

Repercussions de la COVID sobre la salut i l'exercici de la professió

Principals resultats 2022

Barcelona, març 2023

Catalunya

Principals resultats 2022

**Repercussions de la COVID
sobre la salut i l'exercici de la
professió**

Introducció i metodologia

La Fundació Galatea va posar en marxa l'any 2020 un estudi per valorar l'Impacte de la crisi sanitària causada per la COVID-19 en la salut, estils de vida i condicions de treball dels professionals de la salut a Catalunya. En ella van participar, en col·laboració amb els respectius col·legis, professionals de farmàcia, infermeria, medicina, odontologia, psicologia, treball social i veterinària. La recollida d'informació es va realitzar *on line* durant el mes de juliol de 2020, és a dir un cop finalitzada la fase dura (març a maig 2020) de la primera onada de la pandèmia i abans de l'arribada de les onades posteriors.

Aquell mateix any 2020, amb la col·laboració de l'Organització Mèdica Colegial i Mutual Mèdica, es va ampliar l'enquesta al conjunt d'Espanya centrant-se en els professionals de la medicina de tot l'estat. El treball de camp es va realitzar entre els mesos de setembre i novembre de 2020.

L'any 2021, la Fundació Galatea, el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya i la resta de col·legis de professionals de la salut tornen a realitzar una enquesta de característiques metodològiques similars a les anteriors per tal d'observar l'evolució dels indicadors dels estils de vida i de salut al llarg de l'any posterior a l'inici de la pandèmia entre els professionals de la salut de Catalunya (farmàcia, infermeria, medicina, odontologia, psicologia, treball social i veterinària).

Per últim, l'any 2022, també amb l'impuls de l'Organització Mèdica Colegial i Mutual Mèdica s'ha tornat a fer una nova edició de l'enquesta adreçada a metges d'Espanya amb els mateixos objectius i metodologia que la del 2020.

No es tracta d'una enquesta longitudinal i, per tant, les persones que han contestat no són necessàriament tots els anys les mateixes. Tanmateix, un cop comparades les característiques sociodemogràfiques i laborals de les diverses mostres, s'ha pogut comprovar que són força similars i que permeten avaluar l'evolució dels indicadors de salut.

Enquestes realitzades a metges de Catalunya (2020-2022)			
Data realització enquesta	Univers*	Respostes vàlides**	Marge d'error***
Juliol 2020	39.597	1.436	±2,59
Setembre i octubre 2021	40.448	1.275	±2,76
Novembre 2022-febrer 2023	41.403	947	±3,21

* Número de col·legiats menors de 70 anys a 31 de desembre de 2019, 2020 i 2021 segons dades de l'INE
** Professionals que han contestat l'enquesta i que estan en actiu
*** Marge d'error per a un nivell de confiança del 95,5% i p=q=0,5

A continuació es presenten els principals resultats **de l'última** enquesta, realitzada entre els mesos de setembre i octubre d'aquest any (hivern 2022). Les dades comparatives corresponents a abans de la COVID, a la 1ª onada i a juliol 2020 procedeixen de l'enquesta realitzada al juliol 2020, on a més de la situació en aquell moment, es sol·licitava informació sobre la mateixa situació abans de la pandèmia i durant la primera onada (març-maig 2020). **Les dades del 2021 i del 2022 corresponen als resultats de les edicions de l'enquesta corresponents a aquests anys.**

Objectius de l'estudi

- **Obtenció d'informació sobre la salut, els estils de vida i conductes relacionades amb la salut dels metges i metgesses** en el marc de la pandèmia COVID-19 i evolució respecte a la situació anterior.
 - Identificació dels principals problemes de salut física i mental que els afecten tot comparant la **situació abans de la pandèmia i en l'actualitat (octubre 2022 a febrer 2023)**: autopercepció de la salut, morbiditat crònica, índex de salut mental, presència d'indicadors de fatiga, dolor i estrès, risc de malaltia mental, etc.
 - **Nivell d'exposició al coronavirus i repercussions en l'entorn familiar i laboral**
 - Afectació de la pandèmia en els hàbits de vida relacionats amb la salut: consum de tabac i alcohol i activitats de lleure.
 - Utilització de serveis d'**atenció a la** salut mental (públics i/o privats).

- **Coneixement dels determinants de salut derivats de:**
 - Les característiques sociodemogràfiques (sexe, edat, lloc de naixement, etc.)
 - **L'entorn social i familiar**
 - Les característiques del **lloc de treball i les condicions laborals** (sector d'activitat, centre de treball, situació contractual, etc.) i riscos psicosocials que es deriven.

- **Establiment d'elements objectius que permetin adaptar els programes de la Fundació Galatea (PAIMM i altres serveis de suport a la salut mental) a les necessitats dels professionals de la salut.**

Resum executiu

En el **marc d'aquest estudi d'Impacte del COVID en la salut, estils de vida i condicions de treball dels metges i metgesses d'Espanya** es va constatar ja a la primera enquesta un empitjorament important del seu estat de salut durant els mesos més durs de la pandèmia corresponents a la primera onada (març, abril, maig 2020). Un cop superada aquesta fase, a la tardor del 2020, els indicadors de salut es van mantenir més negatius que els que **presentaven abans de la crisi. A l'edició de l'enquesta realitzada a la tardor del 2021 i a la realitzada entre novembre de 2022 i febrer de 2023 (hivern 2023), es constata que l'estat de salut dels metges i metgesses, tant espanyols com catalans, és similar a l'observat en aquell moment o, en alguns aspectes, fins i tot pitjor.**

La majoria d'indicadors de salut que hem observat, especialment els que tenen a veure amb la salut mental i el benestar emocional, han anat empitjorant al llarg dels anys de pandèmia i es mantenen lluny dels nivells **prepandèmics. Hem anat veient com els metges han hagut d'afrontar les diferents onades amb pics de contagi de COVID sense haver-se recuperat de les anteriors i han patit un efecte acumulat de cansament i d'empitjorament de la salut física i, sobretot, mental que s'allarga fins el moment actual (hivern 2022).**

D'altra banda, el malestar i els problemes de salut dels metges a Catalunya actualment no són tant atribuïbles al mateix coronavirus (recordem que fa dos anys la població no estava vacunada i es mantenia la situació de crisi pandèmica que ara està relativament controlada) com a les distorsions generades en el funcionament del sistema públic de salut que ha entrat en una fase de crisi sistèmica que repercuteix en els professionals de la salut amb els metges i els pacients en primera línia.

Com a conseqüència, els problemes de salut i el patiment psicològic dels metges s'associen a l'empitjorament de les seves condicions de treball, la precarietat, l'excés d'hores de treball, la sobrecàrrega laboral, la sensació d'estar sobrepassats i la dificultat de desconnectar de la feina durant el temps de lleure. Però també a la manca de suport per part dels seus superiors, sobretot a nivell d'alts directius empresarials i polítics, i a la pèrdua de prestigi social davant d'una ciutadania que percep als metges com a responsables de les mancances del sistema i de decisions polítiques en les que no participen però que afecten la qualitat del servei.

Els resultats i les grans tendències observades a Catalunya es troben en una situació intermèdia respecte a la **mitjana dels metges de l'estat espanyol.**

Estat de salut

- S'observa un empitjorament clar **de l'estat de salut percebut (els metges que presentaven un estat de salut autopercebut com a regular o dolent van passar del 7% en període prepandèmic al 21% durant la primera onada del COVID, al 26% a la tardor del 2021 i a l'hivern del 2022), una quarta part (25%) dorm menys de 6 hores al dia (abans de la crisi eren un 14% i durant la primera onada un 23% i**

s'incrementen els que pateixen algun tipus d'insomni, que passen del 9% abans de la pandèmia al 35% durant la primera onada fins al 30% actual. El 71% dels metges presenten algun indicador de cansament, dolor i/o estrès, els mateixos que durant el moment àlgid de la crisi, mentre que abans de la pandèmia eren un 30%.

- En aquests tres anys augmenta molt el percentatge (del 12% previ al 27% actual) de metges de Catalunya que se senten sobrepassats, **tenen la sensació de “no poder més”**, gairebé es dupliquen els que se senten cremats a causa de la feina (del 20% al 35%) i un de cada cinc metges (21%) manté indicis de patir estrès postraumàtic. Totes aquestes situacions, que se situen al mateix nivell que la **mitjana que presenten els metges de l'estat espanyol, es vinculen amb un pitjor estat de salut autopercebut.**
- Una tercera part (32%) **d'aquests metges** considera que el seu estat de salut mental autopercebut és regular o dolent mentre que abans de la pandèmia representaven un 10%. Gairebé la meitat (47%) es troba en situació de risc de patiment mental (segons el GHQ de Goldberg*). Finalment, un 17% **manifesta patir una depressió o un trastorn d'ansietat en el moment de l'enquesta (hivern 2022) al temps que s'incrementa el consum de tranquil·litzants o d'hipnòtics entre l'inici de la pandèmia (18%) i el moment en què contesten l'última enquesta (28%).**
- Un 18% ha tingut ideacions suïcides en algun moment de la seva vida i un 1,4% ha protagonitzat **algun intent autolític. Xifres, també, en la línia de les recollides per al conjunt dels metges de l'estat espanyol.**
- Tot i que totes aquestes situacions són transversals i afecten professionals de tot tipus, les dones en general, **els metges més joves, els que treballen a centres d'atenció primària i els que tenen contractes interins i temporals** són els que presenten pitjors indicadors de salut.

Condicions de treball

- **Els metges que han contestat l'enquesta són majoritàriament dones, amb una mitjana d'edat de 50 anys** les dones i 56 els homes. La pràctica totalitat treballa en tasques assistencials d'atenció directa a pacients, meitat i meitat en el sector públic (39%) o concertat (37%) i en un centre de atenció primària o en un hospital. Predominen els que treballen com a funcionaris o com a contractats de manera indefinida. La temporalitat en el treball, **tot considerant els interins a l'espera de plaça** i els MIR, afecta el 16%.
- Pel que fa a les condicions de treball, es mantenen jornades de treball molt extenses, lligades sovint a la realització de guardies, de manera que la meitat dels metges treballa més de 40 hores a la setmana. A aquest fet, ja existent abans de la pandèmia, cal afegir el gran increment de la càrrega de treball sobrevinguda en aquests últims tres anys i que va més enllà de la presència del coronavirus.

* El General Health Questionnaire (GHQ) de Goldberg consta de una bateria de 12 preguntes que permet detectar trastorns mentals en la població tot mesurant la probabilitat de patir un trastorn mental o emocional en el moment de l'entrevista.

Tres quartes parts dels metges considera que la seva càrrega de treball actual és superior (40%) o molt superior (37%) a la que tenien abans de la pandèmia.

- Els hàbits de vida durant el període COVID s'han mantingut amb pocs canvis pel que fa al consum de tabac i d'alcohol de risc però ha empitjorat el temps dedicat a l'activitat física, a causa probablement de la manca de temps. Han augmentat les afectacions en els hàbits alimentaris (del 36% previ al COVID al 50% actual) i, **sobretot, s'ha incrementat** el percentatge de metges que no aconsegueixen desconnectar de la feina durant el seu temps de lleure (passen del 49% al 60%).
- De nou són les dones i els metges joves els que tenen pitjors condicions de treball pel que fa a la precarietat i la sobrecàrrega laboral. Els que treballen a hospitals han de fer front a jornades de **treball més llargues a causa de les guàrdies mentre que els que treballen a un centre d'atenció primària** són els que manifesten una major sobrecàrrega de treball, que a més tendeix a seguir augmentant.

Valoració de la professió per part del seu entorn laboral i social

- Al llarg d'aquests tres últims anys, els metges han comptat amb el suport dels seus col·legues (80% se senten reconeguts per ells) i dels pacients (76%). En canvi, a mesura que es puja en la jerarquia, el suport percebut és menor. Un 60% considera que els seus caps immediats els han tractat bé però només un 32% percep que ha comptat amb el suport de la seva organització i dels gerents i directius dels centres de treball. Cal dir que aquestes valoracions han anat empitjorant al llarg del període pandèmic.
- **D'altra banda**, el reconeixement social partia, segons els mateixos professionals, de nivells baixos (un 40% dels metges se sentia força o molt ben valorat per la societat) que va augmentar notablement (76%) durant els moments més durs de la crisi però que actualment (hivern 2022), amb el coronavirus estabilitzat, assoleix els nivells més baixos i només un 32% sent que és valorat positivament per la societat.
- Els col·lectius més afectats per aquesta situació de manca de recolzament o de valoració de la seva feina tornen a ser els metges de sexe femení, els menors de 35 anys, amb contracte MIR o interí i, molt especialment, els que **treballen en un centre d'atenció primària**.

Utilització de serveis d'atenció a la salut mental

- Una conseqüència de la situació en que **es troben els metges tal i com l'hem exposada és el gran increment que ha experimentat el recurs a serveis de suport psicològic o d'atenció a la salut mental**. Si a la tardor del 2020, un 21% acudia, havia acudit en alguna ocasió o acudirien a un servei d'aquest tipus si ho necessitessin, a l'hivern del 2022 serien usuaris reals o potencials un 54% (a la tardor del

2021 era un 49%). Aquests coincideixen a més amb els grups que presenten pitjors condicions de treball, pitjors indicadors de salut i una major percepció de no sentir-se valorats pel seu entorn professional, és a dir les dones i els metges més joves que són els que en major mesura visiten, han visitat o visitarien aquest tipus de recursos de suport.

- Els serveis **d'atenció a la salut mental preferits**, cada vegada més, pels metges de Catalunya són els programes assistencials que ofereix la Fundació Galatea (42%; al 2021 eren 38%) seguits per psicòlegs o professionals privats (36%; 32% al 2021).

A. Característiques sociodemogràfiques

La mostra **d'aquesta última edició de l'enquesta** (hivern 2022) adreçada a metges que exerceixen a Catalunya està integrada per un 64% de dones i un 36% d'homes **amb una mitjana d'edat de 52 anys**, més baixa en dones (50 anys **davant els 56 dels homes**) a causa de **l'entrada més tardana d'elles a la professió**.

Cal dir que, **en relació a l'univers**, aquesta mostra té una sobrerrepresentació de dones (elles representen el 57% a l'univers i el 64% a la mostra) i una subrepresentació de joves (els menors de 35 anys representen un 22% a l'univers i un 11% a la mostra).

Un 17% dels metges participants ha nascut fora d'Espanya, tot i que aquests representen el 28% entre els menors de 40 anys. El 81% exerceix a la província de Barcelona.

La major part viu en famílies amb parella (75%), amb fills (46%) i sense fills (29%), tot i que aquesta situació varia **amb l'edat segons el cicle de vida: entre els joves hi ha més professionals que encara no tenen parella o fills** i viuen en llars sense nucli o amb la família d'origen i, a mesura que l'edat augmenta, hi ha més parelles sense fills com a conseqüència de la seva emancipació.

Cal destacar que un 29% dels metges catalans té una parella que forma part del col·lectiu sanitari, especialment entre els homes, la meitat dels quals (48%) conviu amb una parella professional de la salut.

El nivell de satisfacció amb la parella i amb la família dels metges de Catalunya és elevat però ha anat empitjorant de manera significativa i de manera progressiva al llarg del temps de pandèmia i aquest últim any (hivern 2022) es confirma aquesta tendència. Els professionals satisfets amb la relació de parella passen de ser el 85% abans de la pandèmia al 79% a finals de 2022. Igualment, la satisfacció amb la relació amb la família baixa del 89% al 79%.

La satisfacció amb el temps lliure també decau i es troba lluny de tornar al nivell previ a la pandèmia, moment en què trobaven un 49% de satisfets davant el 38% actual.

La satisfacció amb el **cercle d'amics i coneguts** també és més baixa que abans de la pandèmia (77% satisfets) i es troba estancada durant aquests anys en un 64%.

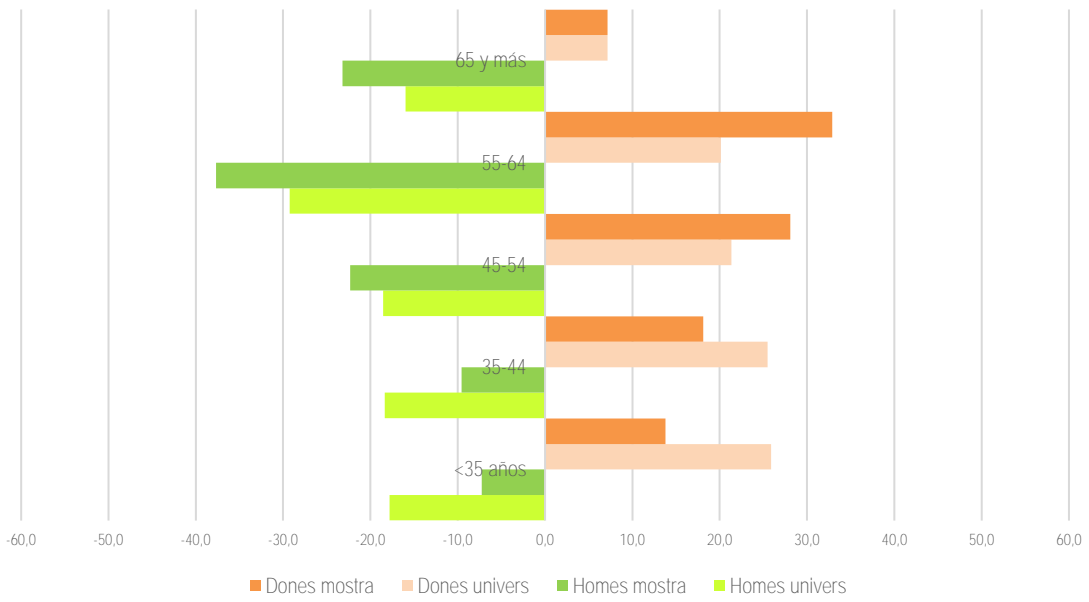
Si considerem les diferències segons el sexe, l'edat i altres característiques del lloc de treball no hi trobem diferències que marquin una tendència clara. A destacar únicament que la insatisfacció amb la disponibilitat de temps lliure és més evident entre els professionals més joves i la satisfacció augmenta **progressivament amb l'edat**. Les dones, en canvi, estan més satisfetes amb les seves relacions socials.

Per últim, aquests nivells de satisfacció amb la vida familiar i social dels metges que exerceixen a Catalunya són molt semblants als valors mitjans dels que ho fan a la resta **d'Espanya**.

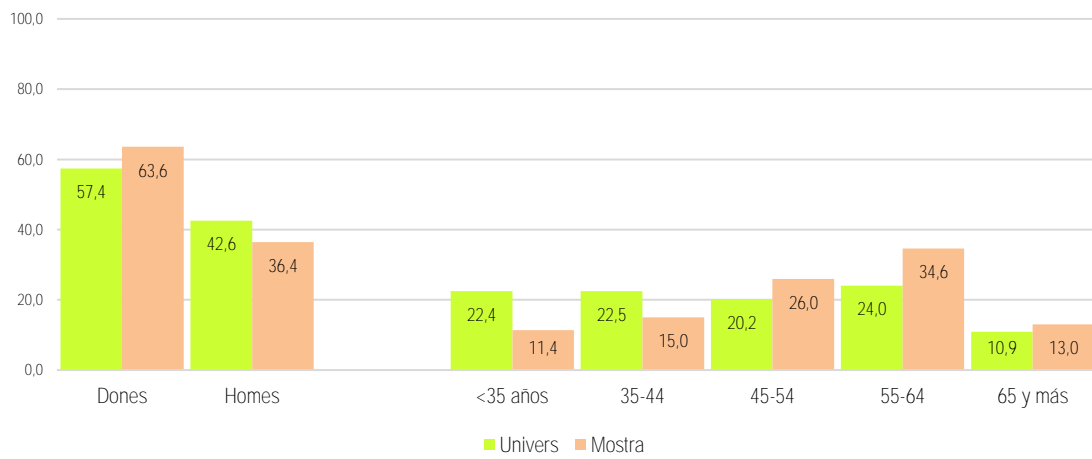
	Hivern 2022	
Sexe	Dona	63,6
	Home	36,4
Grups d'edat	<35 anys	11,4
	35-44	15,0
	45-54	26,0
	55-64	34,6
	65-69	13,0
Lloc de naixement	Catalunya	69,8
	Resta d'Espanya	13,3
	Fora d'Espanya	16,9
Col·legi	Barcelona	80,7
	Girona	6,9
	Lleida	2,0
	Tarragona	10,5
Estructura familiar	Unipersonal	2,3
	Parella sense fills	29,3
	Parella amb fills	45,8
	Monoparental	6,7
	Altres	15,9
La parella és professional de la salut		29,3

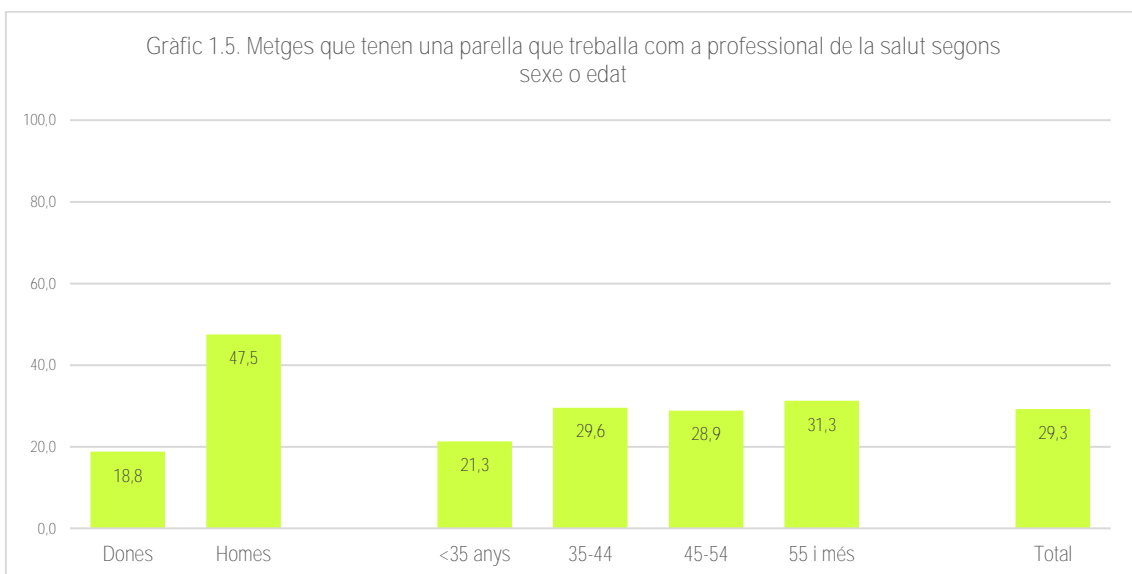
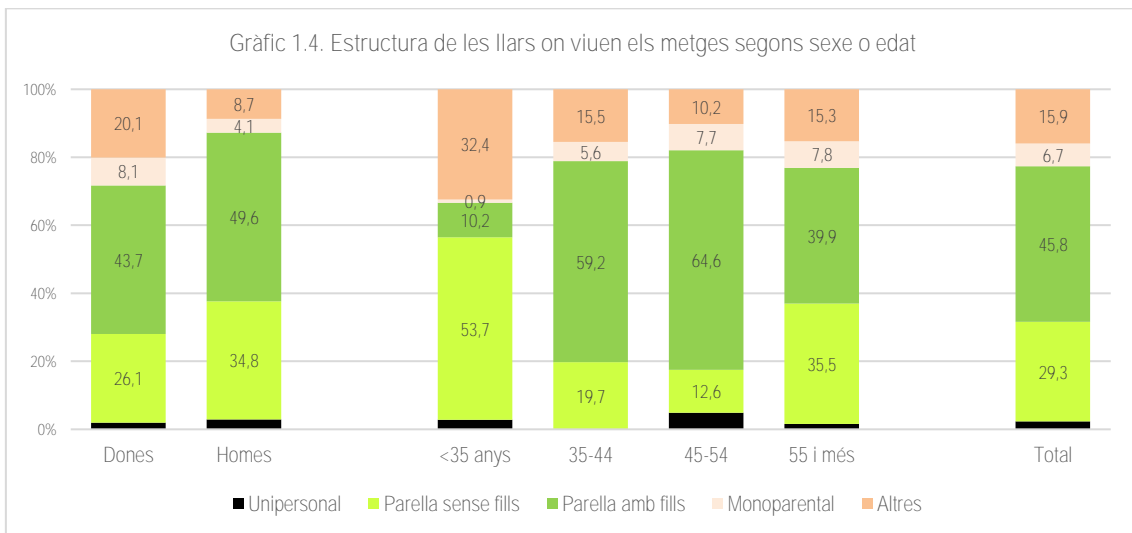
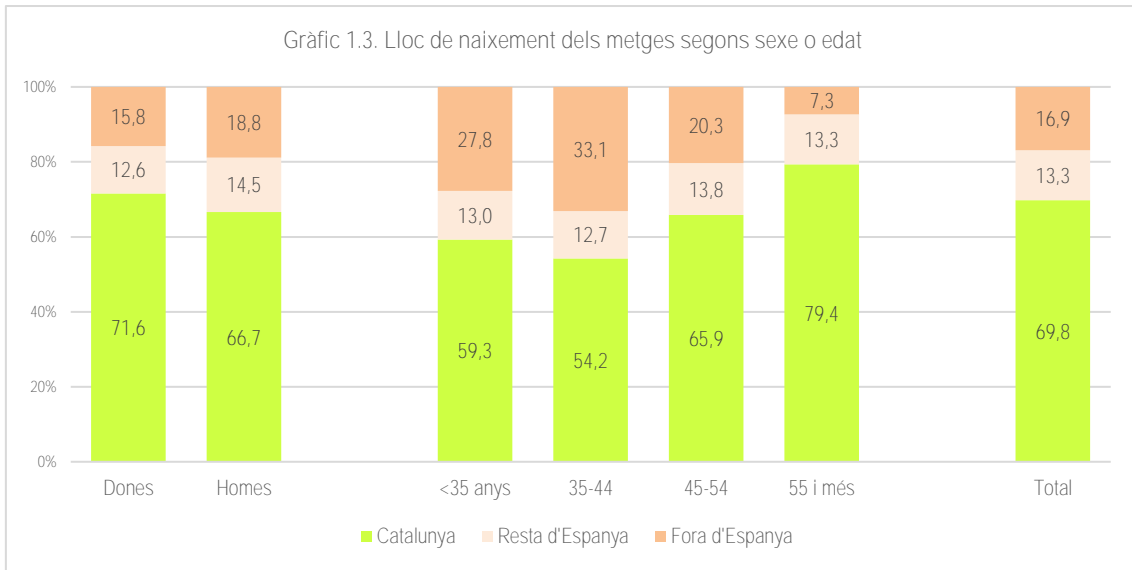
	Abans COVID	Juliol 20	Tardor 2021	Hivern 2022
Estan satisfets o mot satisfets amb...	La seva parella	81,6	79,8	79,2
	La seva família	84,9	81,5	78,8
	El seu temps lliure	35,7	44,6	37,8
	El seu cercle d'amics	62,7	64,8	63,8

Gràfic 1.1. Distribució dels metges/esses col·legiats a Catalunya segons sexe i grups d'edat.
Dades comparatives univers i mostra

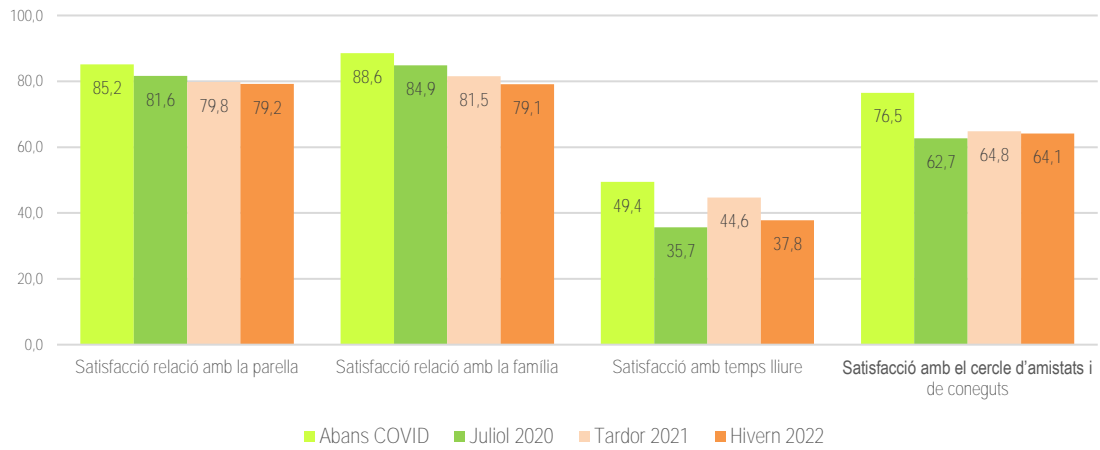

Gràfic 1.2. Sexe i edat dels metges/esses de Catalunya. Dades comparatives univers i mostra

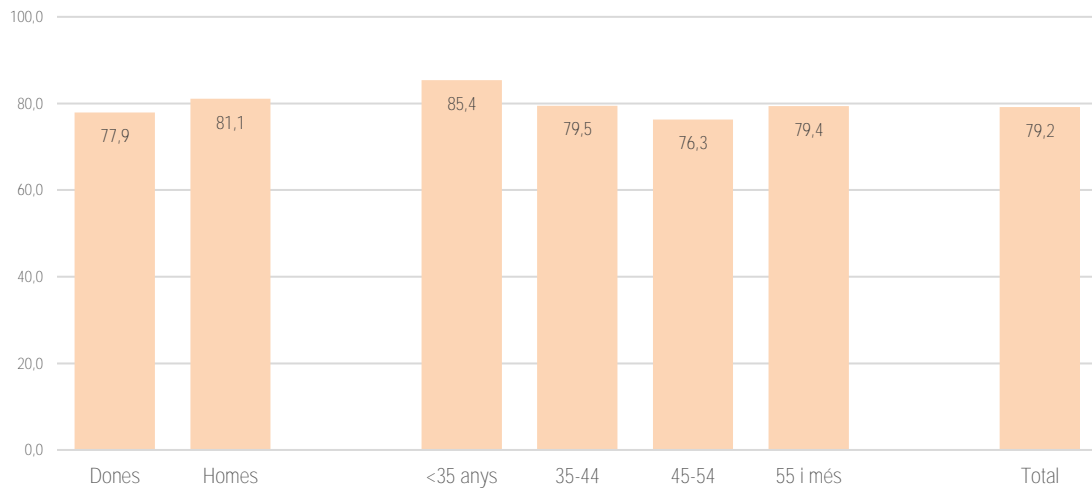

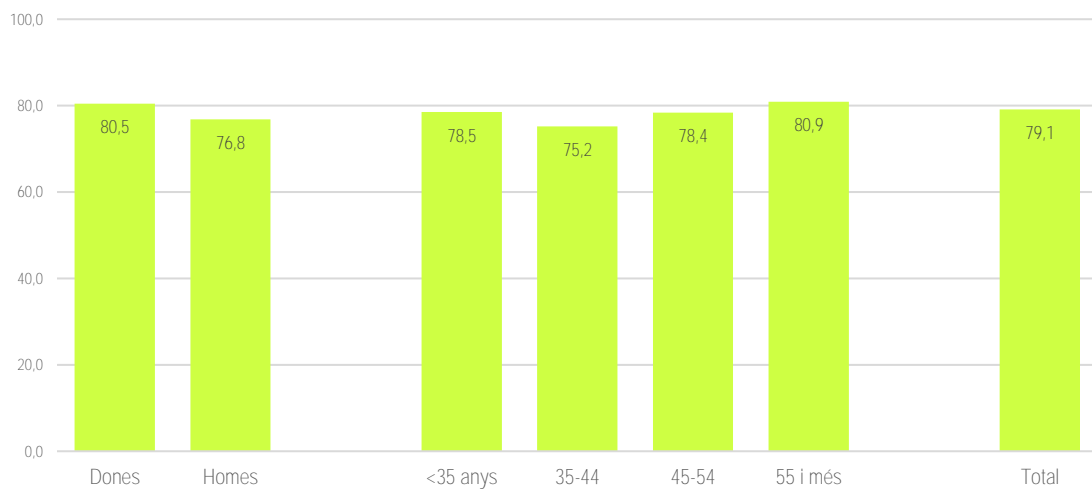
Gràfic 1.6. Metges que estan o estaven molt o força satisfets amb la parella, la família, el cercle d'amistats i el temps lliure. Dades comparades.

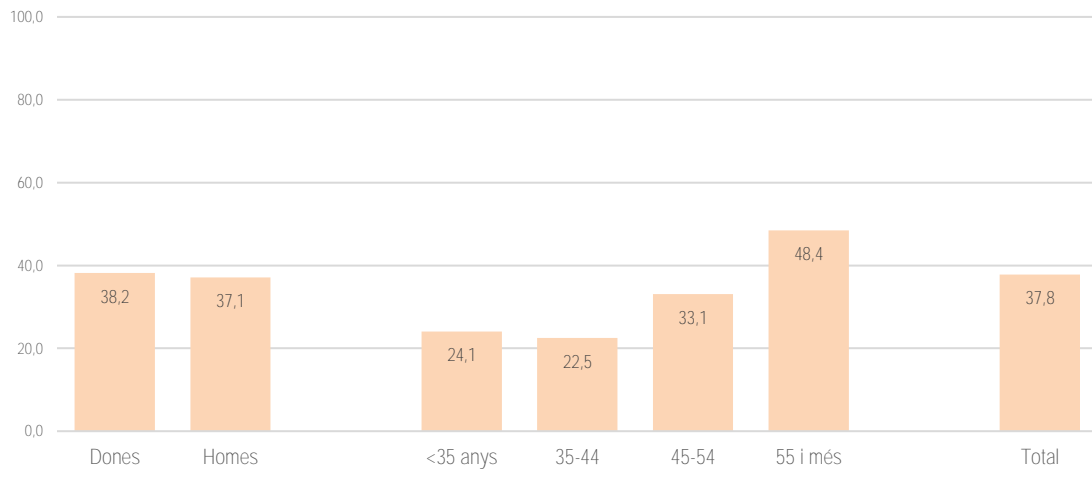
Gràfic 1.7. Metges que estan molt o força satisfets amb la seva parella segons sexe i edat.

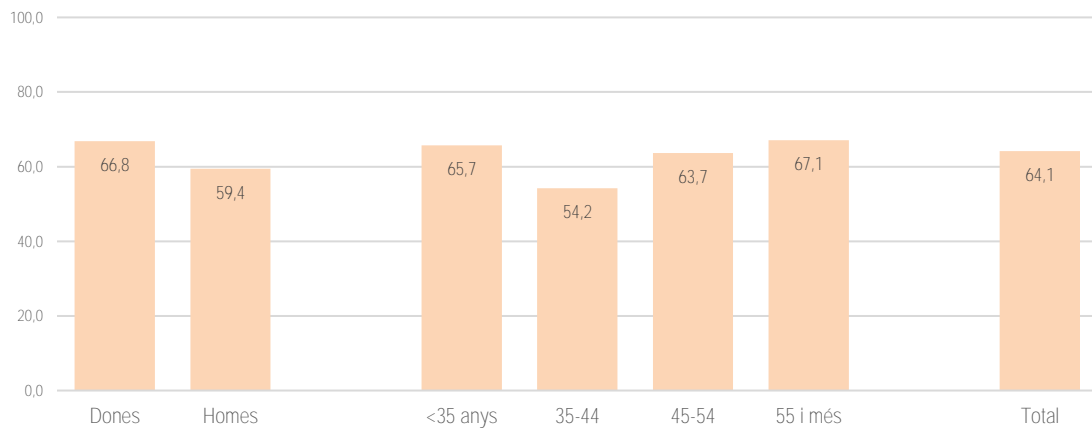
Gràfic 1.8. Metges que estan molt o força satisfets amb la seva família segons sexe o edat.

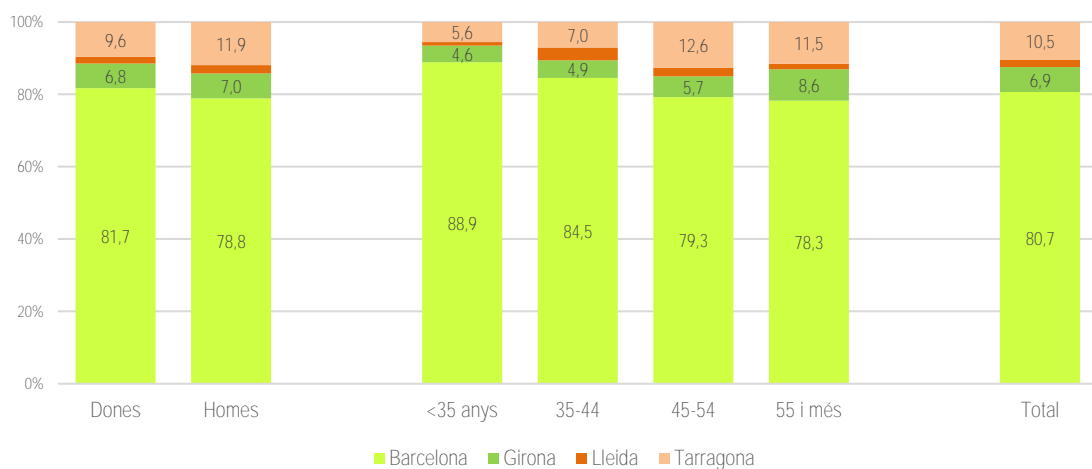
Gràfic 1.9. Metges que estan molt o força satisfets amb el seu temps lliure segons sexe o edat.

Gràfic 1.10. Metges que estan molt o força satisfets amb el seu cercle d'amics i coneguts segons sexe o edat.

Gràfic 1.11. Província a on estan col·legiats els metges de Catalunya segons sexe o edat.

B. Situació laboral i característiques dels llocs de treball dels metges

Una tercera part dels metges de Catalunya treballa a **més d'un lloc** (35%), situació que és més habitual en homes (47%) i, **encara que està present a tots els grups d'edat, s'incrementa** una mica quan es fan grans. Els que tenen **més d'un treball coincideixen amb els que treballen al sector privat** (40%) o concertat (43%) mentre que els metges que treballen només a un lloc són més habituals entre les dones (72% davant el 54% dels homes), els professionals que treballen en atenció primària (73%) i, concretament, a un CAP (76%).

Cal dir que Catalunya és la comunitat autònoma on hi ha un major percentatge **de metges que treballen a més d'un lloc**.

Predominen els metges que treballen al sector públic (39%) o concertat (37%) que representen la pràctica totalitat **dels menors de 55 anys. A partir d'aquesta edat hi ha més metges**, majoritàriament homes, treballant al sector privat, com ara **més d'una tercera part dels que tenen més de 55** (probablement perquè mantenen alguna activitat pel seu compte **més enllà de l'edat oficial de jubilació**).

La majoria fa tasques assistencials amb pacients (88%) en llocs diversos entre els que destaquen els centres **d'atenció primària** (29%) i els hospitals (39%). Els que treballen a consultes privades corresponen en bona part als que treballen al sector privat i, per tant, estan més presents entre els homes i entre els metges més grans.

Els que treballen a un CAP pertanyen majoritàriament al sector públic (64%) mentre que els que treballen a un hospital estan més repartits entre el sector concertat (53%) i el públic (34%).

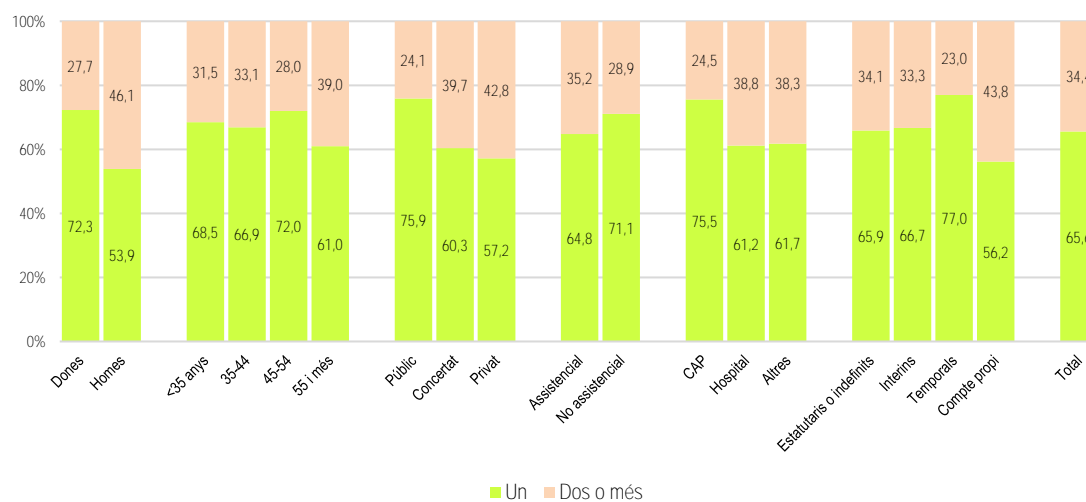
El 38% dels metges a Catalunya treballen a l'àmbit de l'atenció primària, més les dones (41%) i els metges més grans (el 43% dels majors de 55 anys).

En relació a la resta de l'estat espanyol, la singularitat de Catalunya pel que fa a les característiques dels llocs de treball dels metges, és la presència del sector concertat, que representa un 37% davant el 5% a Espanya.

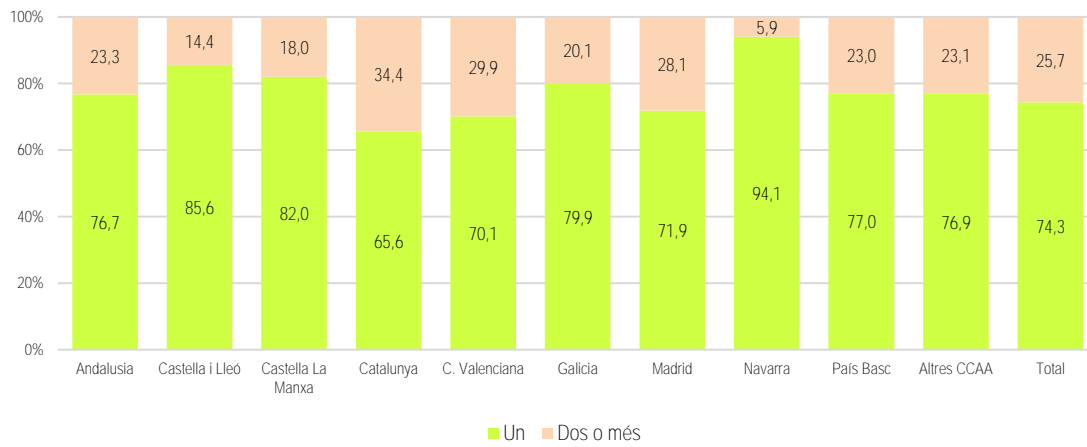
Situació laboral i característiques dels llocs de treball

		Tardor 2021	Hivern 2022
A quants llocs treballen	Un	67,9	65,5
	Dos o més	32,1	34,4
Sector d'activitat	Sector públic	42,5	38,5
	Sector concertat	36,7	37,3
	Sector privat	20,4	24,2
Tipus de treball	Assistencial	88,8	88,0
	Gestió	8,8	8,4
	Docència i/o investigació	2,4	3,6
Lloc de la feina principal	CAP	32,1	29,4
	Hospital	44,7	39,2
	Un altre centre sanitari	6,0	13,0
	Consulta privada	10,6	13,4
	Altres	6,6	5,1
Àmbit de treball	Atenció primària	---	37,6
	Atenció hospitalària	---	44,4
	Altres activitats	---	18,1

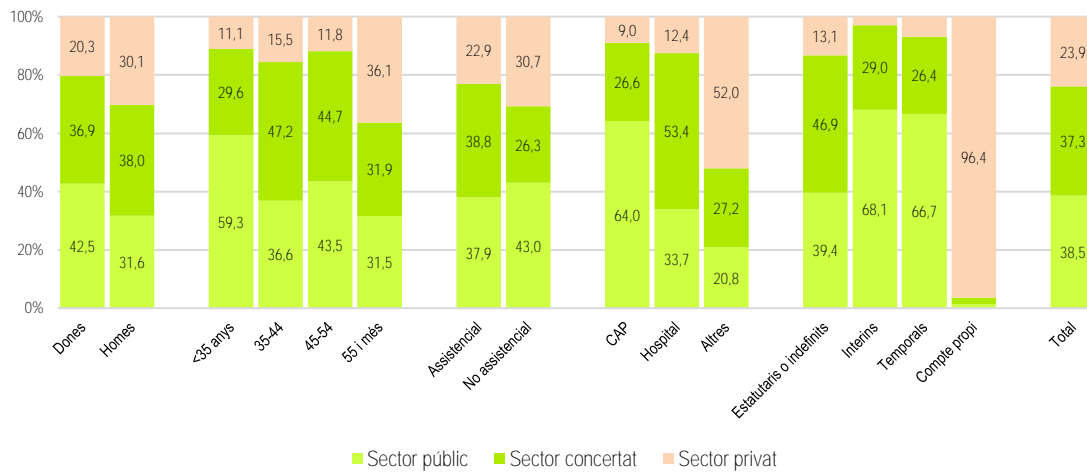
Gràfic 2.1. A quants llocs treballen els metges segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

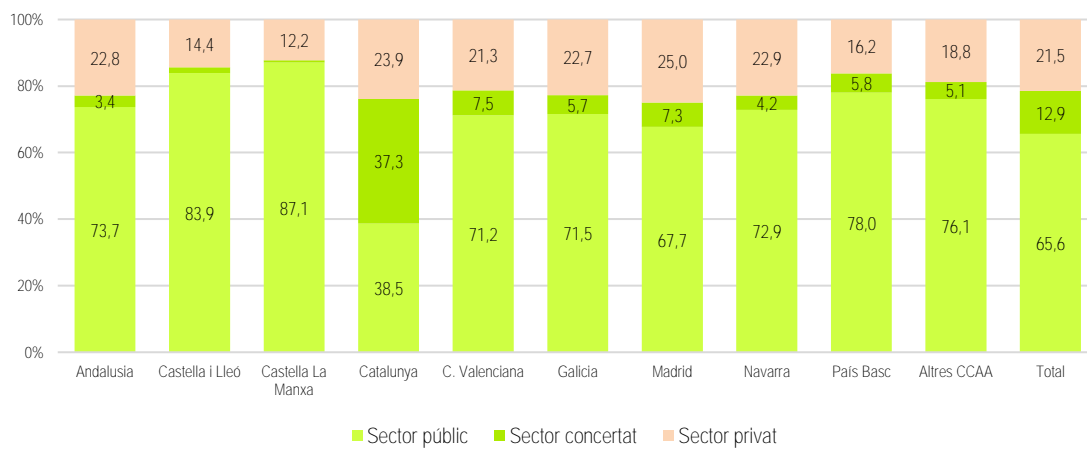
Gràfic 2.2. A quants llocs treballen els metges segons CCAA

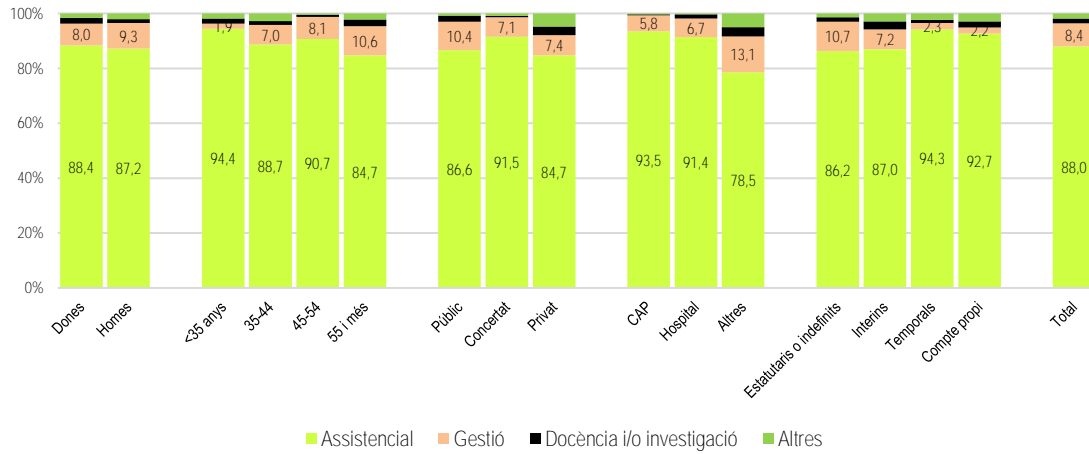
Gràfic 2.3. Sector d'activitat a on treballen els metges segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

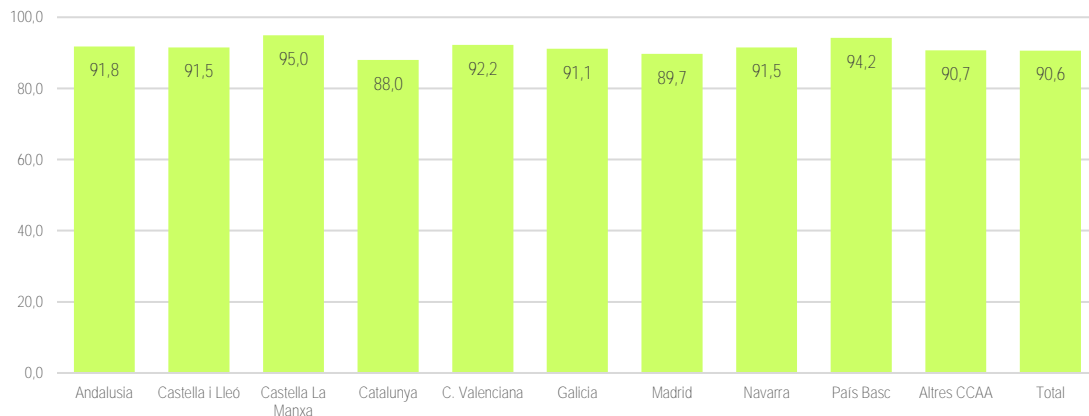
Gràfic 2.4. Sector d'activitat a on treballen els metges segons CCAA

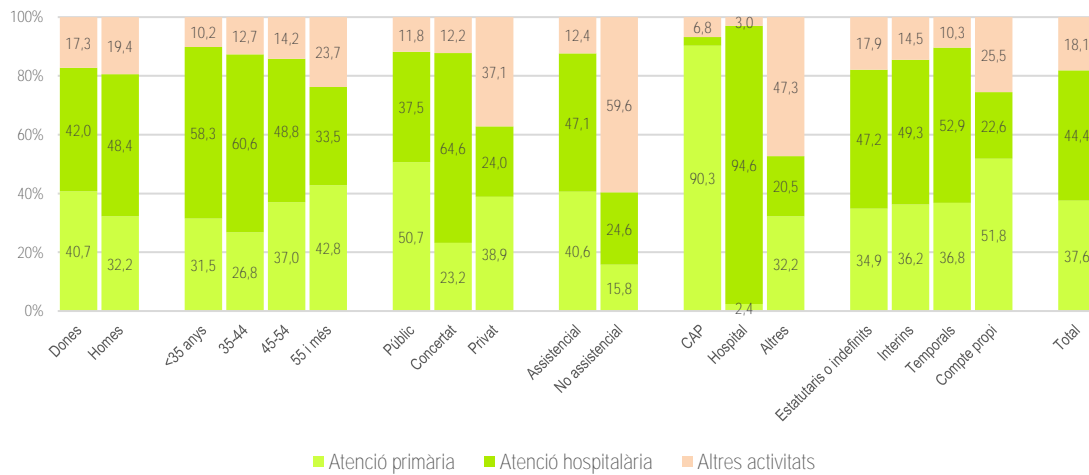
Gràfic 2.5. Quin tipus de treball realitzen els metges segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

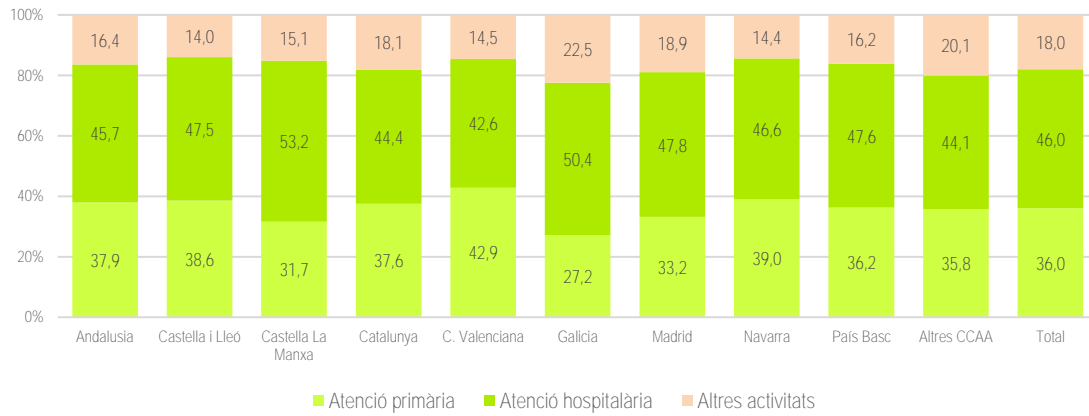
Gràfic 2.6. Metges que realitzen treball assistencial segons CCAA

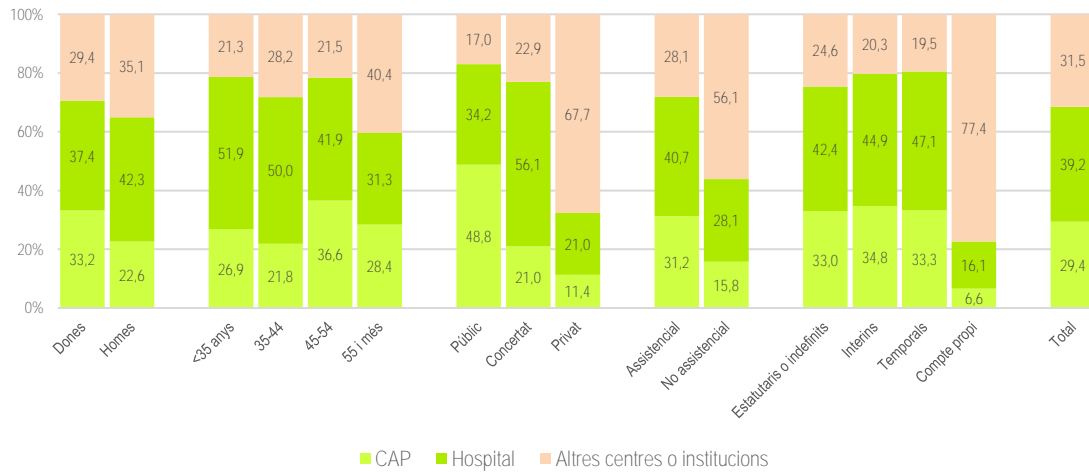
Gràfic 2.7. A quin àmbit realitzen els metges el seu treball principal segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

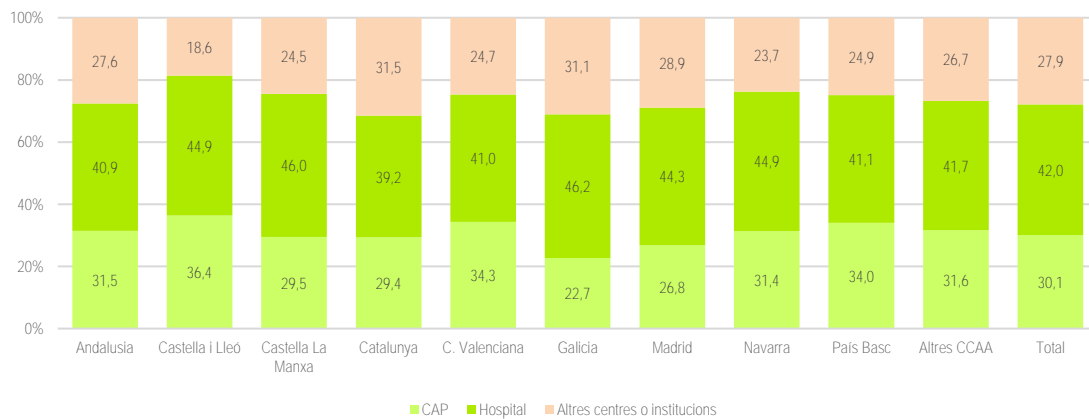
Gràfic 2.8. A quin àmbit realitzen els metges el seu treball principal segons CCAA

Gràfic 2.9. A on treballen els metges segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

Gràfic 2.10. A on treballen els metges segons CCAA

C. Condicions de treball

Un de cada cinc metges (21%) a Catalunya és estatutari i un 48% contractat laboral com a indefinit. Si comptem els interins en espera de plaça, la temporalitat assoleix el 16% del col·lectiu, tot i que aquesta xifra probablement sigui **superior a l'univers** tot considerant que a la nostra mostra estan infrarrepresentats els professionals més joves, que són els que en major mesura tenen contractes MIR o temporals. Es tracta del percentatge més baix de temporalitat de totes les comunitats autònomes.

La **temporalitat s'associa al sector públic** (25%) ja que al concertat els contractats temporals són molts menys (11%), i molt especialment als metges menors de 35 anys, un 67% dels quals tenen contractes de residència o temporals.

Una quarta part dels metges (25%) **té càrrec de comandament**. N'hi ha més entre els homes (30% davant 22%), augmenten a mesura que es fan grans i es situen majoritàriament entre els que fan tasques no assistencials (69%).

El 40% dels metges ha fet alguna guàrdia en els 30 dies anteriors a l'enquesta. Tanmateix, **en el moment de l'última enquesta** els metges que han fet guàrdies són menys que els que en van fer els últims dos anys i es troben a nivells fins i tot inferiors a abans la pandèmia.

No hi ha diferència entre homes i dones però els que fan guàrdies són més habituals entre els professionals joves i es van reduint a mesura que fan anys. **D'altra banda, els que han fet més guàrdies són els que treballen a l'àmbit hospitalari** (49%), els que treballen al sector públic o concertat (47% i 44% respectivament), els metges que estan en **situació d'interinatge** (51%) i, a gran distància dels anteriors, els residents (84%).

Les jornades laborals dels metges són habitualment molt dilatades. A l'hivern del 2022, la meitat (50%) fa més de 40 hores. Concretament, un 26% treballa entre 41 i 50 hores i un 24% treballa més de 50 hores setmanals. En aquests moments la jornada de treball és la més llarga dels últims 2 anys i pràcticament és la mateixa que la que es va instaurar durant la primera onada del coronavirus, moment en què també la meitat (50%) dels metges treballava més de 40 hores setmanals.

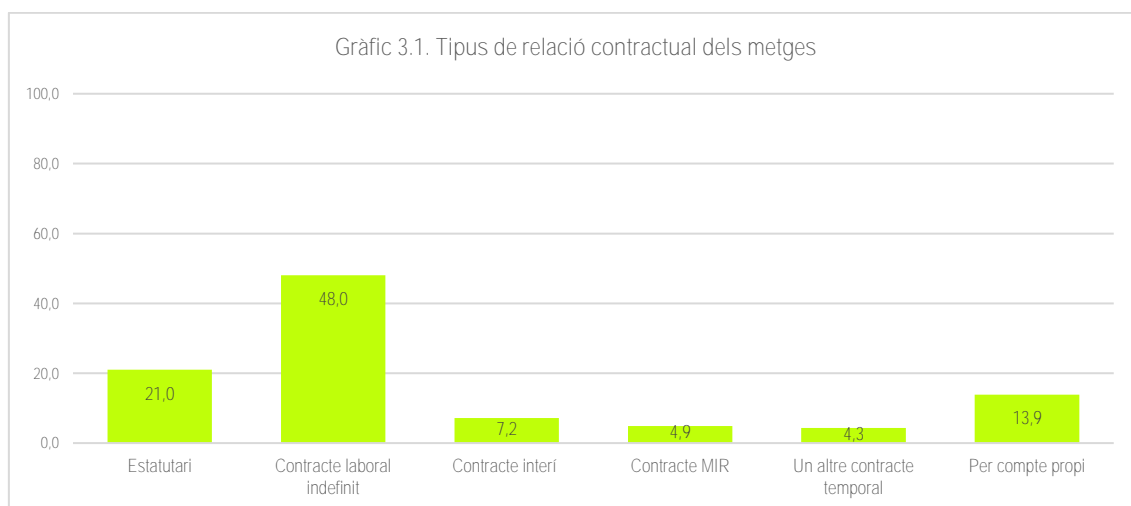
Les jornades extenses tendeixen a ser més habituals entre els homes però sobretot entre els professionals més joves. A partir dels 55 anys són menys habituals. Al sector públic i concertat hi ha més professionals (56% i 57%) que fan més de 40 hores setmanals que al sector privat (30%), però els que fan més hores són, de llarg, els metges que treballen a un hospital (66%), els interins (61%) i els residents (74%).

L'autopercepció de sobrecàrrega de treball és rellevant. Un 64% manifesta que la seva càrrega de treball ha augmentat molt en el marc de la pandèmia però si els hi demanem sobre el nivell de càrrega laboral actual en relació al moment anterior a la pandèmia, un 39% diu que és superior i un 37% que és molt superior. Només un **25% manifesta una càrrega laboral similar al moment previ a l'inici de la pandèmia**.

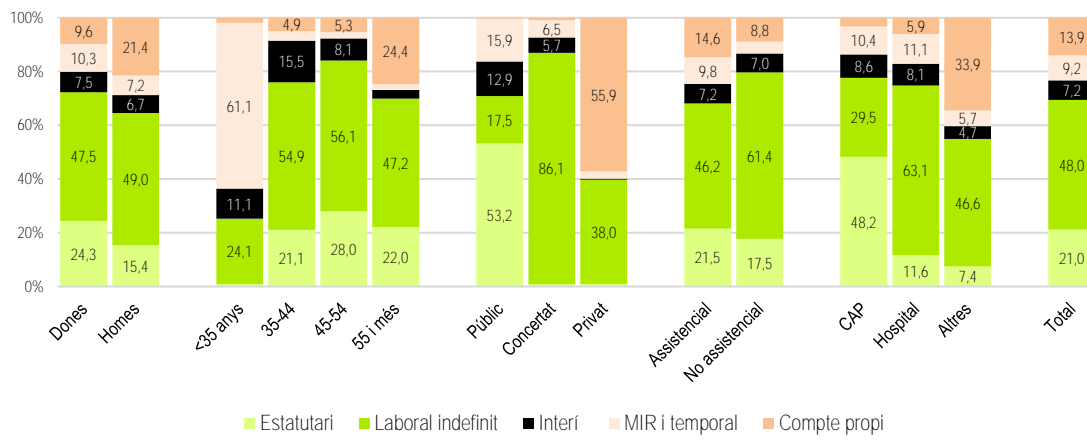
Aquest increment de la càrrega del treball és especialment notable entre les dones (80% manifesta que és superior o molt superior al moment previ a la pandèmia), entre els més joves (87%), els que treballen al sector públic (85%) i molt especialment els que treballen a un CAP (87%), els interins (84%) i els residents (83%).

En general, malgrat que la sobrecàrrega laboral que tenen els metges a Catalunya és preocupant, es troba en una posició intermèdia en relació a altres comunitats autònomes. La Comunitat Valenciana, Castella i Lleó i Madrid presenten un major percentatge de professionals amb un increment important de tasques a realitzar.

		Condicions de treball				
		Abans COVID	Onada 1	Juliol 2020	Tardor 2021	Hivern 2022
Relació contractual	Funcionari/ estatutari	---	---	20,7	21,0	21,0
	Contracte laboral indefinit	---	---	49,0	48,0	48,0
	Contracte interí	---	---	10,6	7,2	7,2
	Contracte temporal	---	---	5,6	9,2	4,9
	Contracte MIR	---	---	4,9	13,9	4,3
	Treballa pel seu compte	---	---	9,1	0,6	13,9
	Altres	---	---	0,2	21,0	0,6
Han fet guàrdies últims 30 dies		49,1	55,4	49,2	40,2	38,5
Hores treballades última setmana	<35 hores	11,7	18,2	14,5	13,1	13,6
	35-40	47,6	31,5	42,9	36,5	37,4
	41-50	14,3	14,3	16,6	26,3	26,0
	51-59	15,4	13,8	14,5	9,6	8,3
	60 i més	11,1	22,2	11,6	15,5	14,7
Han incrementat molt la càrrega de treball		---	---	---	63,7	62,7
Tenen una càrrega de treball superior al moment anterior a la pandèmia	Superior	---	---	---	39,0	38,2
	Molt superior	---	---	---	36,5	37,2

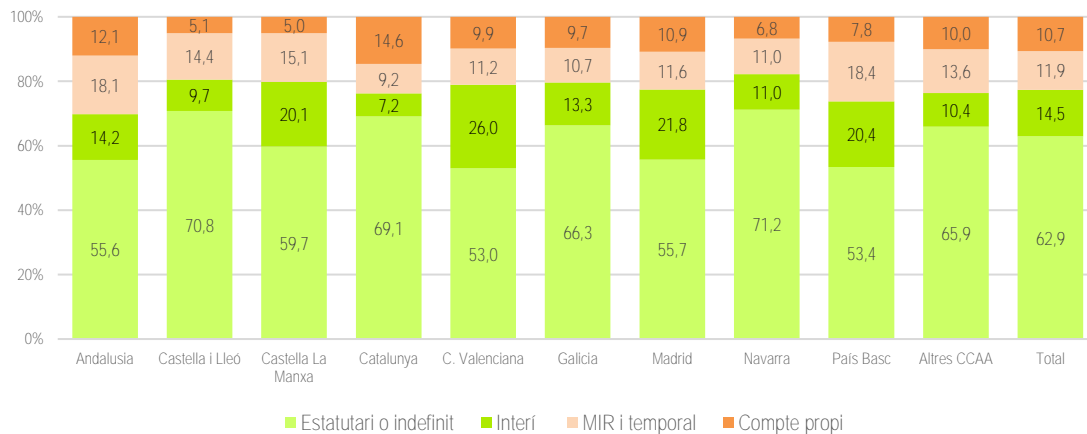

Gràfic 3.2. Tipus de relació contractual dels metges segons sexe, edat i característiques del lloc de treball.

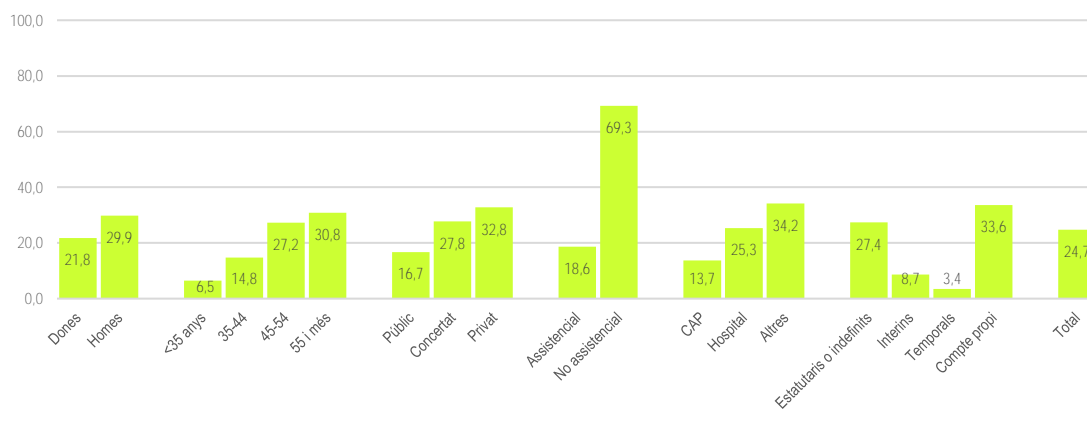
■ Estatutari ■ Laboral indefinit ■ Interí ■ MIR i temporal ■ Compte propi

Gràfic 3.3. Tipus de relació contractual dels metges segons CCAA

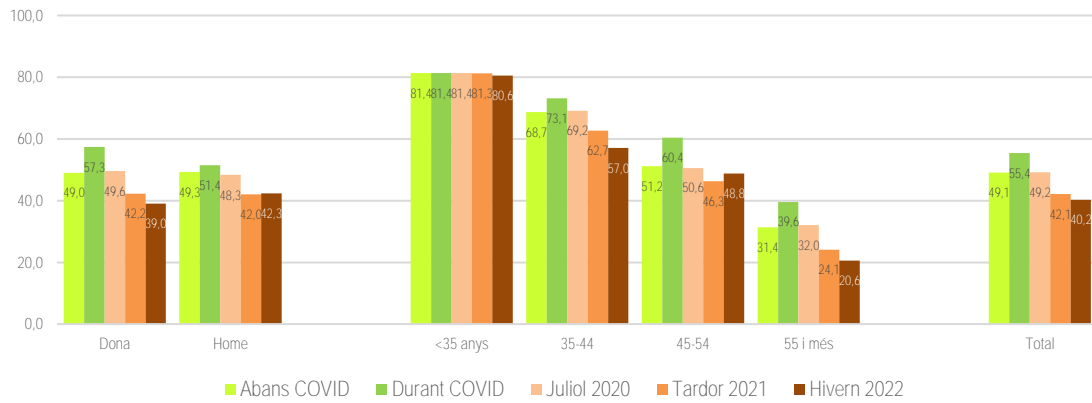

■ Estatutari o indefinit ■ Interí ■ MIR i temporal ■ Compte propi

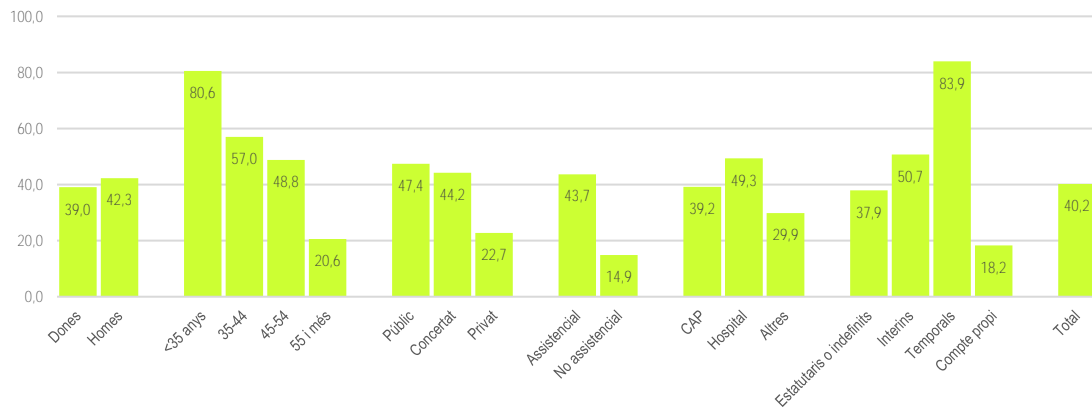
Gràfic 3.4. Metges que tenen càrrec de comandament segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

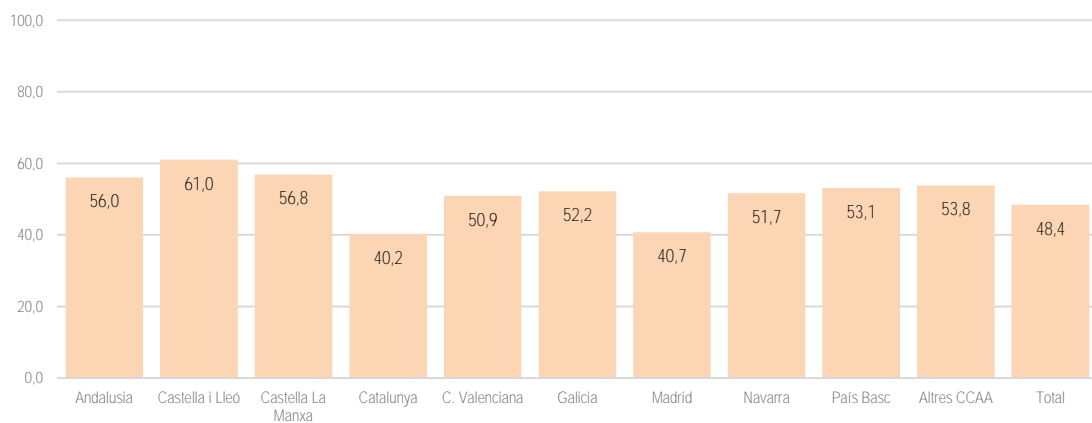
Gràfic 3.5. Metges que han fet guàrdies presencials o localitzades en els últims 30 dies segons sexe i edat. Dades comparades

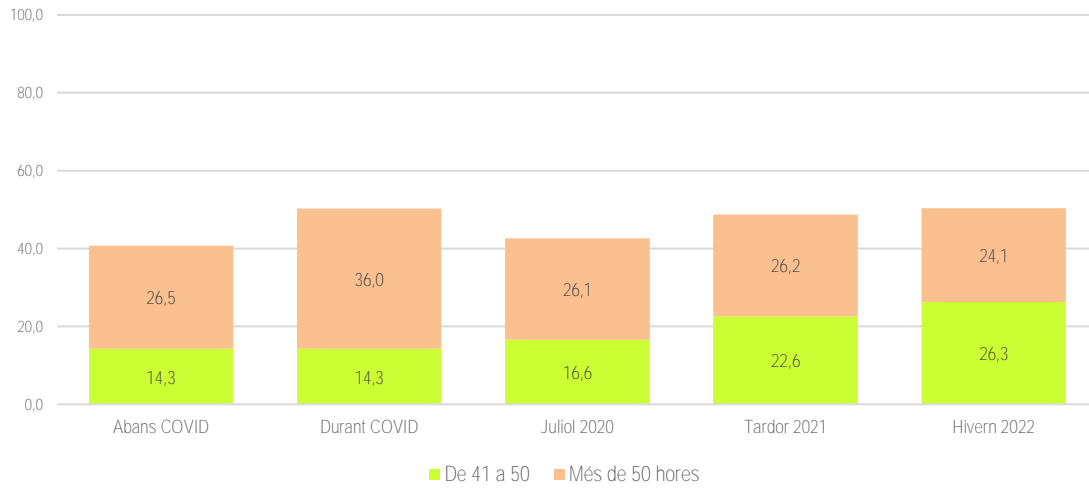
Gràfic 3.6. Metges que han fet guàrdies presencials o localitzades en els últims 30 dies segons sexe i edat i característiques del lloc de treball

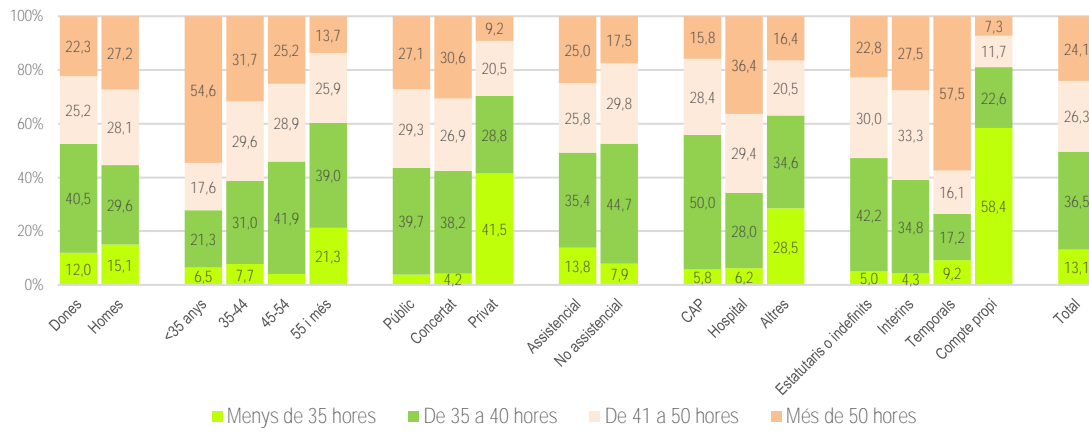
Gràfic 3.7. Metges que han fet guàrdies presencials o localitzades en els últims 30 dies segons CCAA

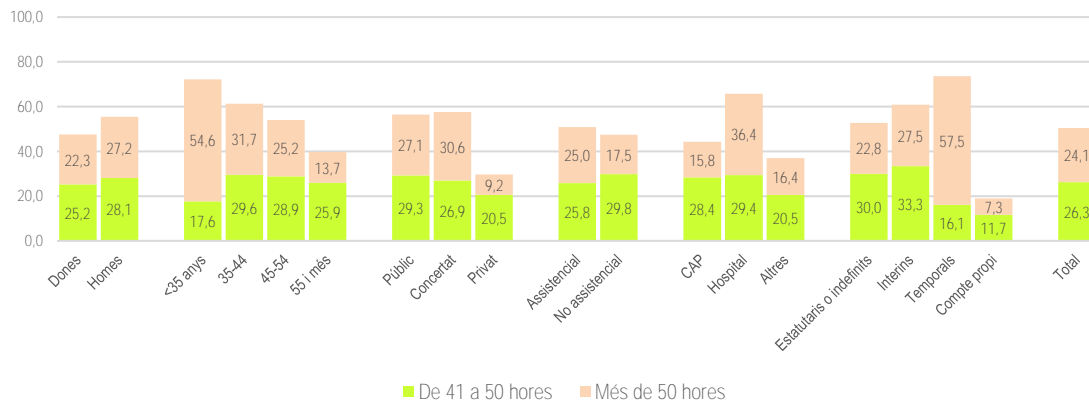
Gràfic 3.8. Metges que han treballat més de 40 hores setmanals. Dades comparades

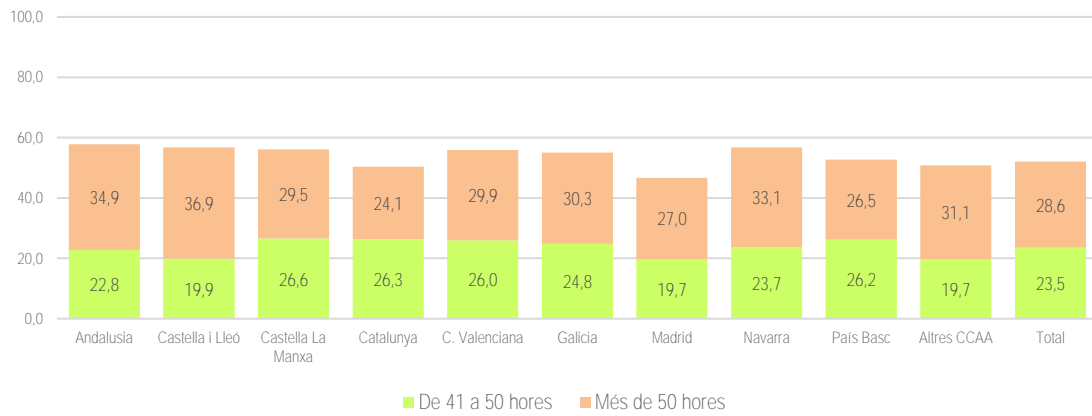
Gràfic 3.9. Nombre d'hores que han treballat els metges l'última setmana segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

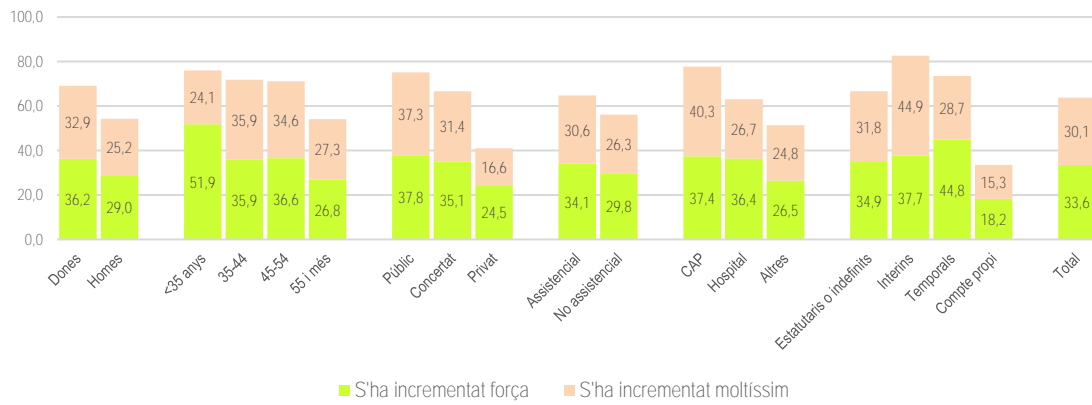
Gràfic 3.10. Metges que han treballat més de 40 hores l'última setmana segons característiques del lloc de treball

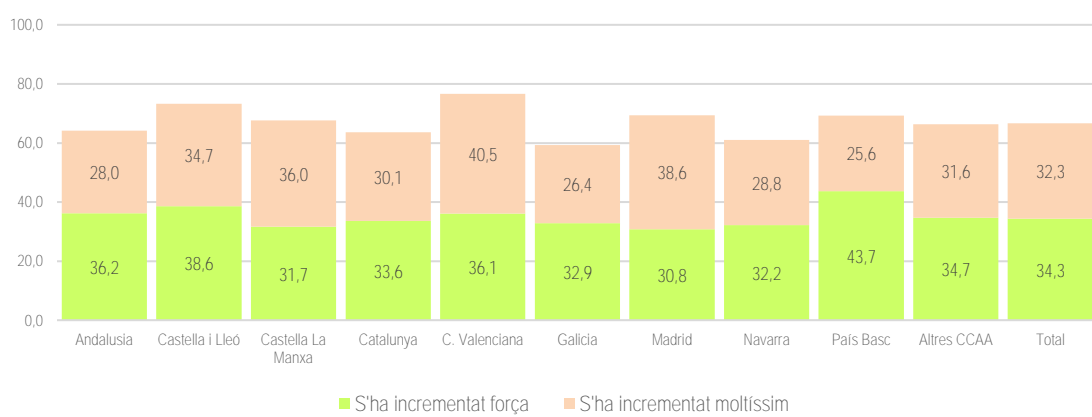
Gràfic 3.11. Metges que han treballat més de 40 hores l'última setmana segons CCAA

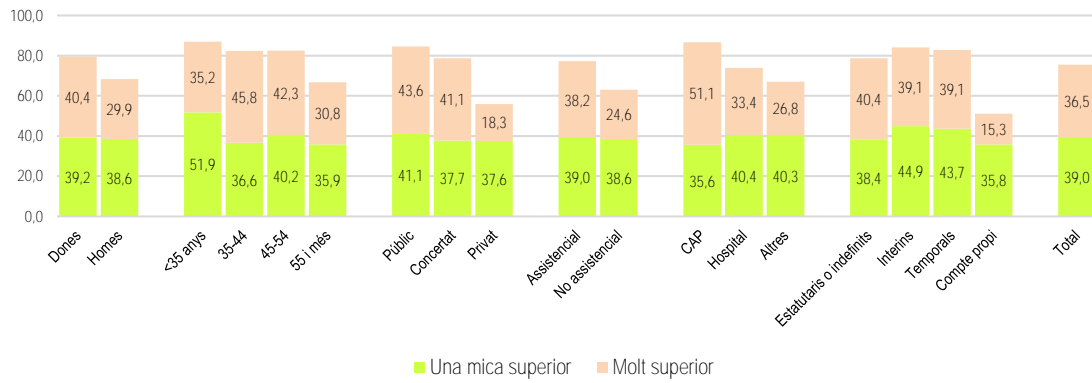
Gràfic 3.12. Metges que han vist augmentar molt la seva càrrega de treball en el marc de la pandèmia segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

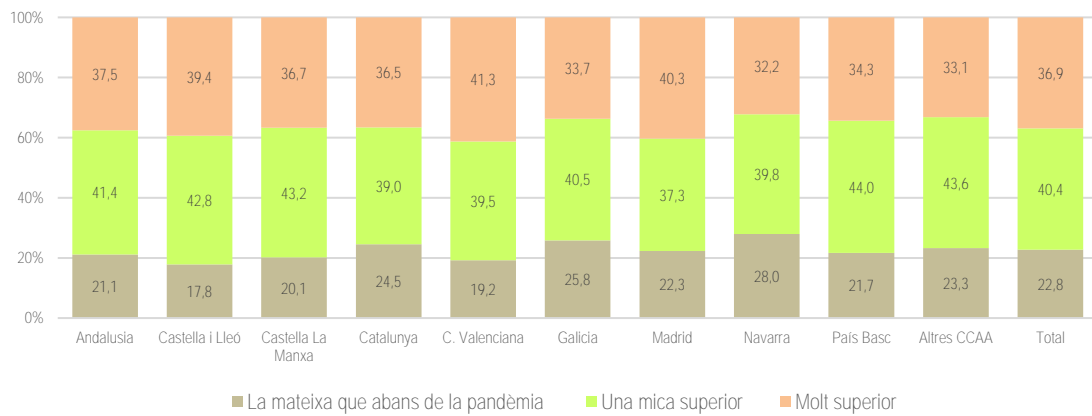
Gràfic 3.13. Metges que han vist augmentar molt la seva càrrega de treball en el marc de la pandèmia segons CCAA

Gràfic 3.14. Metges que tenen una càrrega de treball superior al moment anterior a la pandèmia segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

Gràfic 3.15. Metges que tenen una càrrega de treball superior al moment anterior a la pandèmia segons CCAA

D. Repercussions directes de la COVID-19

Els metges han patit de manera directa les repercussions de la COVID-19 sobre la seva vida personal, familiar i laboral a diversos nivells.

Un 75% ha estat diagnosticat de COVID en algun moment dels últims dos anys, un 3% ha necessitat hospitalització com a conseqüència (un 4% dels contagiats) i un 11% encara manté seqüeles. Els contagis han estat més habituals entre els metges que fan tasques assistencials **sense que hi hagi diferències a partir d'altres circumstàncies laborals**.

Les seqüeles que mantenen de la COVID són molt diverses tot i que afecten poca gent. Destaca el cansament, que afecta un 7% dels professionals, el dolor muscular i la pèrdua de memòria (5% cadascuna).

Un 14% dels metges ha tingut familiars hospitalitzats i un 6% ha perdut algun familiar a causa del coronavirus. En **aquest cas, l'edat dels** professionals és la variable fonamental per explicar les repercussions del virus sobre la pròpia salut o sobre la de familiars. Quan més grans, més compten amb familiars afectats.

En relació amb altres comunitats autònomes, Catalunya es troba un cop més en un punt intermedi pel que fa al nivell **de contagis i d'hospitalitzacions propis o de familiars. Els percentatges són similars a la mitjana d'Espanya**.

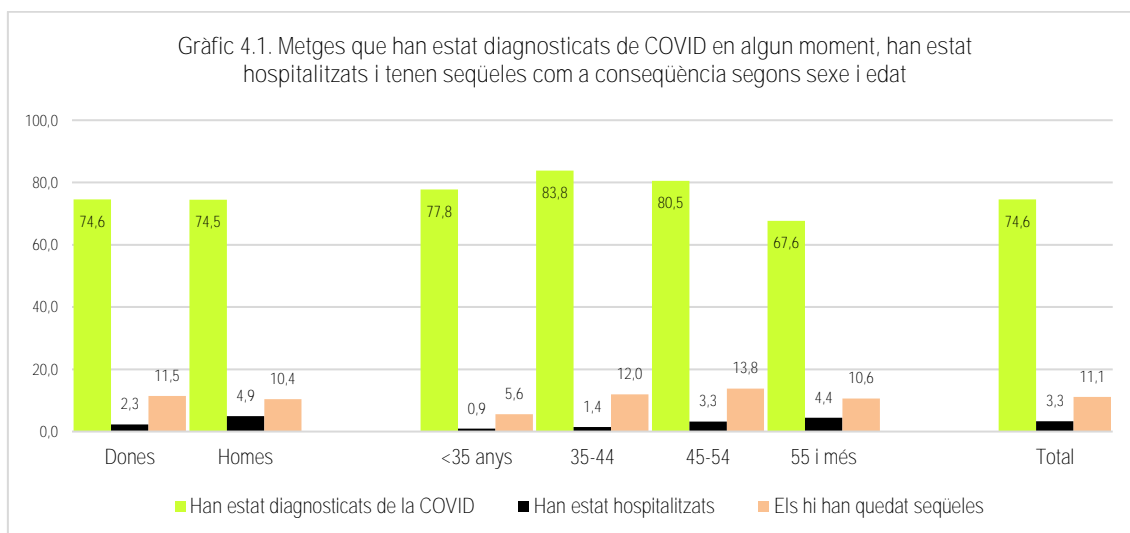
Cal assenyalar que pràcticament tots els metges (el 98%) s'han vacunat contra el coronavirus i en general porten al dia els recordatoris establerts a cada centre de treball en el moment de contestar l'enquesta.

L'aparició del coronavirus ha fet que un 30% dels metges s'hagi plantejat avançar la seva jubilació (un 33% si són dones i un 36% si treballen a un CAP). **Cal dir que els metges que es volen jubilar abans d'hora han augmentat molt des del 2021, moment en què representaven un 22% (8 punts menys que en l'actualitat)**.

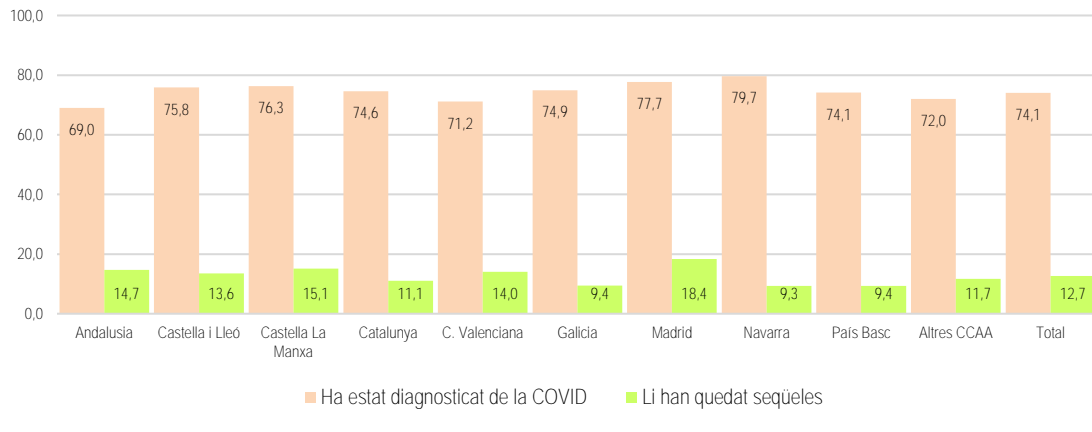
D'altra banda, un 42% ha pensat en abandonar la professió (el 46% si són dones, el 62% si són menors de 35 anys, i el 55% si treballen en un CAP), encara que reconeixen que no ho faran. També en aquest cas, el desig **d'abandonar** la professió, **s'ha incrementat** molt en relació als anys anteriors, eren un 24% al 2021 (18 punts de diferència en un any).

Un cop més, la possibilitat de jubilar-se d'hora o de deixar la professió per part dels metges de Catalunya se situa a un nivell similar al de la mitjana de l'estat espanyol.

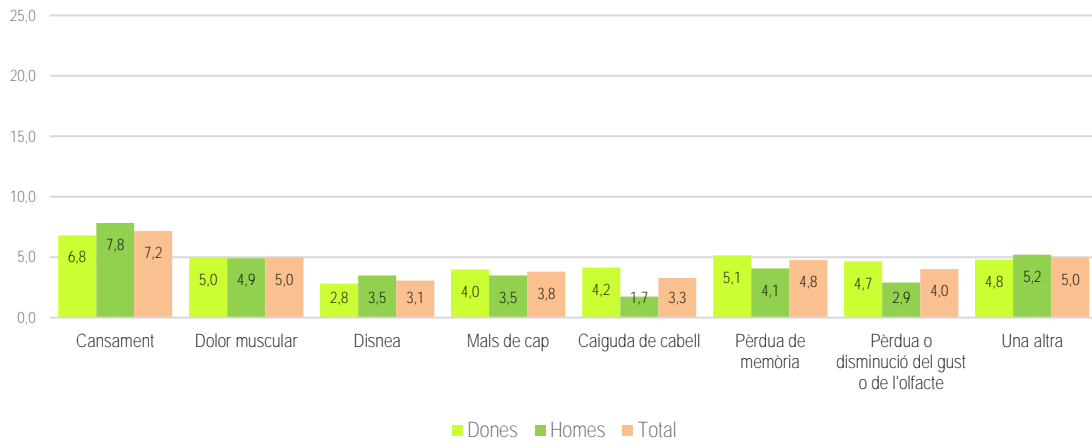
	Tardor 2021	Hivern 2022
Repercussions directes de la COVID-19		
Han estat diagnosticats de COVID	20,1	74,6
Han estat hospitalitzats	2,8	3,3
Els hi han quedat seqüeles	28,9	11,1
S'han vacunat (almenys dues vegades)	98,2	98,0
Algun familiar ha estat hospitalitzat	10,1	13,9
Algun familiar ha perdut la vida	10,0	6,0
La aparició de la COVID-19 ha modificat els seus plans de jubilació		
Sí, volen anticipar la jubilació	21,5	30,2
Sí, volen allargar el període en actiu	3,2	4,2
No	75,3	65,6
L'aparició de la COVID-19 li ha fet plantejar-se deixar la professió		
Sí, i la deixaran	3,3	3,9
Sí, però no la deixaran	31,8	37,8
No s'ho han plantejat	64,9	58,3

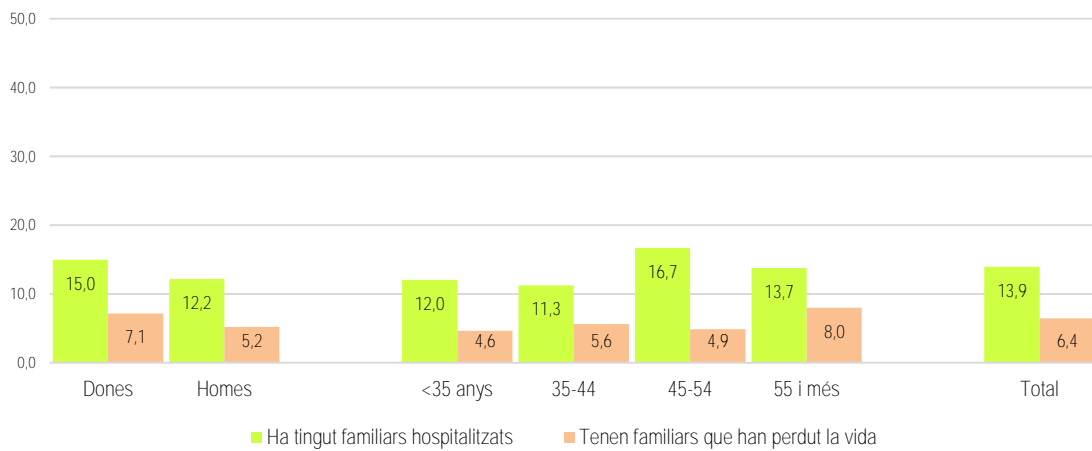
Gràfic 4.2. Metges que han estat diagnosticats de COVID en algun moment i tenen seqüeles com a conseqüència segons CCAA

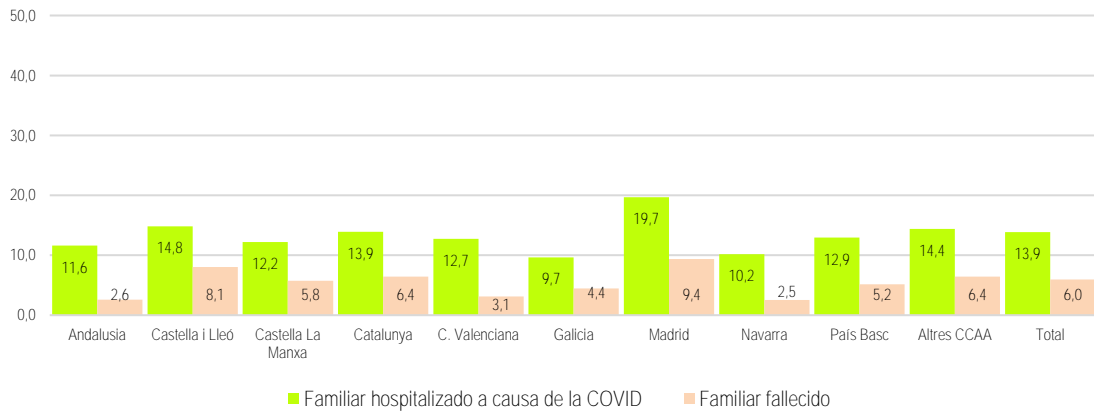
Gràfic 4.3. Tipus de seqüeles com a conseqüència d'haver patit la COVID-19 (escala 0:25). Dades comparades.

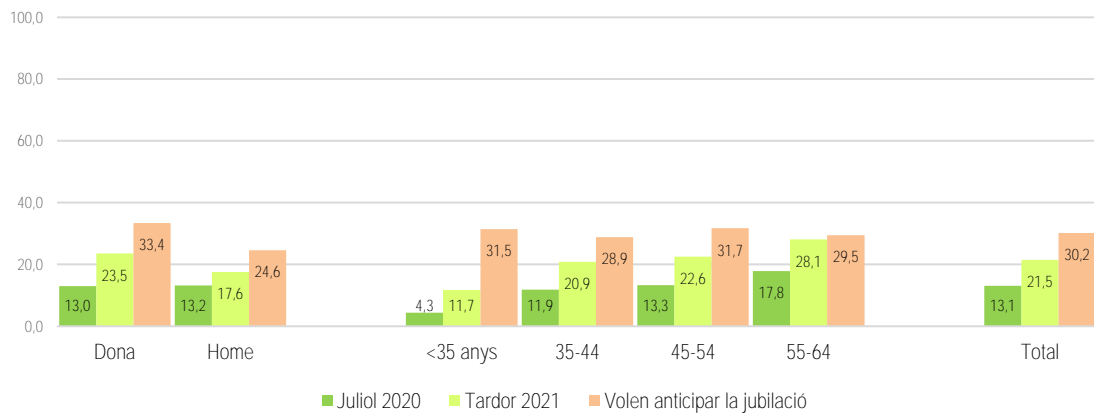
Gràfic 4.4. Metges que han tingut familiars de primer grau hospitalitzats o morts a causa de la COVID-19 segons sexe, edat i característiques del lloc de treball (escala 0:50)

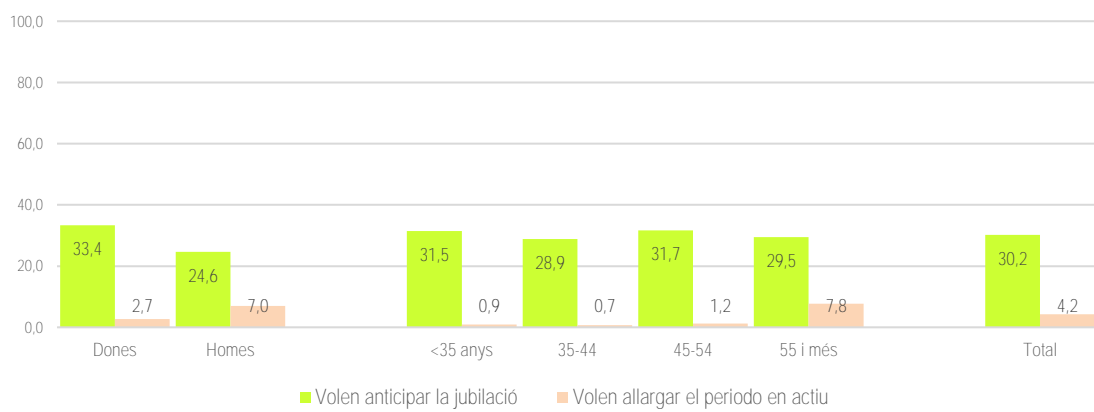
Gràfic 4.5. Metges que han tingut familiars de primer grau hospitalitzats o morts a causa de la COVID-19 segons CCAA (escala 0:50)

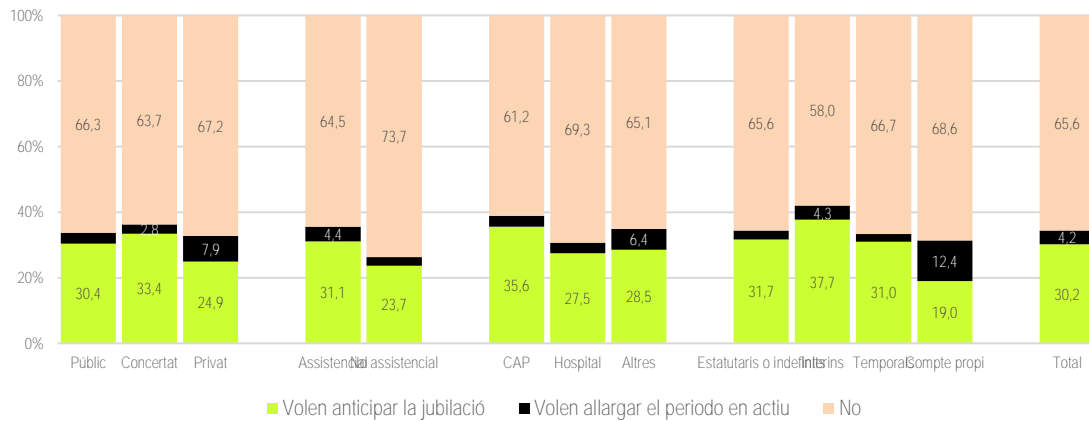
Gràfic 4.6. Metges que tenen previst anticipar la jubilació a causa de la COVID-19 segons sexe i edat. Dades comparades.

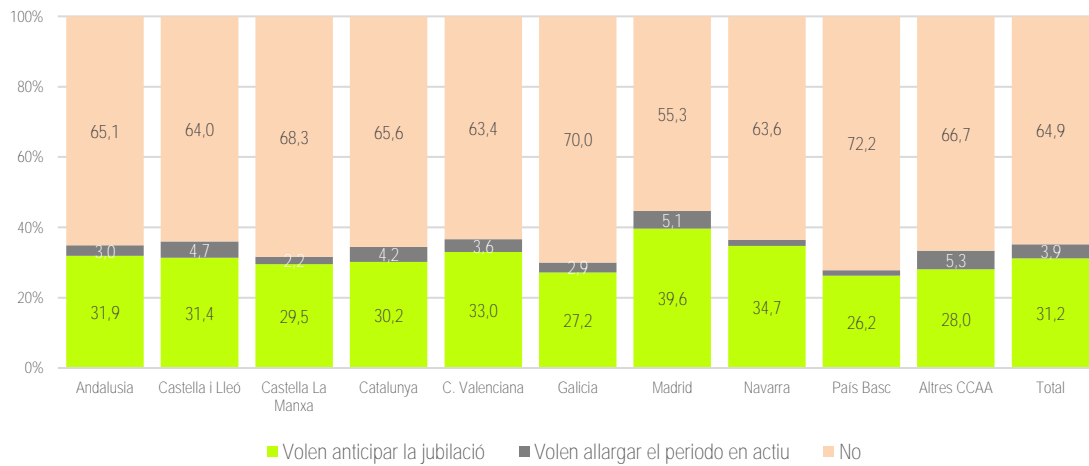
Gràfic 4.7. Metges que tenen previst anticipar la jubilació a causa de la COVID-19 segons sexe i edat.

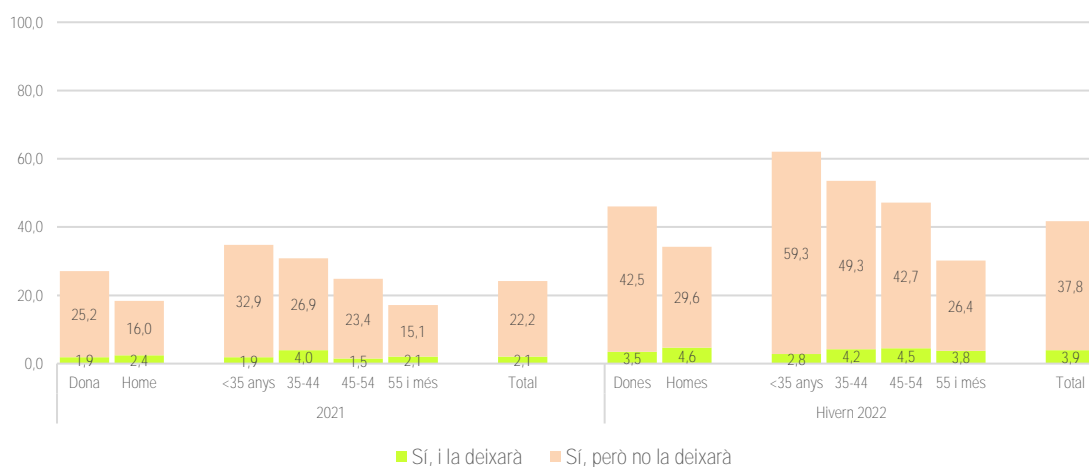
Gràfic 4.8. Metges que tenen previst modificar els seus plans de jubilació a causa de la COVID-19 segons sexe i segons edat

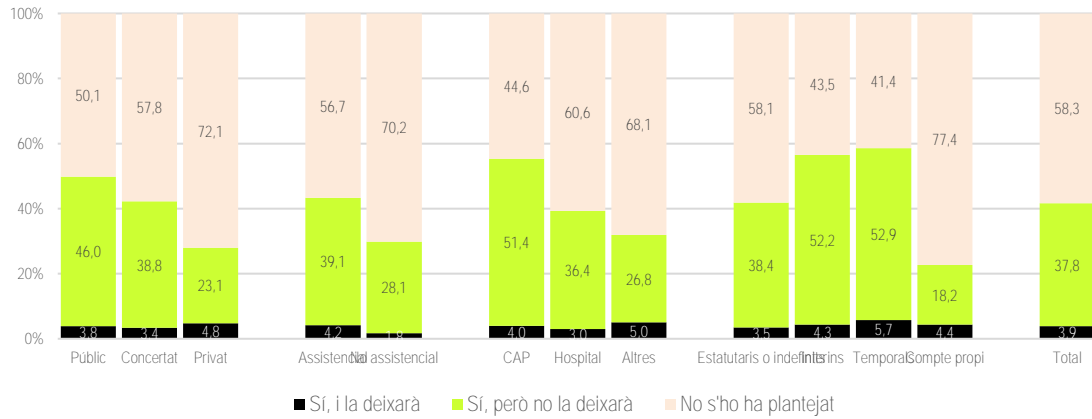
Gràfic 4.9. Metges que tenen previst modificar els seus plans de jubilació a causa de la COVID-19 segons CCAA

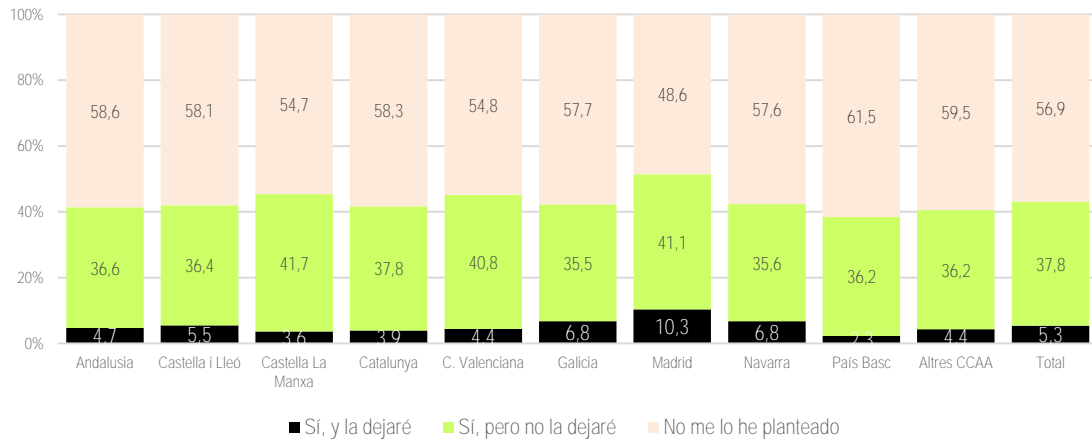
Gràfic 4.10. L'aparició de la COVID-19 els hi ha fet plantejar-se deixar la professió segons sexe i edat.

Gràfic 4.11. L'aparició de la COVID-19 els hi ha fet plantejar-se deixar la professió segons característiques del lloc de treball

Gràfic 4.12. L'aparició de la COVID-19 els hi ha fet plantejar-se deixar la professió segons CCAA

E. Estils de vida

El percentatge de fumadors habituals o ocasionals i el de bevedors d'alcohol de risc són **baixos, s'han mantingut al mateix nivell** durant els últims anys de pandèmia i, en general, són molt similars a la mitjana del conjunt de **metges de l'estat espanyol**.

Un 15% dels metges catalans fumava en el moment previ a la pandèmia i actualment (hivern 2022) hi ha un 12% de metges fumadors habituals o ocasionals, xifra una mica per sobre de la mitjana espanyola però no significativa. El **consum elevat d'alcohol, que abans de la pandèmia** afectava el 5% dels metges va augmentar una mica (7%) al 2021 però en aquests moments ha tornat a baixar al 6%. Són canvis poc significatius estadísticament sobretot quan es tracta de prevalences tan baixes. Per aquest mateix motiu, les diferències per sexe i edat tampoc són significatives. Els homes tendeixen a tenir hàbits de vida menys saludables que les dones però també han tendit a convergir durant aquest període.

El temps dedicat a la realització d'activitat física ha empitjorat de manera significativa en relació al moment anterior a la pandèmia i **també en relació a l'any 2021. Aquest empitjorament és constant al llarg dels dos últims anys: passa** del 46% de professionals que dedicaven molt de temps a la pràctica física i esportiva al 37% el 2021 i al 30% el 2022. **Es tracta d'una evolució, d'altra banda, que és molt similar a la** que presenten els **metges de la resta de l'estat**.

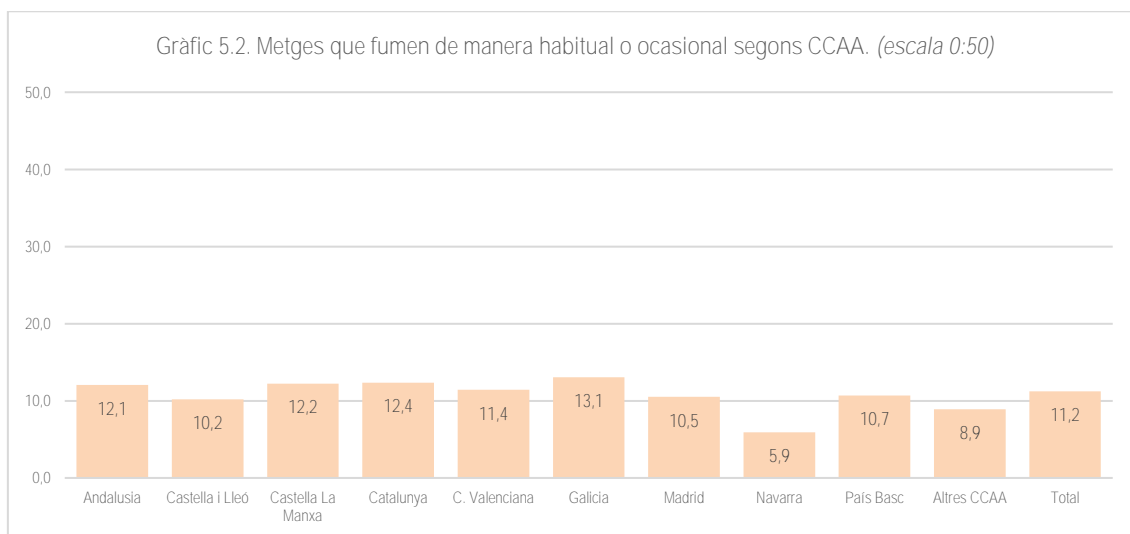
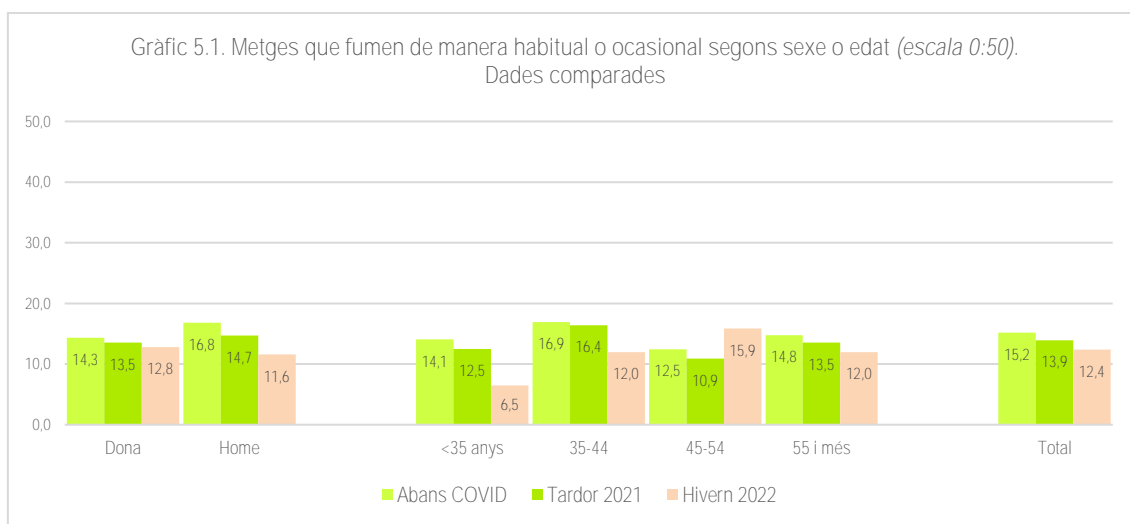
Es pot observar també que **des de l'inici** de la pandèmia ha augmentat el percentatge de metges que té problemes relacionats amb els hàbits alimentaris (menjar massa, **perdre l'apetit o tenir una dieta menys saludable de l'habitual**). Abans de la pandèmia representaven un 36% i actualment (hivern 2022) són la meitat (50%), especialment en el cas de les dones (57%) i els menors de 35 anys (66%). **A mesura que augmenta l'edat**, disminueix el percentatge de persones amb aquest tipus de problemes.

Igualment, el percentatge de metges (49%) que al 2021 no podia desconnectar de la feina durant el temps de lleure ha augmentat un any després (hivern 2022) i **representa que un 60% dels professionals no pot gaudir d'un lleure** saludable. Les dones (64%) són les que tenen una menor capacitat de desconnectar de la feina mentre **que l'edat** no marca diferències fonamentals.

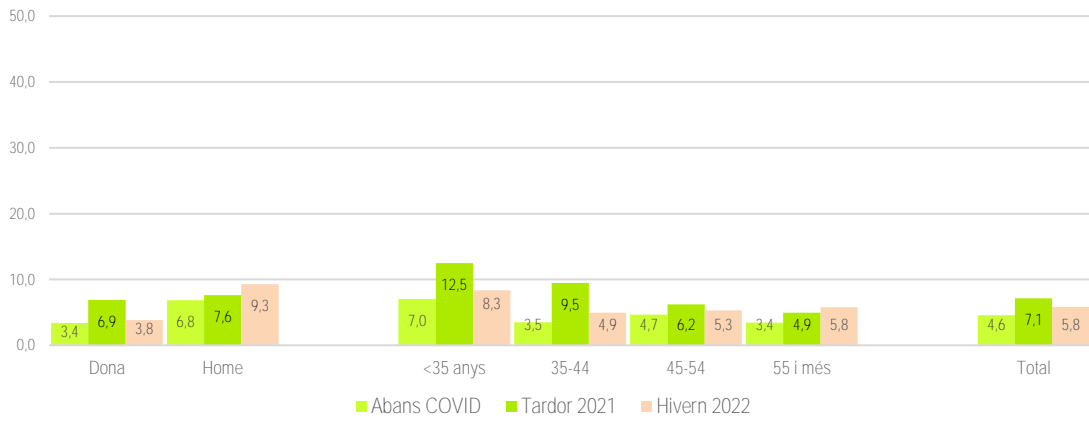
Els metges que pateixen una major sobrecàrrega laboral (treballen a un CAP o a un hospital del sector públic o concertat) presenten una major afectació dels hàbits alimentaris i més dificultats per desconnectar de la feina.

En ambdós casos (hàbits alimentaris i desconexió de la feina), es tracta de xifres força similars a la mitjana del conjunt **de metges de l'estat espanyol**.

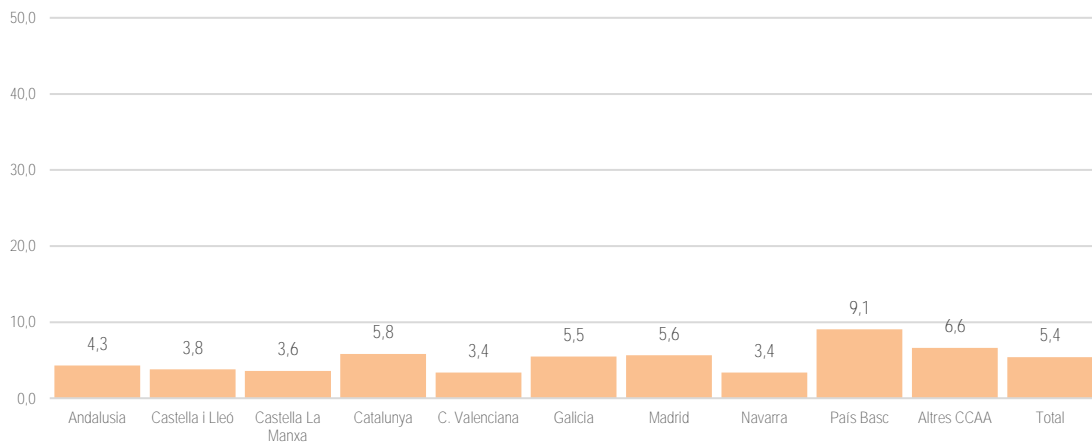
	Abans COVID	Tardor 2021	Hivern 2022
Fumadors habituals o ocasionals	15,2	13,9	12,4
Consumeixen força o molt alcohol	4,6	7,1	5,8
Realitzen fora o molt activitat física	46,4	37,4	30,1
Han tingut algun problema amb els seus hàbits alimentaris	35,5	----	49,7
No han pogut desconnectar de la feina	----	48,5	59,8

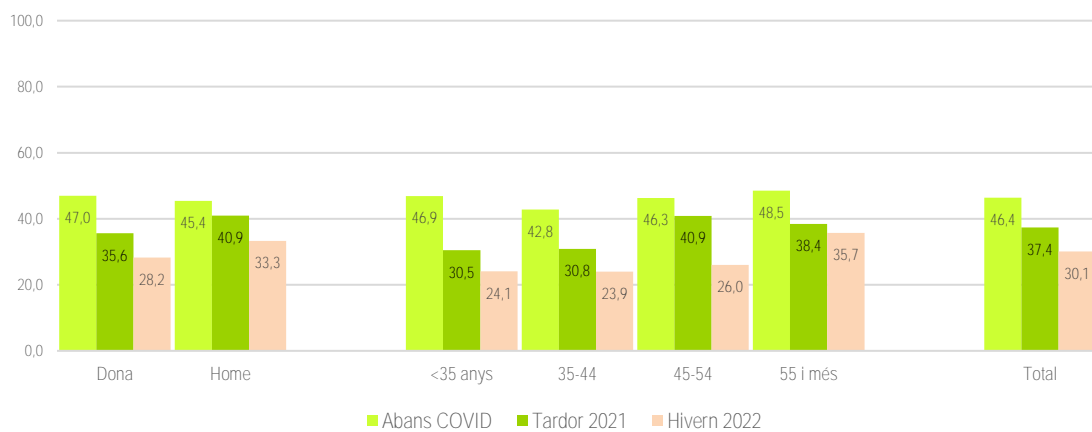
Gràfic 5.3. Metges que declaren consumir força o molt alcohol segons sexe o edat. Dades comparades (escala 0:50)

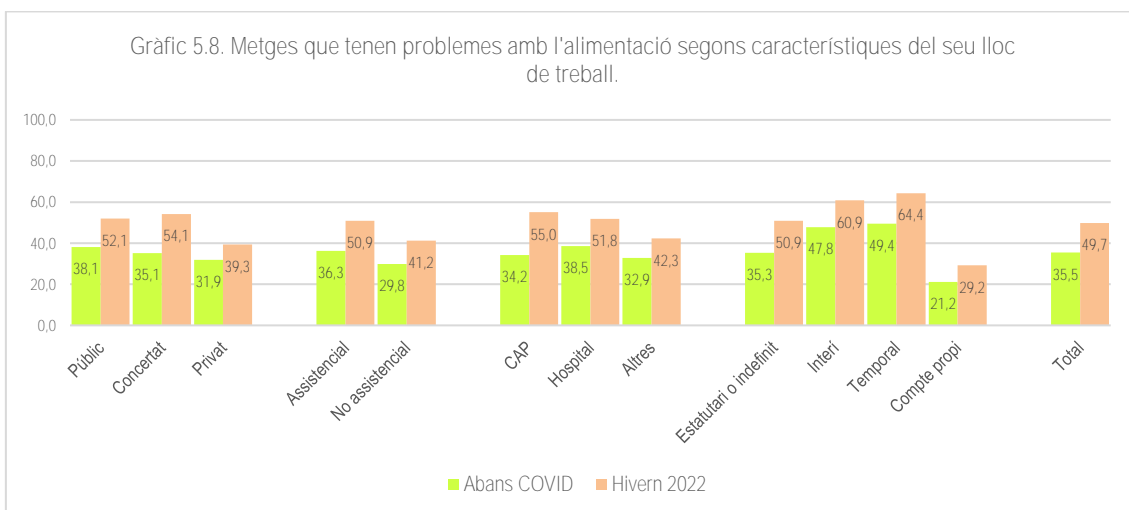
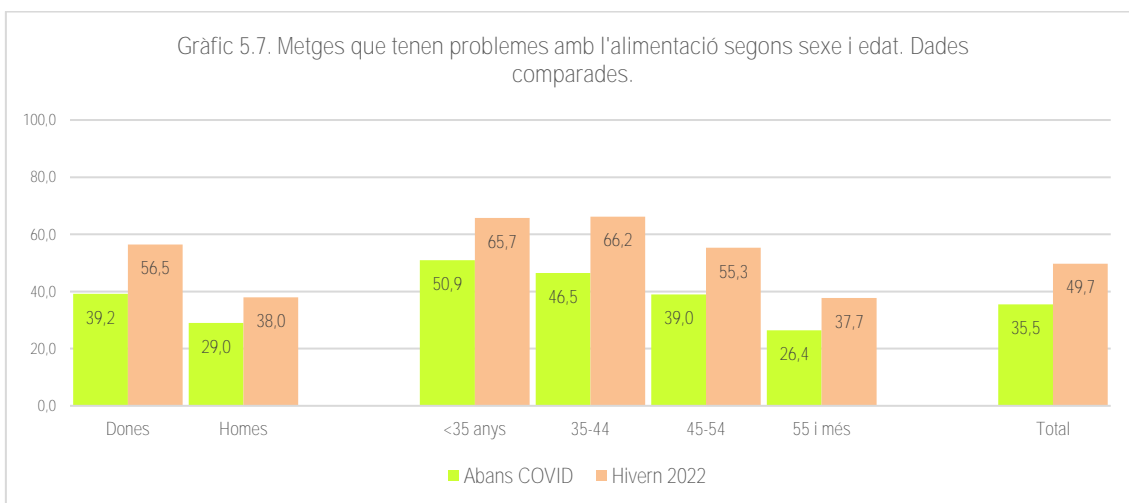
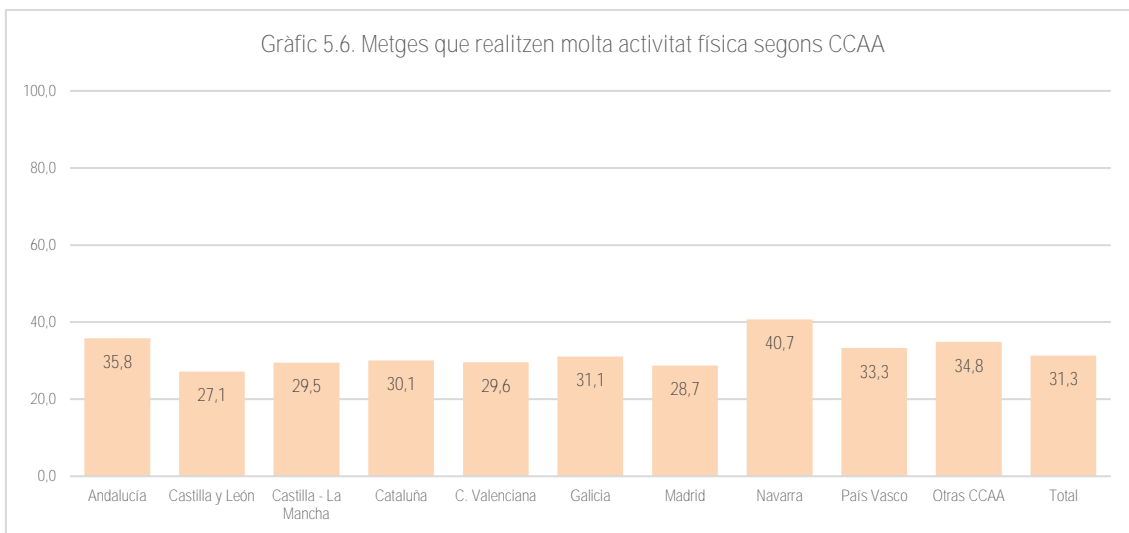

Gràfic 5.4. Metges que declaren consumir força o molt alcohol segons CCAA (escala 0:50)

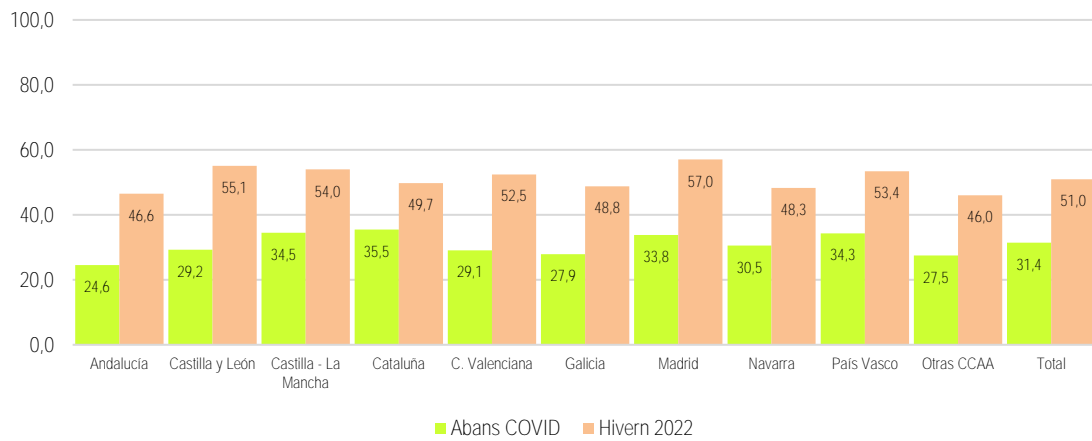

Gràfic 5.5. Metges que realitzen molta activitat física segons sexe i edat. Dades comparades.

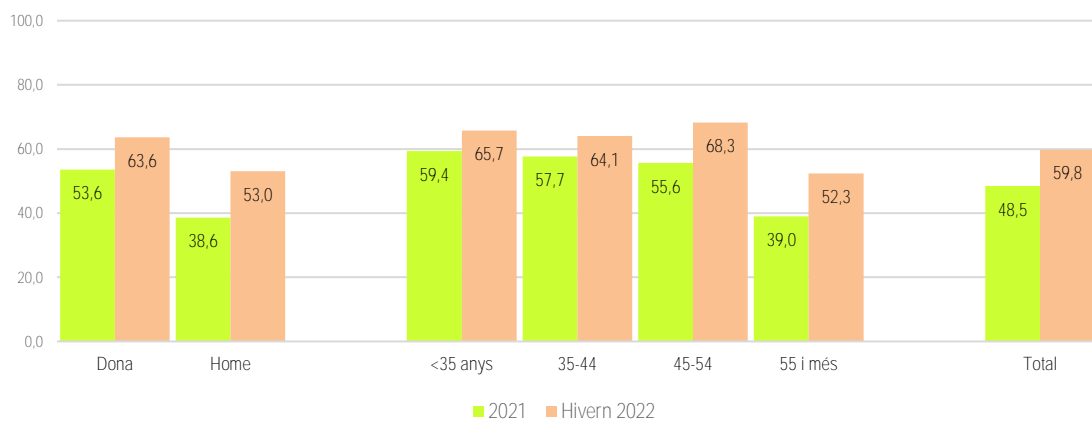

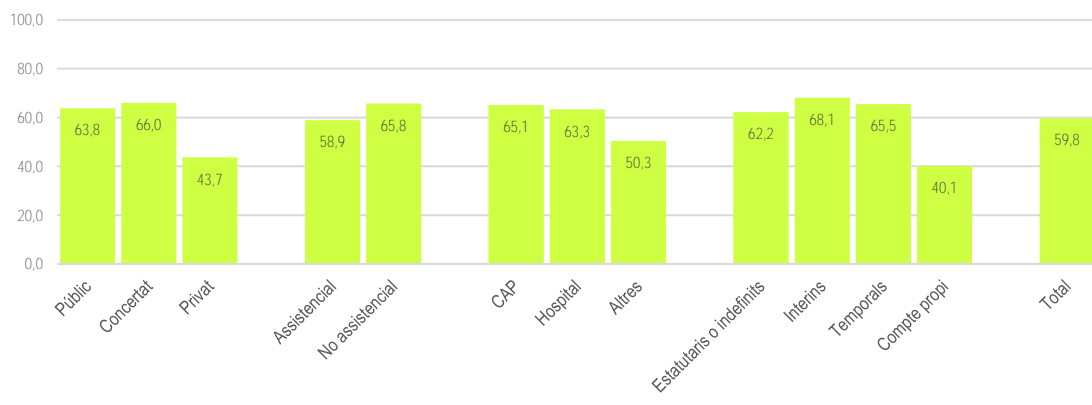
Gràfic 5.9. Metges que tenen problemes amb l'alimentació segons CCAA. Dades comparades

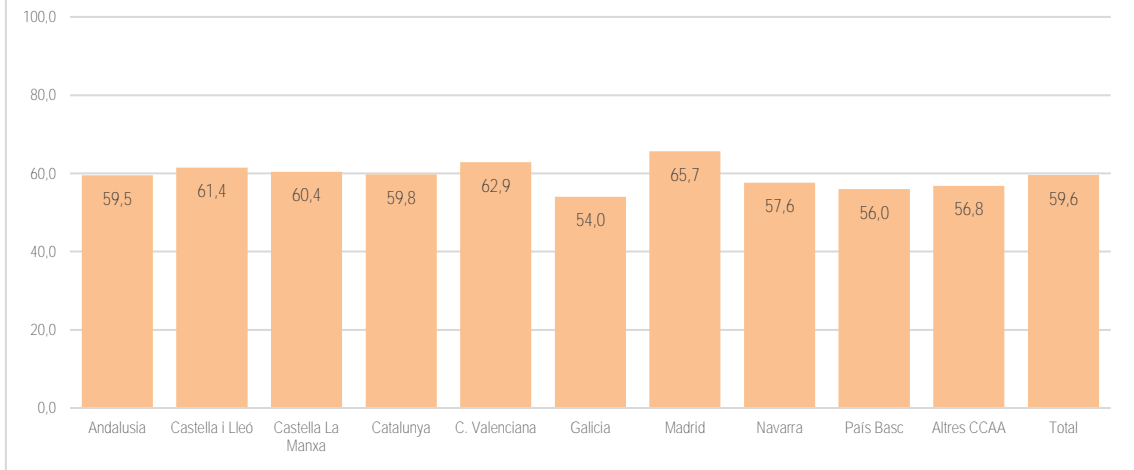
Gràfic 5.10. Metges que no han pogut desconectar res o gairebé res segons sexe i edat. Dades comparades

Gràfic 5.11. Metges que no han pogut desconectar res o gairebé res segons característiques del seu lloc de treball.

Gràfic 5.12. Metges que no han pogut desconnectar res o gairebé res segons CCAA.

F. Estat de salut

A la sèrie d'enquestes adreçades a professionals de la salut que la Fundació Galatea fa des de l'aparició del coronavirus es va constatar un empitjorament important de l'estat de salut dels metges entre el moment previ a l'aparició del coronavirus i els mesos més durs de la pandèmia (març, abril, maig 2020). Un cop superada aquesta primera onada, al juliol del 2020, els indicadors de salut van millorar respecte al pitjor moment de la crisi però no han tornat als valors anteriors. A la tardor del 2021 s'han mantingut com l'any anterior o fins i tot en alguns casos han empitjorat i en aquests moments, hivern del 2022 (octubre 2022 a febrer 2023), **gairebé tres anys després de l'inici de la pandèmia, la situació de l'estat de salut dels metges és, a grans trets, la mateixa o pitjor.**

En aquest marc, l'empitjorament de l'estat de salut en relació al període previ a la pandèmia es pot constatar a través de diversos indicadors. Destaquem que un 26% manifesta tenir un estat de salut autopercebut com a regular o dolent (**es manté igual a l'any passat però molt per sobre del 7%** abans de la pandèmia) un 25% dorm menys de 6 hores (davant el 14% abans de la crisi i el 21% de fa un any) i un 35% té dificultat per adormir-se o per mantenir la son al llarg de la nit (el mateix que fa un any i per sobre del 9% previ).

Entre el 2021 i el 2022, la presència de cansament ha augmentat (el 55% en té davant el 20% previ a la crisi o el 48% al 2021) i **es manté en relació a l'any anterior la presència** de dolor musculoesquelètic (44% davant el 13% previ i el 43% de l'any anterior) i d'estrès, que actualment afecta el 45% davant el 13% i el 43% de manera que un 71% declara tenir algun indicador de cansament i/o dolor i/o estrès quan abans de la pandèmia era un 30% i al 2021 un 69%.

Cal destacar també que un 45% té algun problema de salut de tipus crònic (diabetis, hipertensió, obesitat o altres) que els converteix en malalts de risc davant un eventual contagi del coronavirus (**l'any anterior eren un 41%**).

Un 36% té la sensació de trobar-se aclaparats, **de "no poder més"** (abans de la pandèmia era un 12% i un 29% fa un any), un 35% considera sentir-se cremat a la feina (davant el 20% previ i el **38% de l'any anterior**) i un 21% mostra indicis de patir estrès posttraumàtic (**per sobre del 14% que es registrava l'any anterior**).

La percepció de l'estat de salut mental dels metges, molt més negativa que a l'inici de la pandèmia (moment en què un 9% la percebien com a regular o dolenta), no ha variat en relació a l'any anterior i un 31% percep el seu estat de salut mental com a regular o dolent.

Encara que la xifra no ha variat en relació a fa un any, gairebé la meitat dels metges (47%) es troba en risc de desenvolupar una malaltia mental de tipus ansiós o depressiu. També és elevat el percentatge de metges que consumeixen tranquil·litzants o pastilles, un 28%, **xifra que es manté respecte de l'any passat però que** és molt més elevada que la que es registrava abans de la pandèmia, moment en què el 18% dels metges en prenia.

Per últim, cal indicar que un 17% dels metges catalans declara patir una depressió o algun trastorn d'ansietat en el moment de l'enquesta, que un 18% ha pensat en algun moment de la seva vida en la possibilitat de suïcidar-se i que

un 1,4% ho ha intentat en alguna ocasió. Cal parar atenció al 3,7% dels metges menors de 35 anys que declaren haver comés almenys un intent de suïcidi.

És important ressenyar que les dones es troben notablement pitjor que els homes en tots els indicadors de salut **(amb l'única excepció del temps de son i dels trastorns crònics que poden actuar com a factor de risc davant la COVID)** especialment en els que fan referència a la salut mental. A destacar que el 36% de les dones perceben la seva salut mental com a regular o dolenta (vs. el 24% en homes), un 53% es troba en risc de patir una malaltia mental de tipus depressiu (vs. 36%), un 19% manifesta patir una depressió o un trastorn d'ansietat (vs. 12%), un 21% presenta ideació suïcida (vs. 13%) i un 1,7% ha fet almenys un intent de suïcidi davant el 0,9% dels homes.

L'edat, en canvi, és un factor **que afecta de diversa manera segons els indicadors**. D'una banda, els professionals més joves, que coincideixen **amb el grup de metges més sotmès a un excés d'hores de treball, de realització de guàrdies i de càrrega laboral, es veuen més afectats per indicadors de salut mental (estat de salut autopercebut, insomni, risc de mala salut mental, ideació suïcida, etc.) i, d'altra banda, els metges de més edat s'han vist comparativament menys afectats però sí presenten trets de mala salut més relacionats amb l'edat (factors de risc davant la COVID, per exemple) que amb la crisi pandèmica**. La ideació suïcida, per exemple, és més habitual entre **els menors de 35 anys i es redueix progressivament amb l'edat (un 24% dels més joves ha pensat alguna vegada a treure's la vida davant el 15% dels majors de 55)**. Malgrat que la prevalença és molt baixa, també els intents de suïcidi són més habituals entre els joves, un 3,4% dels menors de 35 anys ho ha intentat en alguna ocasió davant el 0,4% dels més grans de 55.

En aquesta línia, es pot observar que els metges que treballen en tasques assistencials, en atenció primària i, sobretot que treballen a un CAP o amb contractes temporals presenten pitjors indicadors en salut autopercebuda, en la percepció de mala salut mental i en patiment psicològic o risc de desenvolupar una malaltia mental. Igualment, són els que se senten més sobrepassats **per la situació (tenen la sensació de "no poder més")** i els que més es **consideren "cremats" per la feina**.

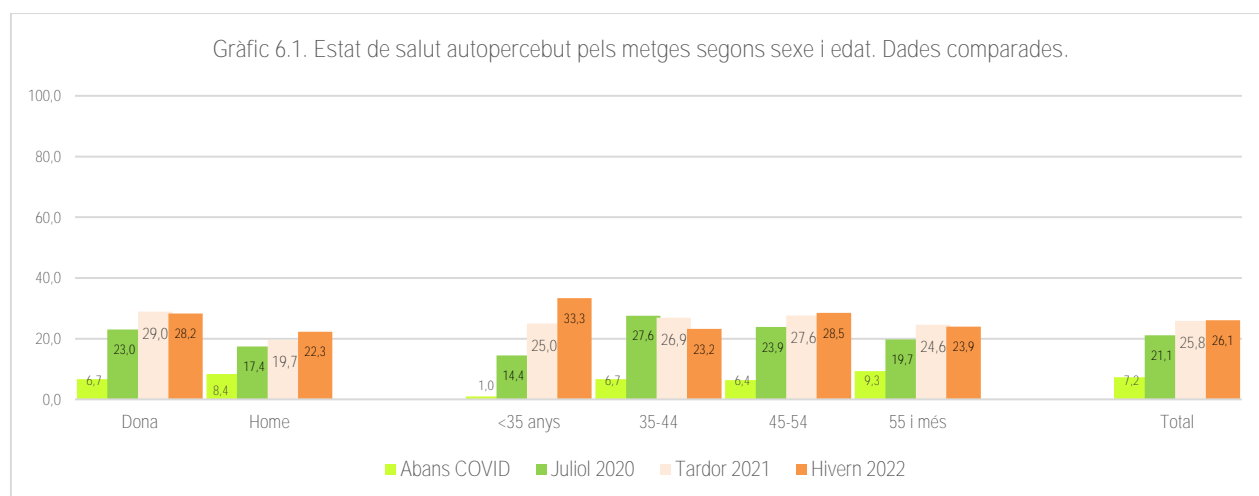
Els que treballen a un hospital presenten uns indicadors millors però amb poca distància dels que treballen a un CAP. En canvi, són els que treballen al sector privat els que presenten uns indicadors de salut associats a les condicions de treball millors, **independentment dels problemes de salut associats a l'edat**.

Per últim, podem dir que la salut dels metges de Catalunya no destaca en relació a la registrada per la resta de metges espanyols i **es situa al voltant de la mitjana de tot l'estat**.

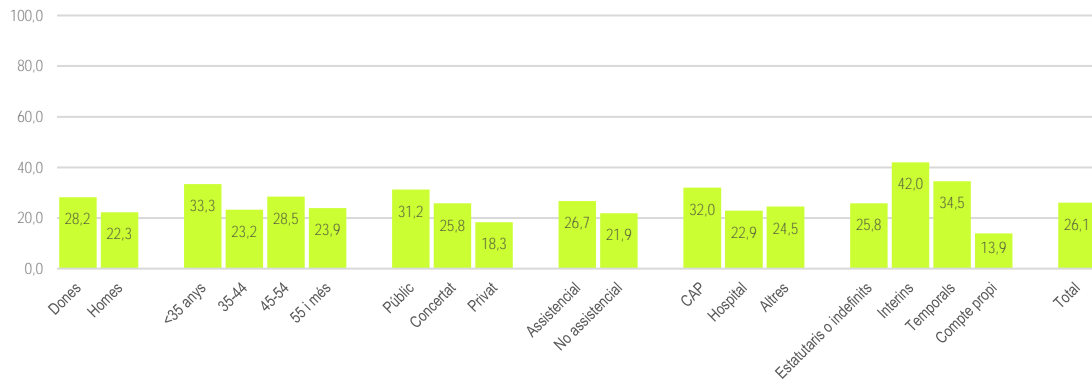
Indicadors d'estat de salut

	Abans COVID	Onada 1	Juliol 2020	Tardor 21	Hivern 2022	Mitjana Espanya 2022
Estat de salut autopercebut dolent o regular	7,2	...	21,1	25,8	26,1	26,2
Dormen menys de 6 hores	14,4	...	23,0	21,3	25,4	24,6
Manifesten dificultat per adormir o es desperten espontàniament a la nit	8,8	41,2	27,0	35,3	35,2	35,9
Tenen trastorn de salut considerat factor de risc davant COVID	41,2	45,2	44,0
Presenten algun indicador de fatiga, dolor i/o estrès	29,9	65,7	54,2	69,2	71,3	74,7
Presenten algun indicador de CANSAMENT	19,9	53,5	43,7	47,9	55,0	58,1
Presenten algun indicador de DOLOR	13,2	31,7	28,3	43,0	44,4	47,9
Presenten algun indicador d'ESTRÈS	13,4	47,7	34,0	42,9	44,5	46,8
Tenen o han tingut sovint pensaments de "no poder més"	12,3	44,2	31,8	28,8	35,7	37,9
Se senten cremats a causa del seu treball	20,3	39,7	36,6	38,1	35,4	43,2
Actuen com si revisquessin experiències anteriors estressants	13,8	21,2	22,2
Estat de salut MENTAL autopercebut dolent o regular	8,9	30,7	31,5	31,4
Professionals en risc de mala salut mental GHQ	47,1	47,1	48,1
Pateixen depressió o trastorns d'ansietat	16,8	16,3
Consumeixen o han consumit tranquil·litzants o pastilles per dormir	17,5	...	23,9	30,2	28,3	27,1
Han pensat en suïcidar-se alguna vegada a la vida	17,8	17,2
Han comès algun intent de suïcidi	1,4	1,1

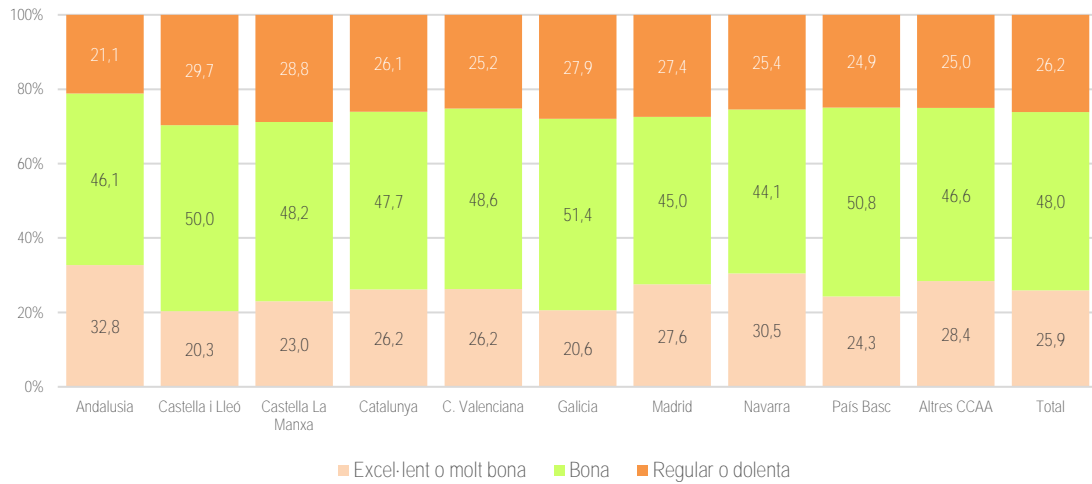
Gràfic 6.1. Estat de salut autopercebut pels metges segons sexe i edat. Dades comparades.

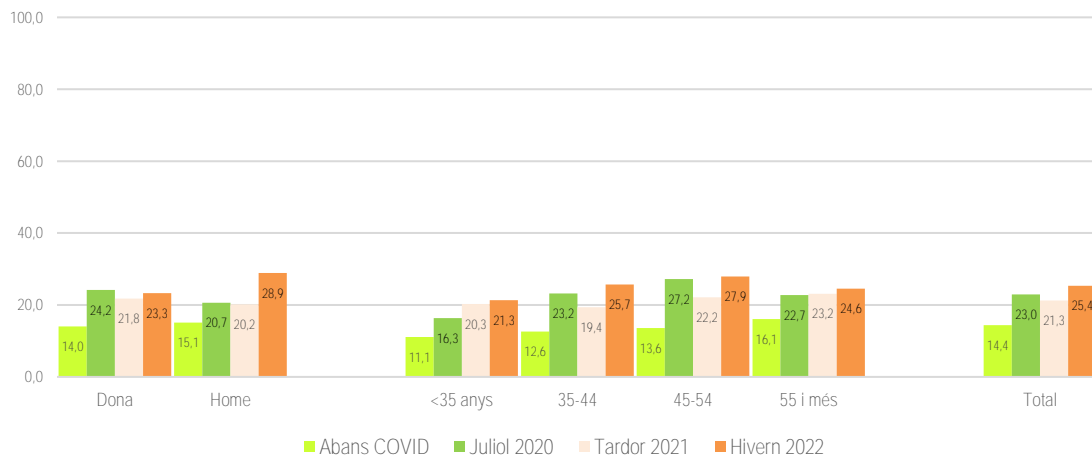
Gràfic 6.2. Metges que declaren tenir un estat de salut regular o dolent segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

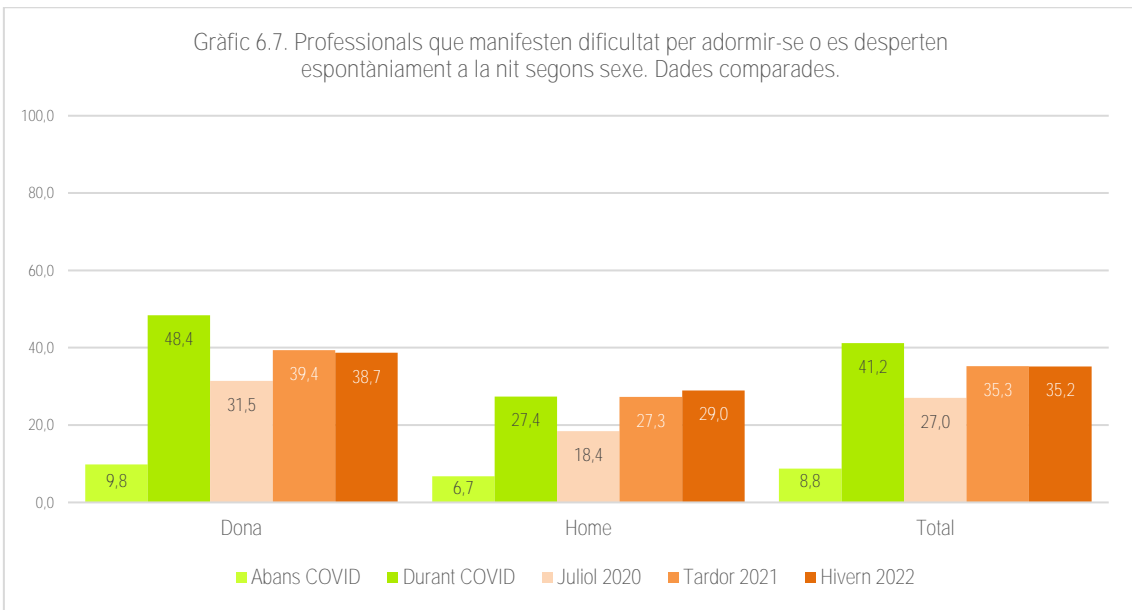
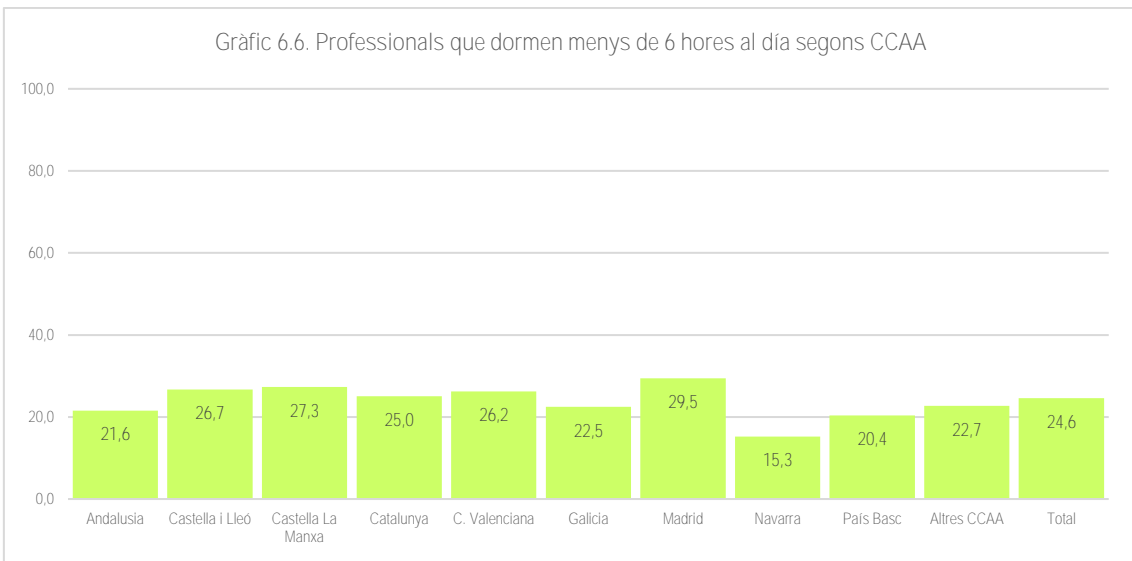
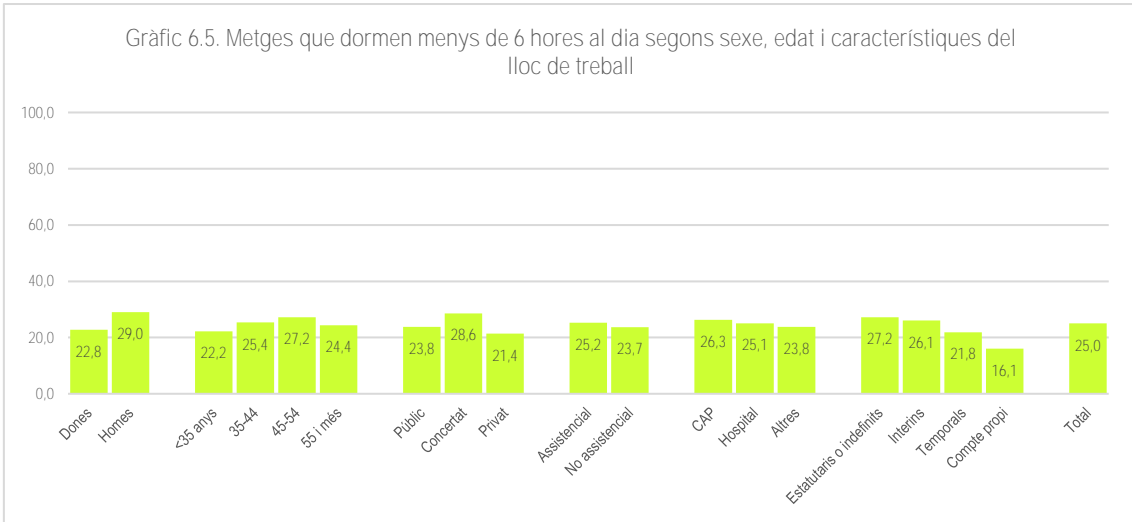

Gràfic 6.3. Estat de salut autopercebut pels metges segons CCAA

Gràfic 6.4. Metges que dormen menys de 6 hores al dia segons sexe i edat. Dades comparades.

Gràfic 6.8. Professionals que manifesten dificultat per adormir-se o es desperten espontàniament a la nit segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

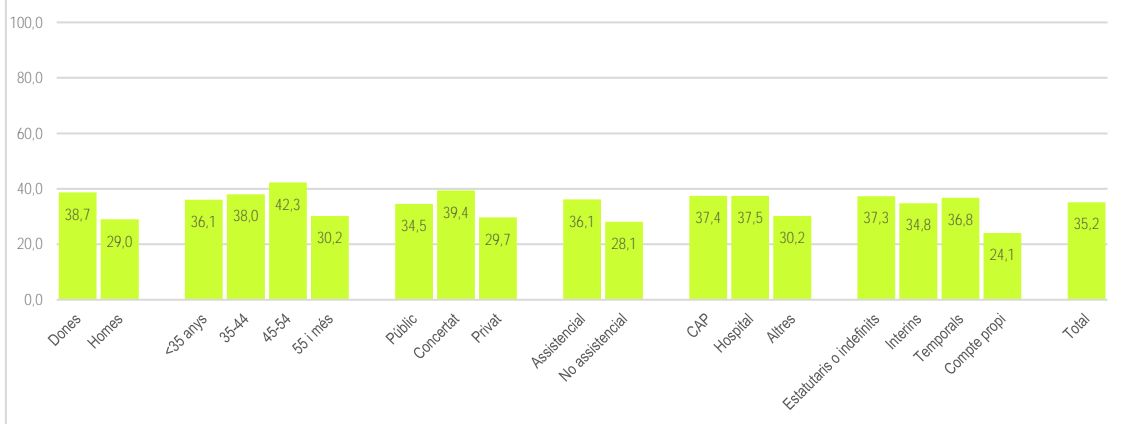
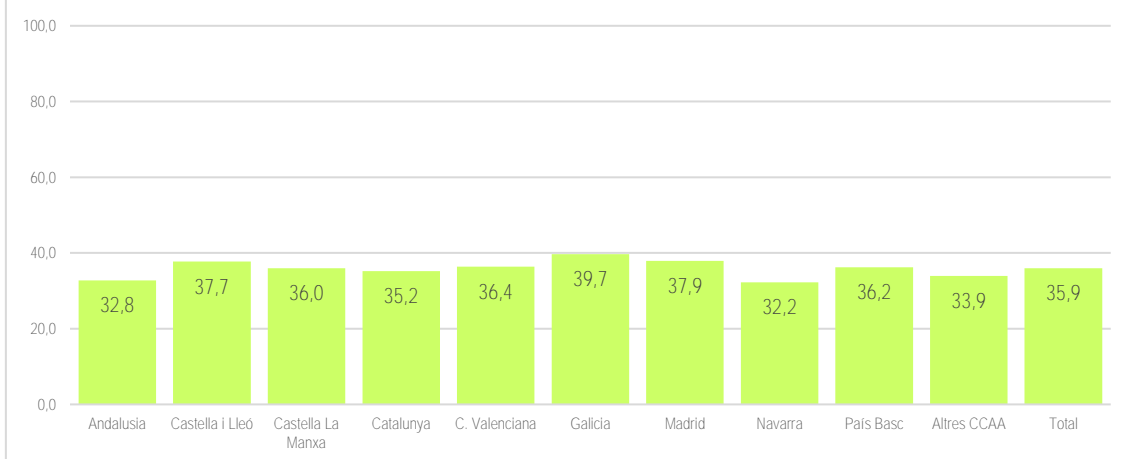
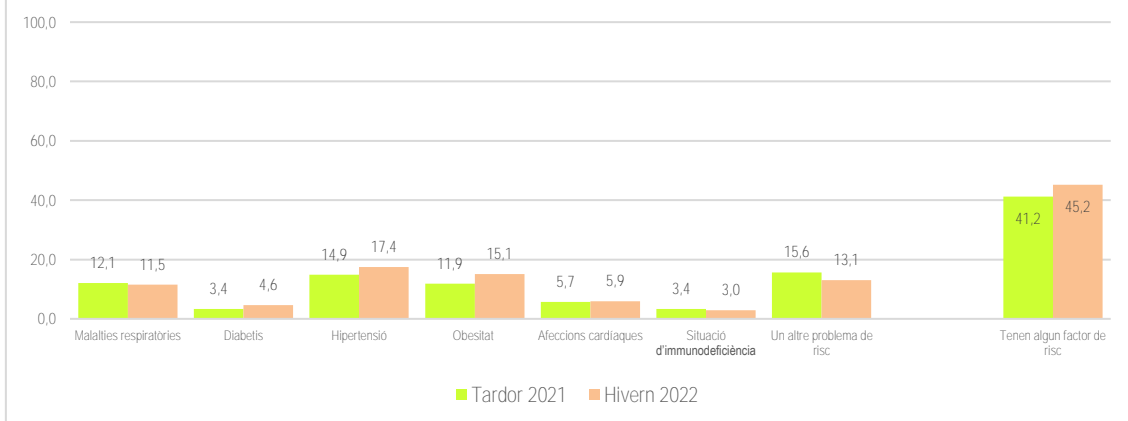

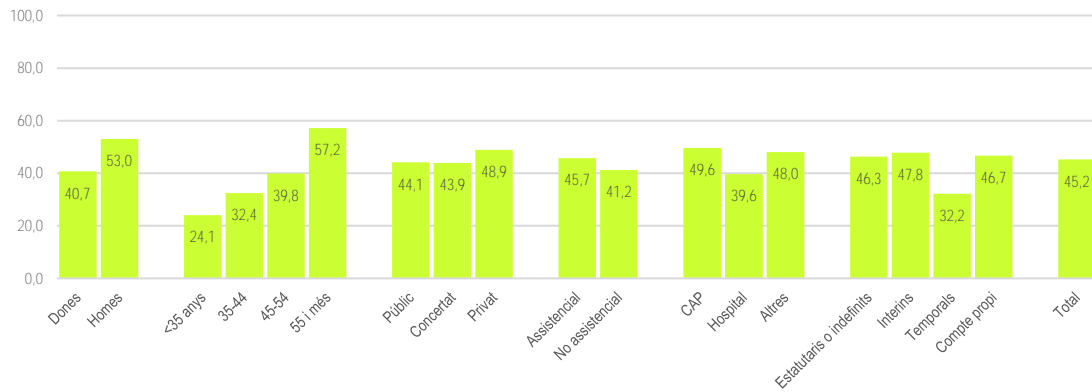
Gráfico 6.9. Metges que pateixen sovint dificultat per dormir-se o que es desperten espontàniament a la nit segons CCAA

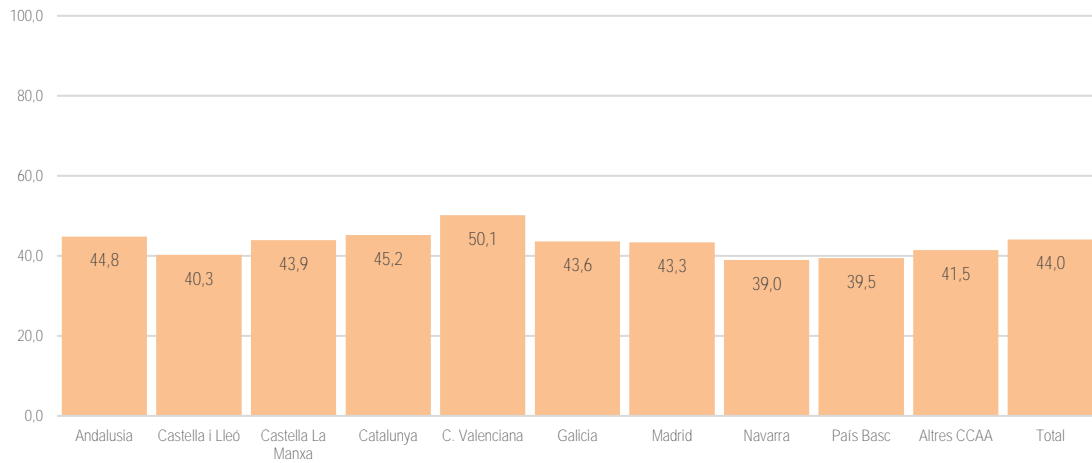
Gràfic 6.10. Trastorns o malalties dels metges susceptibles de ser un factor de risc de cara a la COVID-19. Dades comparades

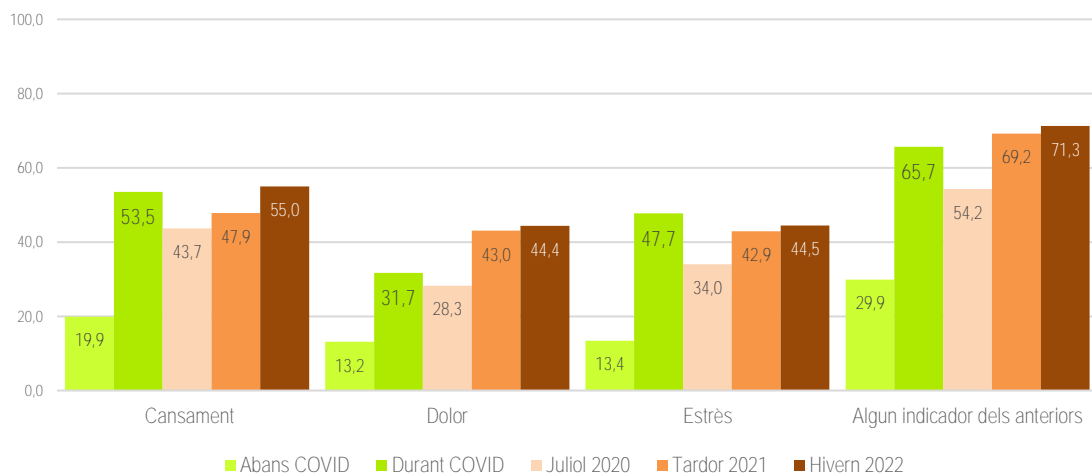
Gràfic 6.11. Metges que presenten algun factor de risc davant la COVID segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

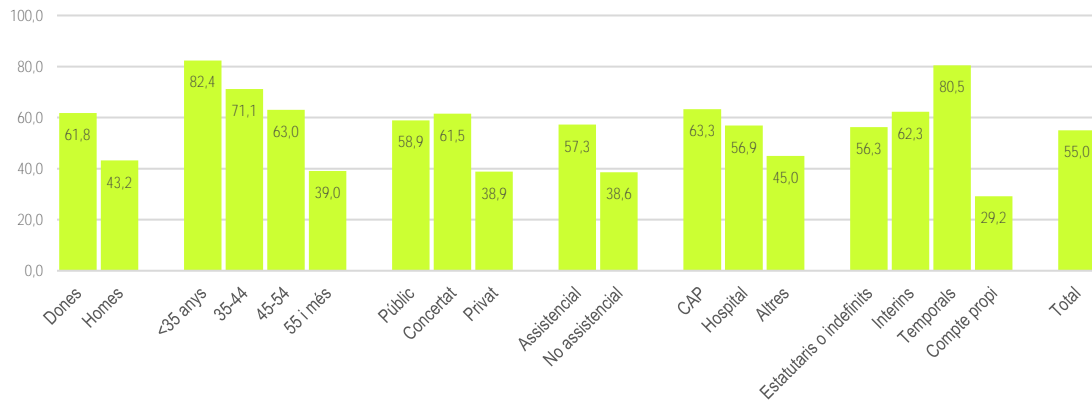
Gràfic 6.12. Metges que presenten algun factor de risc davant la COVID-19 segons CCAA

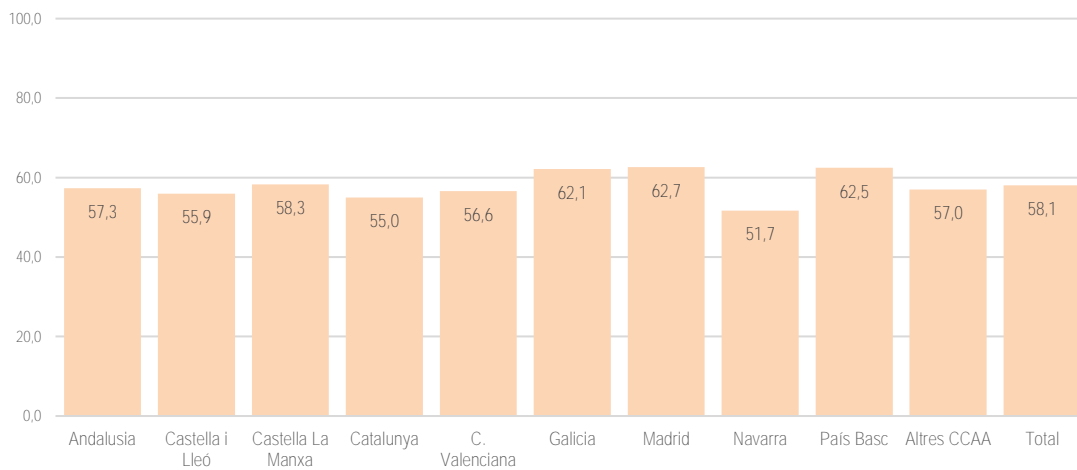
Gràfic 6.13. Metges que presenten algun indicador de fatiga, dolor i/o estrès. Dades comparades.

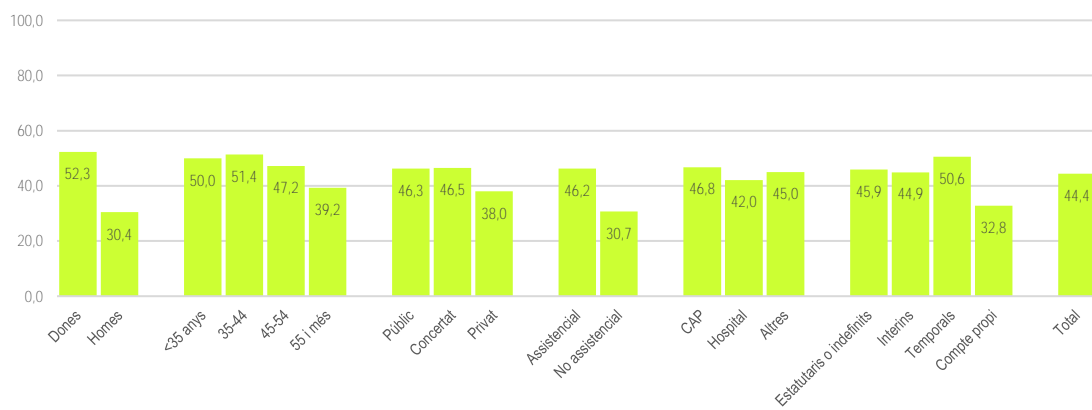
Gràfic 6.14. Metges que presenten algun indicador de CANSAMENT segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

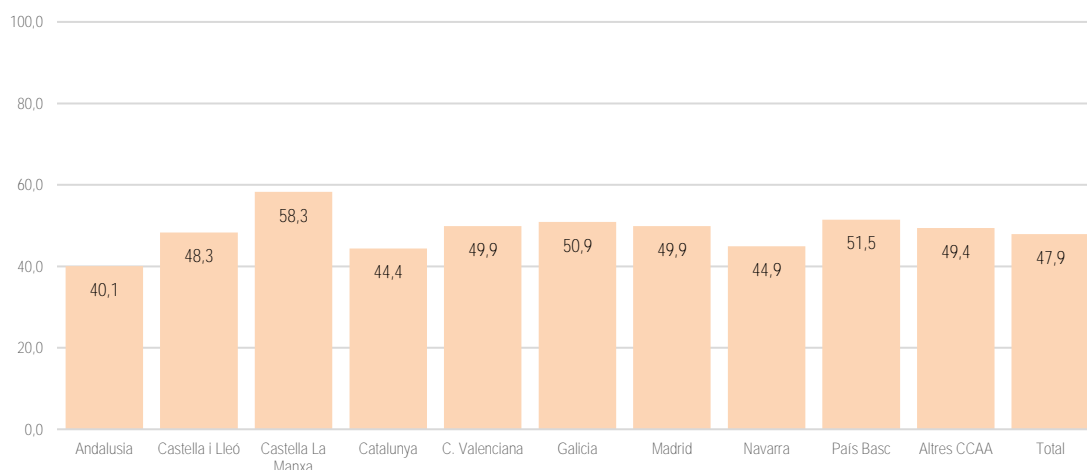
Gràfic 6.15. Metges que presenten algun indicador de CANSAMENT segons CCAA

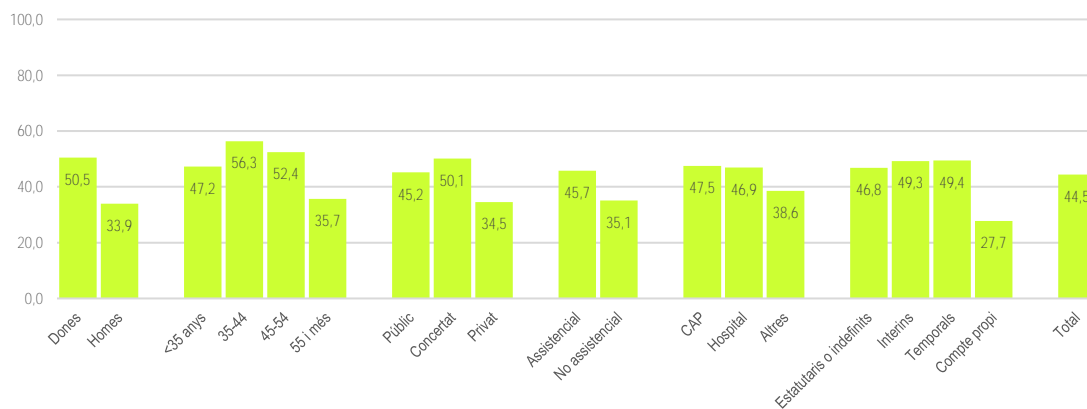
Gràfic 6.16. Metges que presenten algun indicador de DOLOR segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

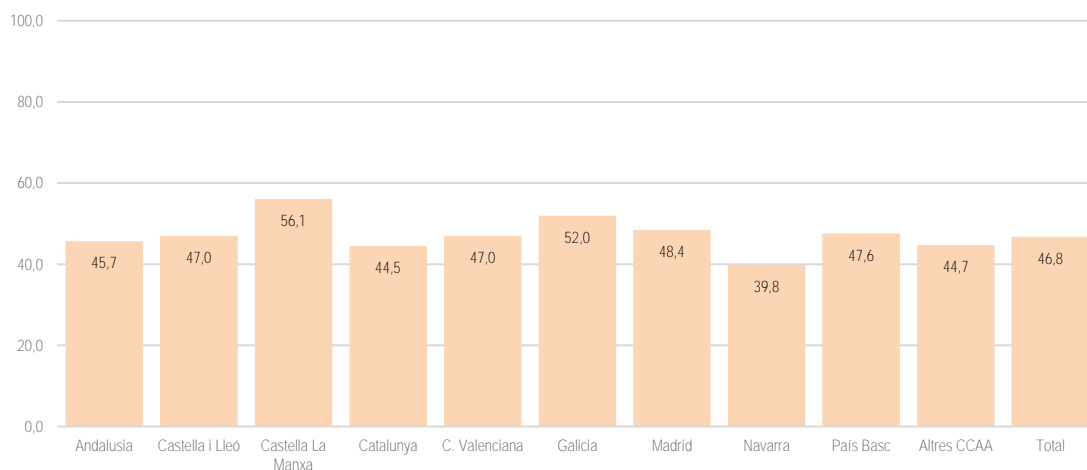
Gràfic 6.17. Metges que presenten algun indicador de DOLOR segons CCAA

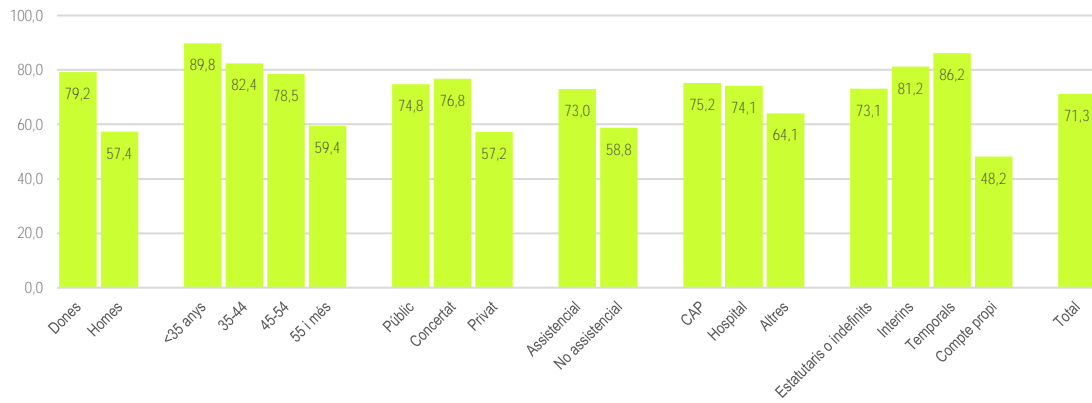
Gràfic 6.18. Metges que presenten algun indicador d'ESTRÈS segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

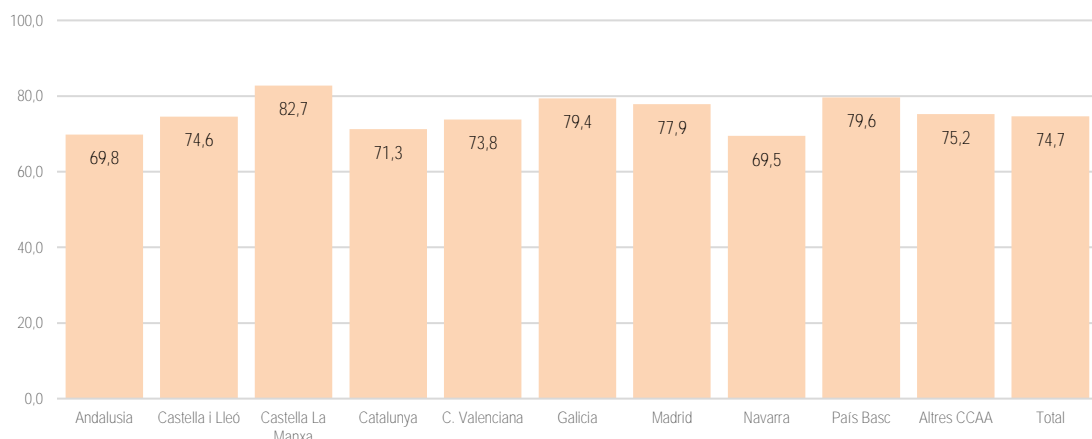
Gràfic 6.19. Metges que presenten algun indicador d'ESTRÈS segons CCAA

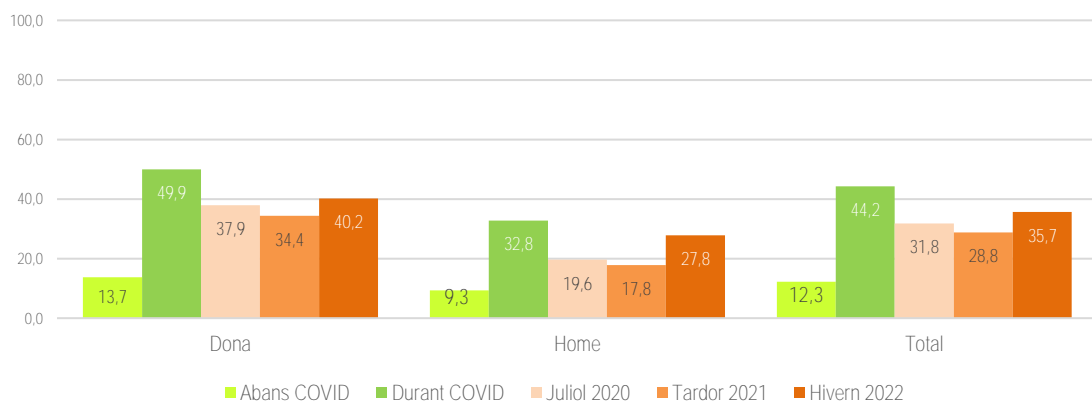
Gràfic 6.20. Metges que presenten algun indicador de cansament i/o dolor i/o estrès segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

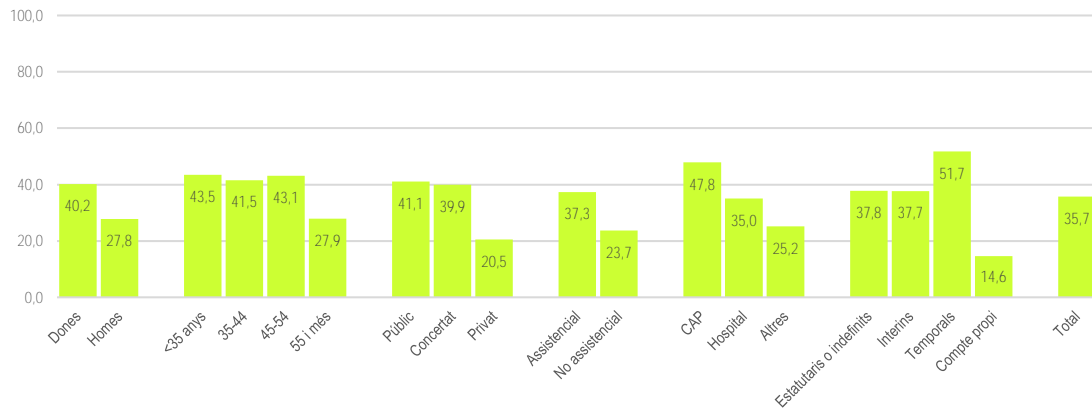
Gràfic 6.21. Metges que presenten algun indicador de cansament i/o dolor i/o estrès segons CCAA

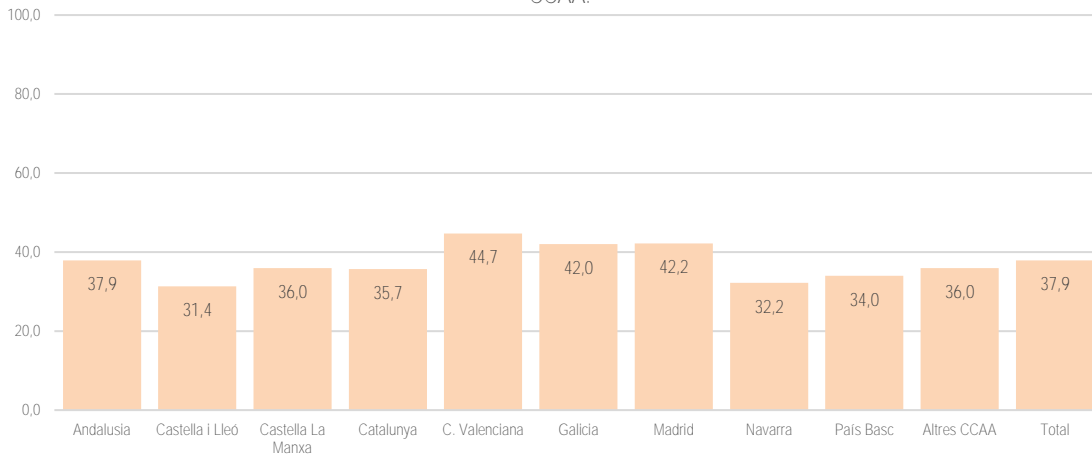
Gràfic 6.22. Metges que tenen en moltes ocasions pensaments de "no poder més" segons sexe. Dades comparades.

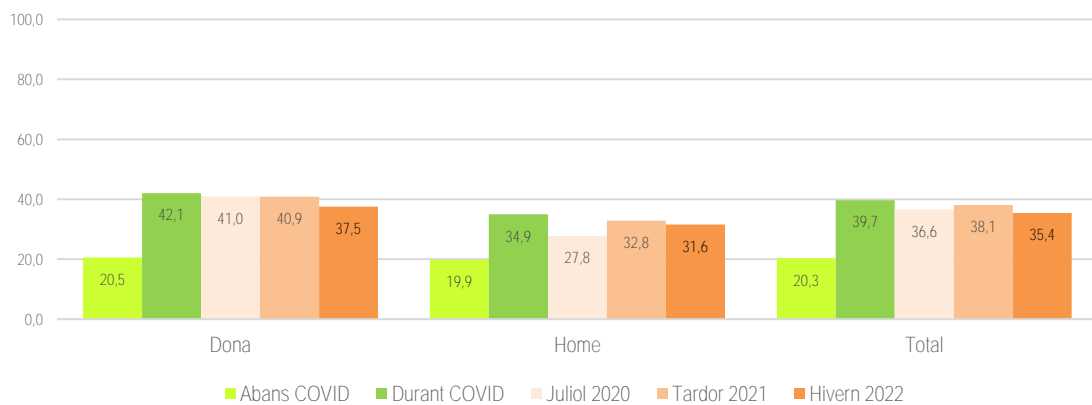
Gràfic 6.23. Metges que tenen en moltes ocasions pensaments de "no poder més" segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

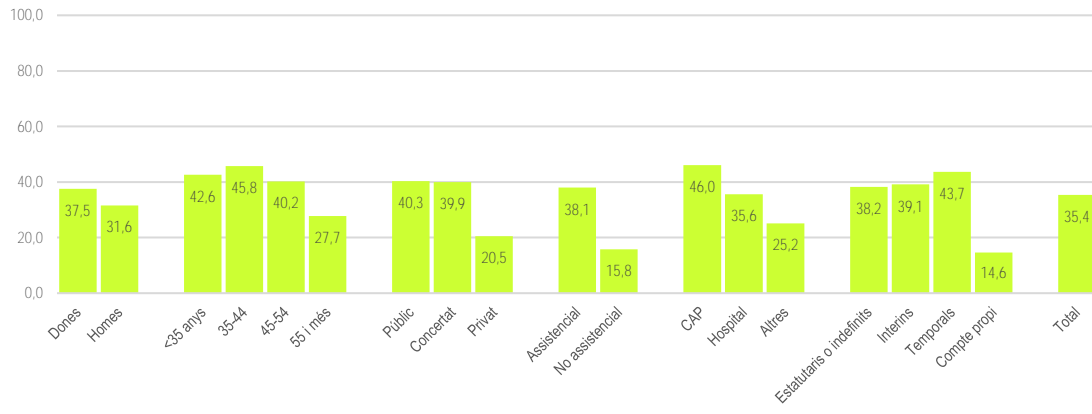
Gràfic 6.24. Metges que tenen en moltes ocasions pensaments de "no poder més" segons CCAA.

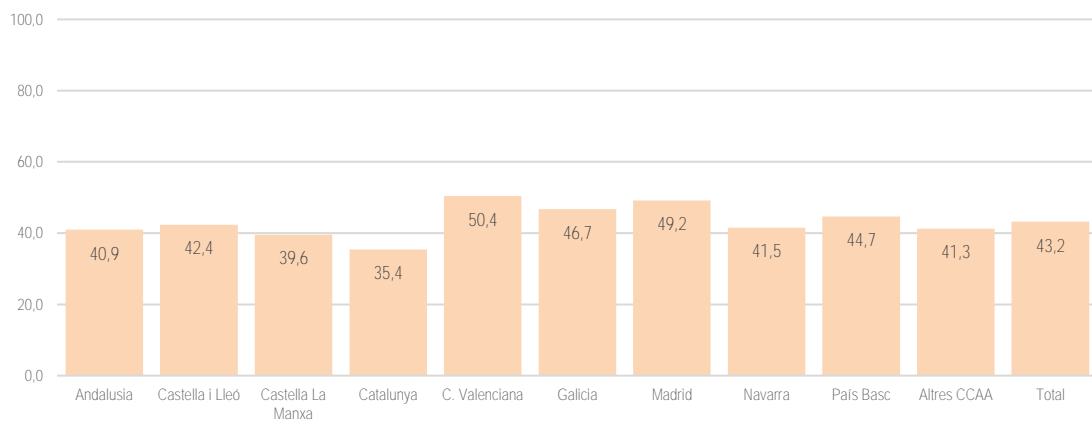
Gràfic 6.25. Metges que en moltes ocasions se senten cremats a causa del seu treball segons sexe. Dades comparades.

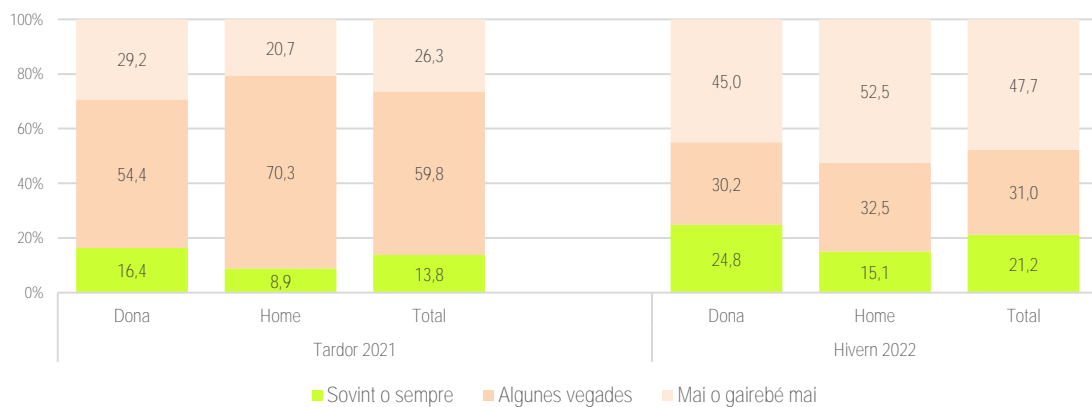
Gràfic 6.26. Metges que en moltes ocasions se senten cremats a causa del seu treball segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

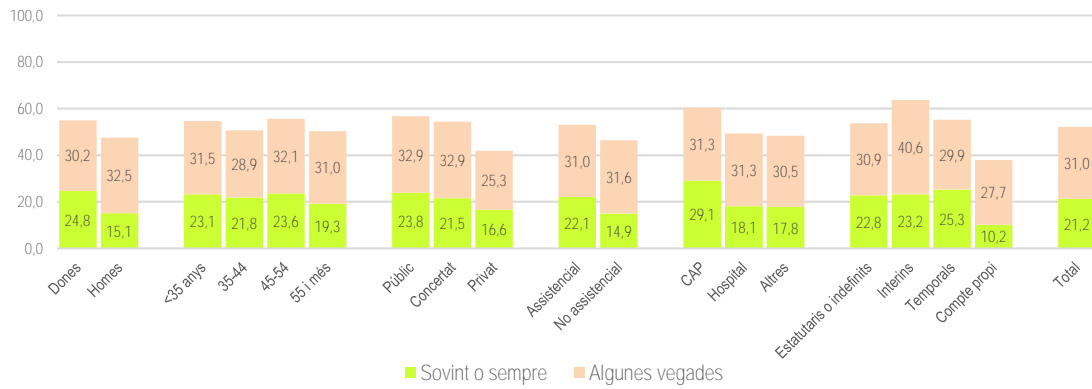
Gràfic 6.27. Metges que en moltes ocasions se senten cremats a causa del seu treball segons CCAA.

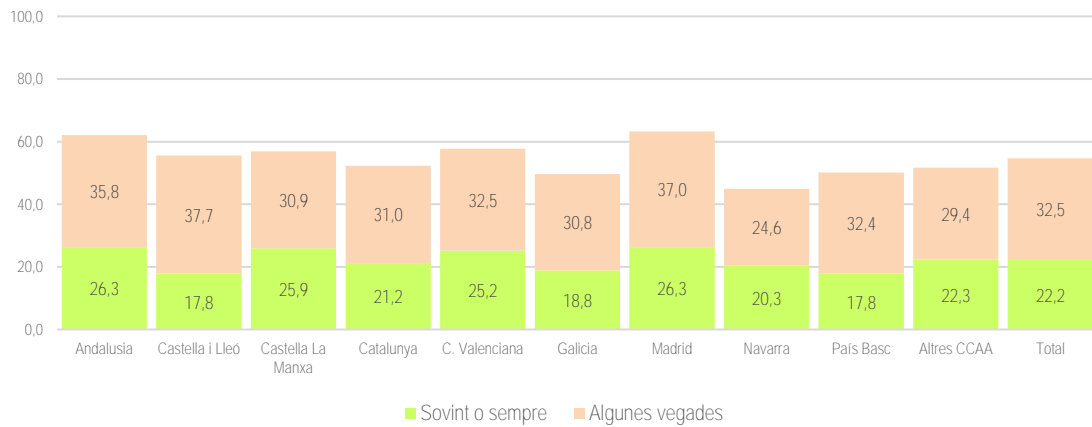
Gràfic 6.28. Metges que, en el marc de la pandèmia, han actuat SOVINT com si estiguessin revivint experiències estressants segons sexe. Dades comparades

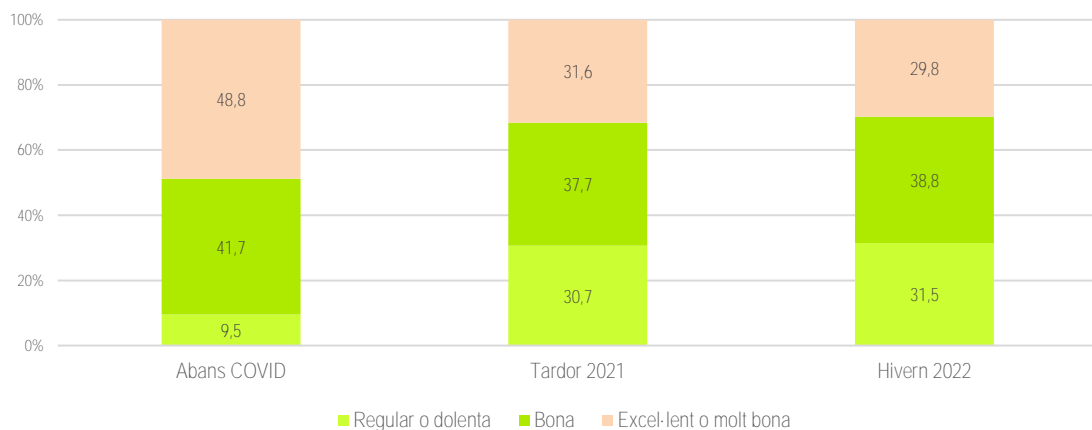
Gràfic 6.29. Metges que, en el marc de la pandèmia, han actuat sovint com si estiguessin revivint experiències estressants segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

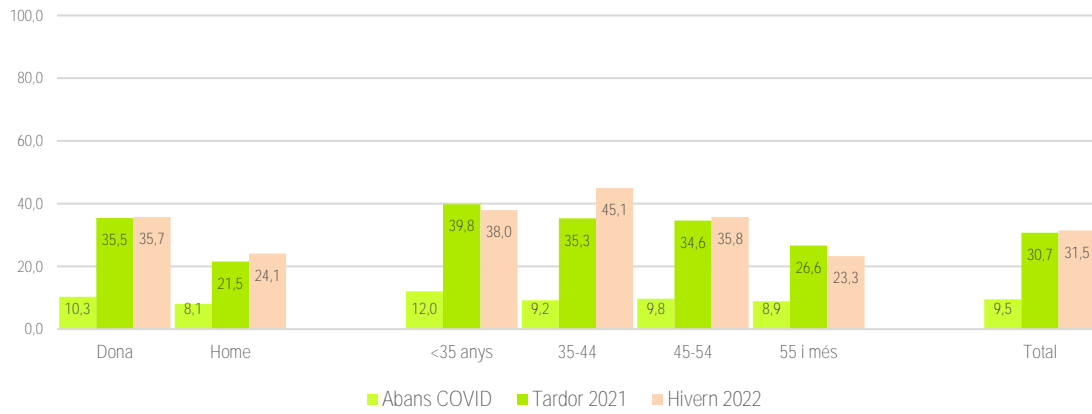
Gràfic 6.30. Metges que, en el marc de la pandèmia, han actuat sovint com si estiguessin revivint experiències estressants segons CCAA

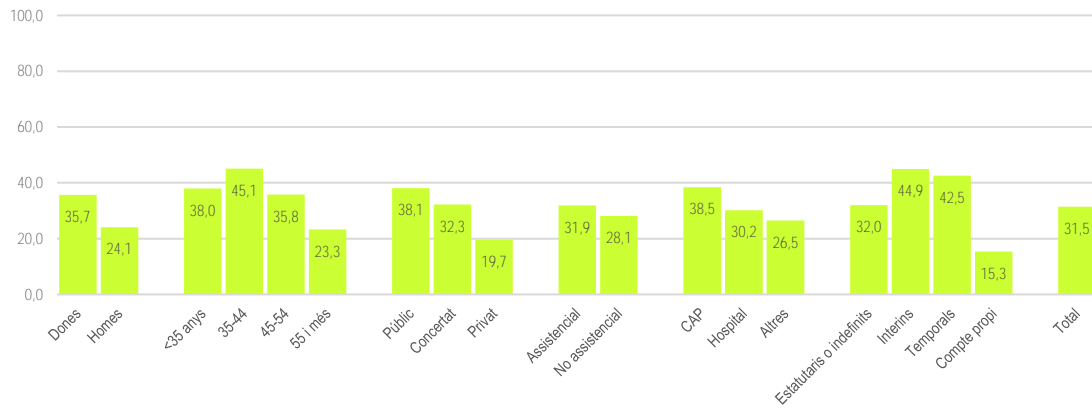
Gràfic 6.31. Estat de salut mental autopercebut, pels metges catalans Dades comparades

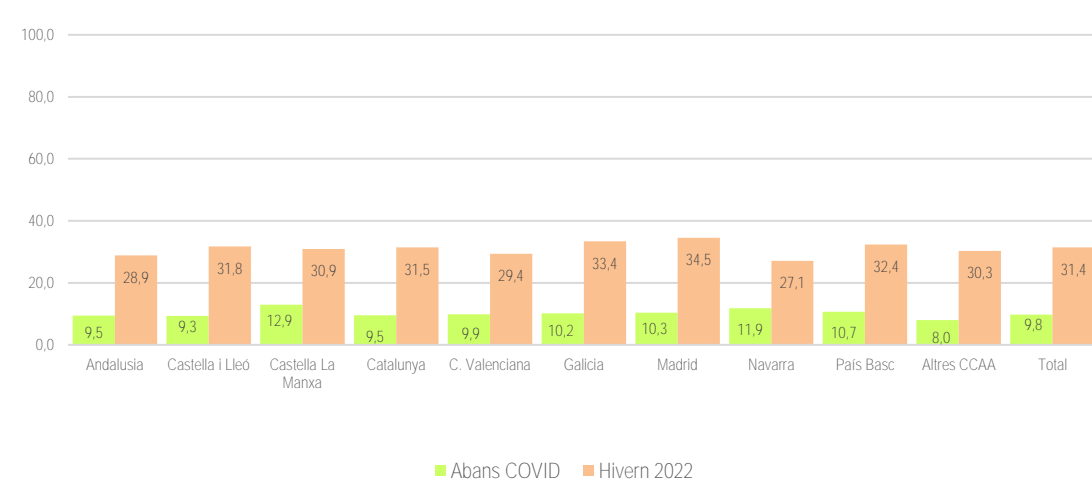
Gràfic 6.32. Estat de salut mental autopercebut com a regular o dolent segons sexe i edat. Dades comparades.

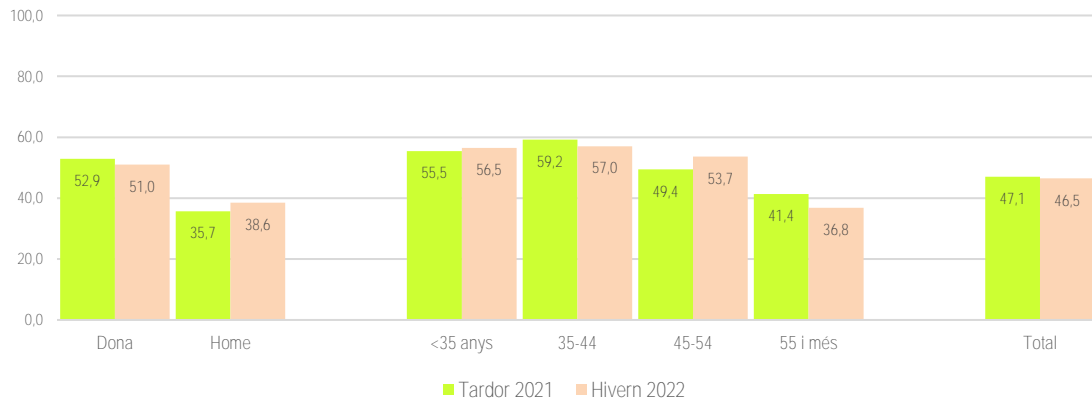
Gràfic 6.33. Estat de salut mental autopercebut com a regular o dolent segons sexe, edat i característiques del lloc de treball. Hivern 2022.

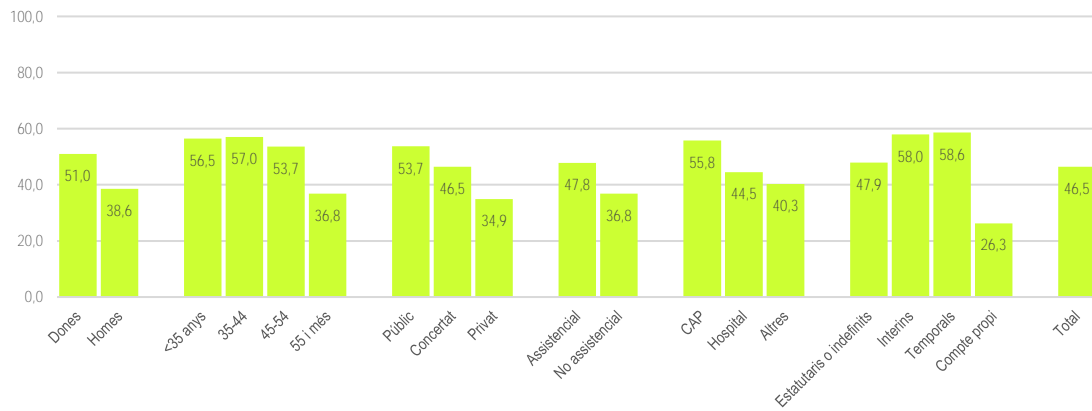
Gràfic 6.34. Metges que valoren el seu estat de salut mental com a regular o dolent. Dades comparades.

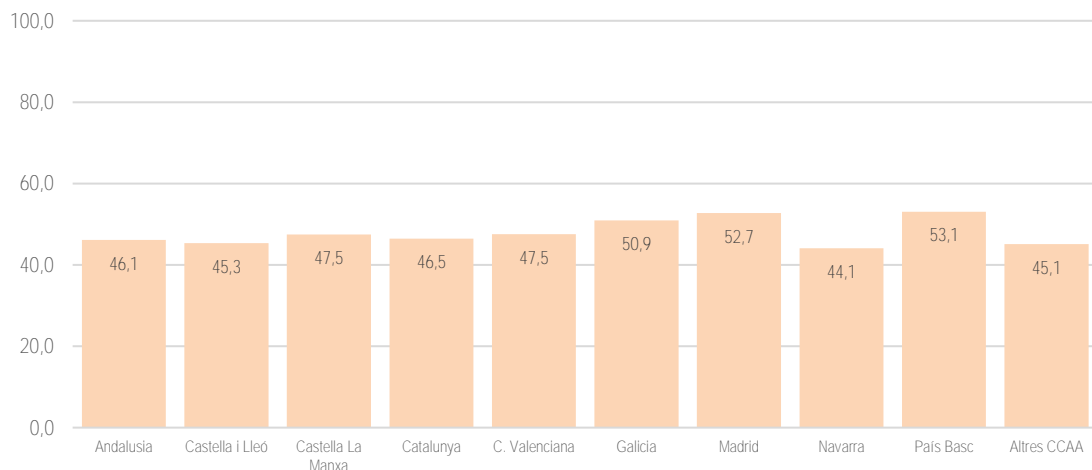
Gràfic 6.35. Metges que es troben en risc de mala salut mental segons sexe i edat. Dades comparades

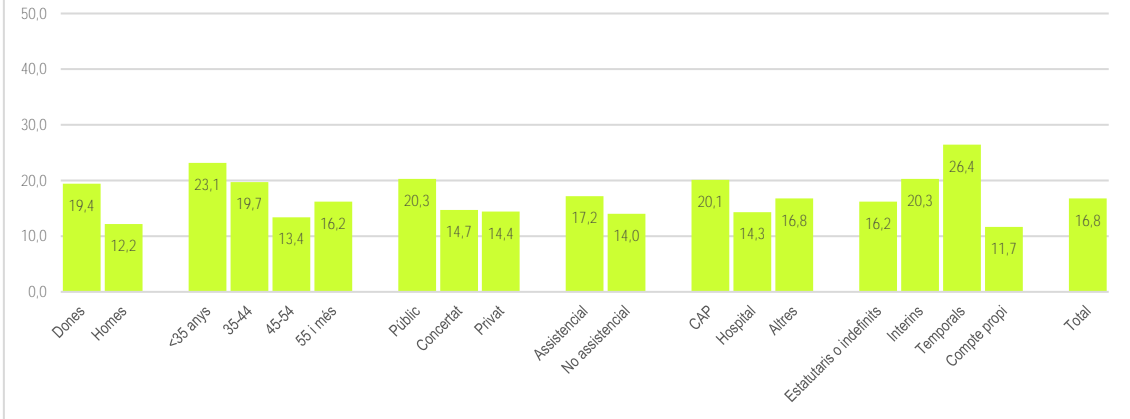
Gràfic 6.36. Metges que es troben en risc de mala salut mental segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

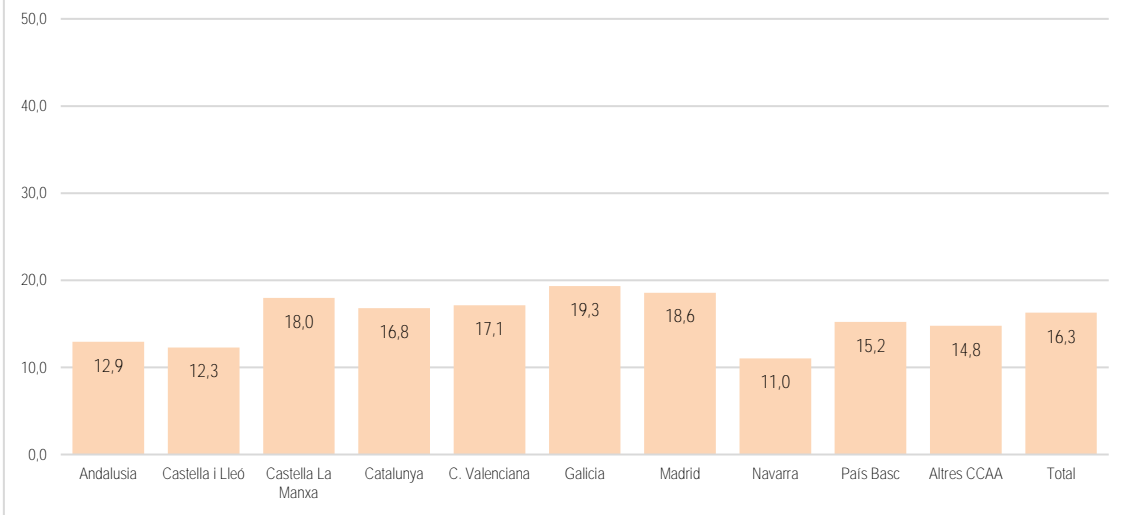
Gràfic 6.37. Metges que es troben en risc de mala salut mental (GHO) segons CCAA.

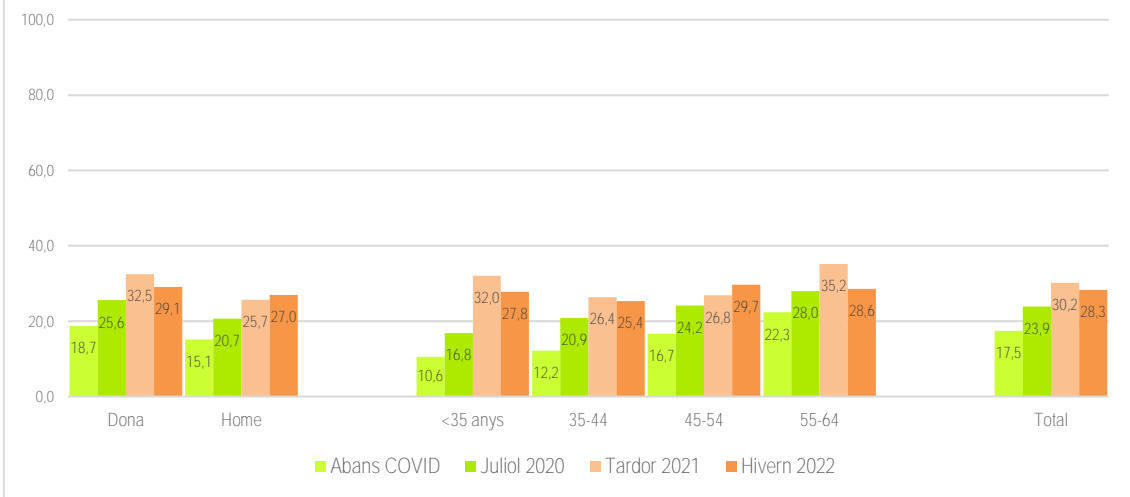
Gràfic 6.38. Metges que pateixen depressió o trastorn d'ansietat segons sexe, edat i característiques del lloc de treball (escala 0:50)

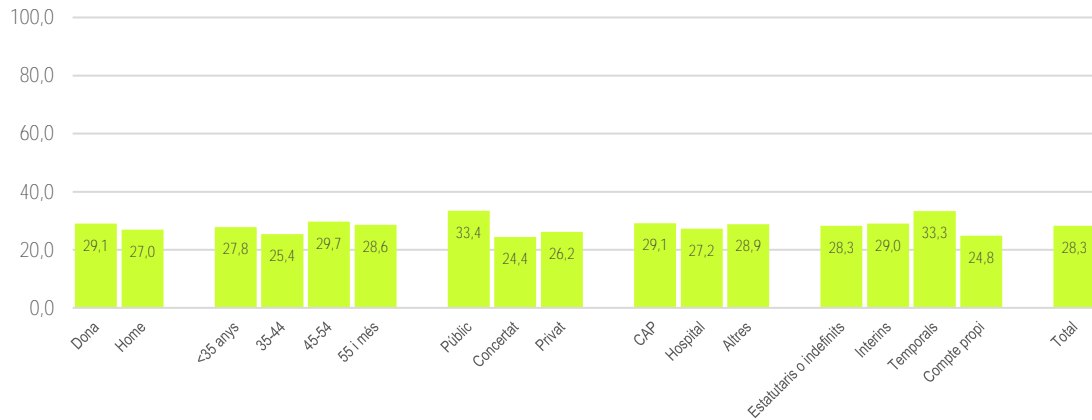
Gràfic 6.39. Metges que pateixen depressió o trastorn d'ansietat segons CCAA (escala 0:50)

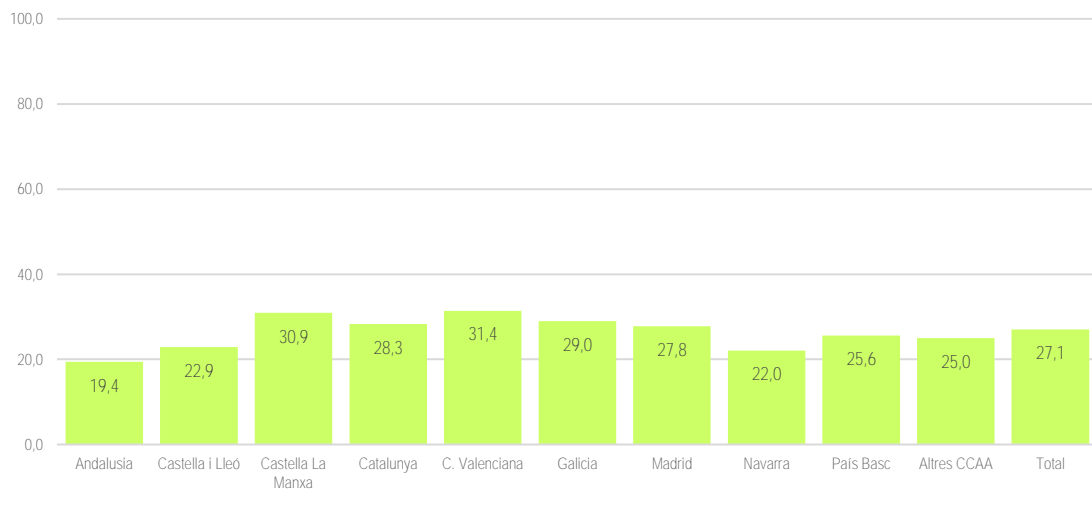
Gràfic 6.40. Metges que consumeixen tranquil·litzants o pastilles per dormir segons sexe i edat. Dades comparades.

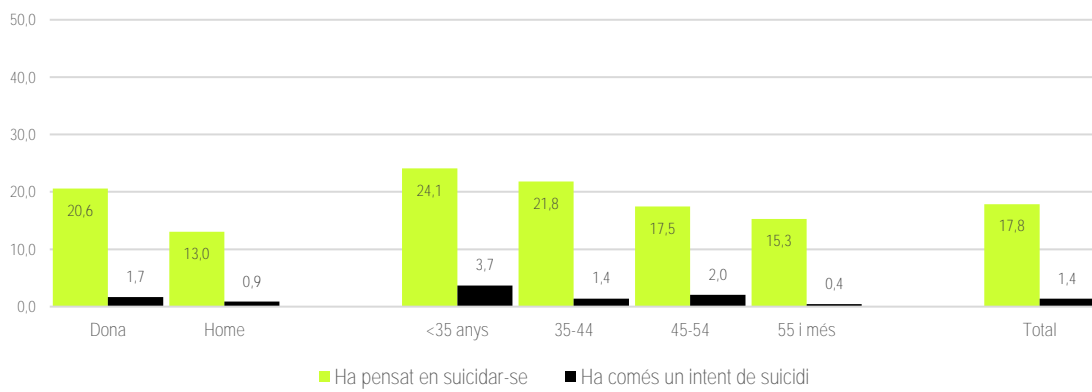
Gràfic 6.41. Metges que consumeixen tranquil·litzants o pastilles per dormir segons característiques del lloc de treball.

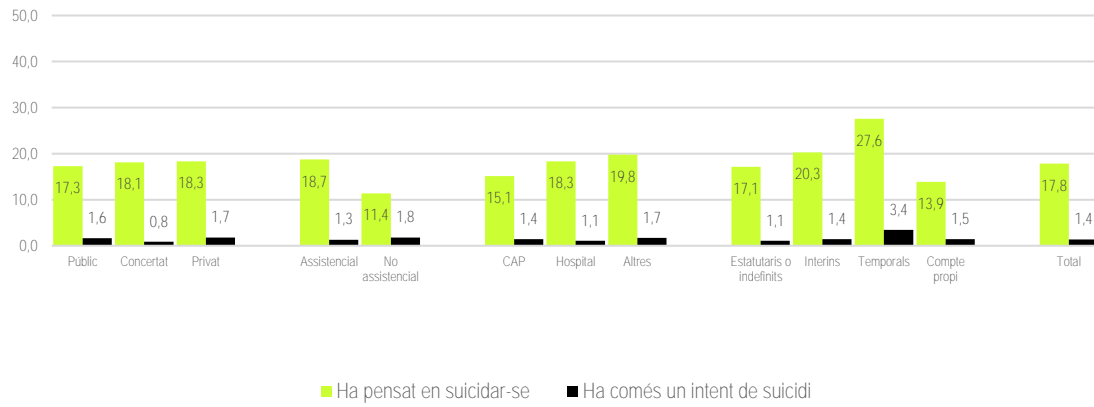
Gràfic 6.42. Metges que consumeixen tranquil·litzants o pastilles per dormir segons CCAA

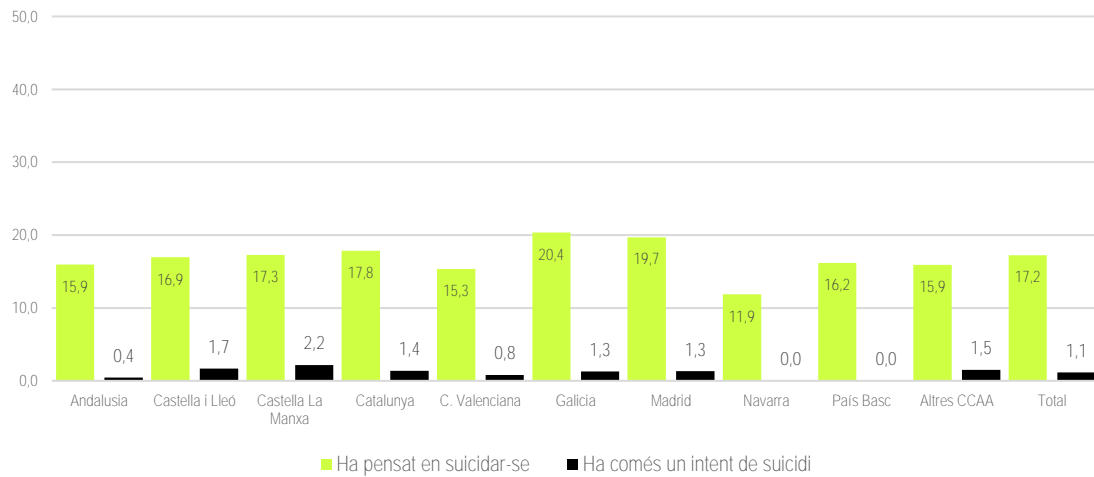
Gràfic 6.43. Metges que han pensat alguna vegada en suïcidar-se i que ho han intentat segons sexe i edat (escala 0:50)

Gràfic 6.44. Metges que han pensat alguna vegada en suïcidar-se i que ho han intentat segons característiques del lloc de treball (escala 0:50)

Gràfic 6.45. Metges que han pensat alguna vegada en suïcidar-se i que ho han intentat segons CCAA (escala 0:50)

G. Serveis de salut mental i formació en competències per a un exercici professional saludable

Un 40% dels metges consideren que han tingut facilitat per accedir a serveis professionals d'atenció a la salut mental durant tot el període que dura la pandèmia. No hi ha diferències significatives en funció de variables sociodemogràfiques o laborals tret que els que més satisfets estan amb aquest tema són els professionals que realitzen tasques no assistencials. Cal dir que Catalunya és la comunitat autònoma que més facilitats ha tingut per accedir a aquests serveis seguit de Navarra (38% creuen que han tingut facilitats), lluny en ambdós casos del 32% que representa la mitjana espanyola.

Malgrat tot, és important l'increment que ha experimentat al llarg d'aquests anys de pandèmia el percentatge de professionals que han fet ús d'aquests serveis. Eren pocs els que en el moment de l'inici de la pandèmia acudien (8%) o havien acudit en alguna ocasió (6%) a un servei d'atenció a la salut mental. En total, si afegim el 7% que hi acudiria si ho cregués convenient, no arribaven a la quarta part (21%) els professionals demandants directes o potencials d'aquests serveis.

Tanmateix, entre 2020 i 2021 va haver-hi un augment considerable d'aquests usuaris, que es ratifica a finals del 2022, moment en què el percentatge d'usuaris reals i potencials **de serveis d'atenció a la salut mental** s'ha incrementat fins assolir la meitat del col·lectiu (54%): un 15% hi acudeix en aquests moments, un 27% hi ha acudit en alguna ocasió i un 13% considera que hi podria acudir si ho necessités.

Les dones i els professionals més joves són els que en major mesura acudeixen, han acudit o acudirien a aquest tipus de serveis tant l'any passat com aquest. Al 2022, els usuaris reals i potencials són un 63% de dones (55% l'any anterior) i un 37% d'homes (33% al 2021). Un 90% (un 78% fa un any) de joves menors de 35 anys fan o farien ús **d'aquests serveis davant el 40% dels majors de 55 anys.**

Catalunya se situa en un nivell mitjà en relació a la resta de comunitats autònomes, molt lluny de Galícia i Madrid que són las **comunitats autònomes que tenen un major percentatge d'usuaris reals i potencials de serveis d'atenció a la salut mental** (69% i 68%, respectivament).

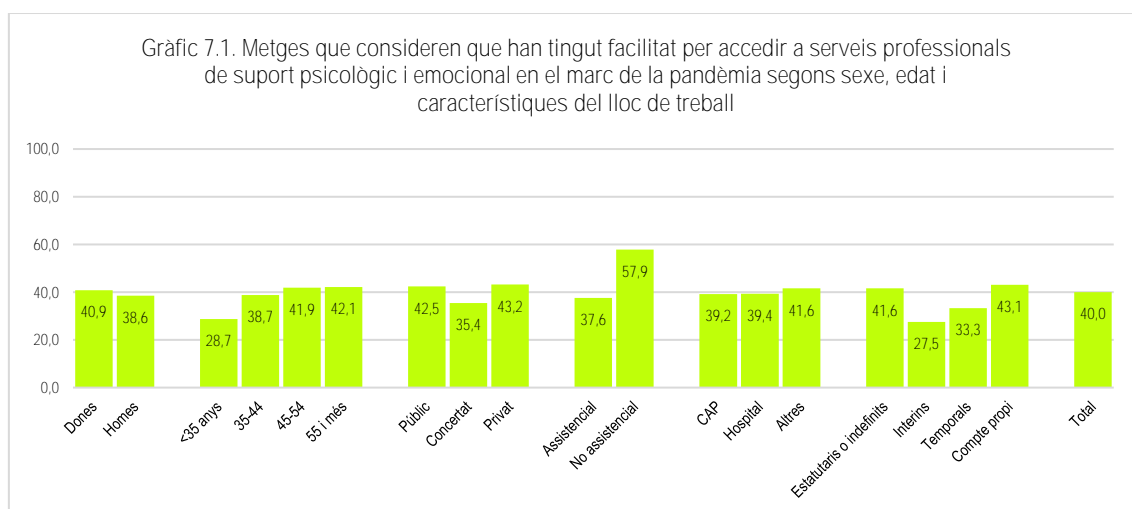
El servei d'atenció a problemes de salut mental preferit pels metges és o seria el que ofereix la Fundació Galatea a través dels seus programes assistencials (42%) seguit molt de prop pels psicòlegs o professionals privats (36%). **Aquestes preferències no varien amb el sexe ni amb l'edat, tret que els serveis de la Fundació Galatea resulten més interessants als professionals de l'atenció primària (48%) i als que treballen a un CAP (52%).**

D'altra banda, són nombrosos els metges que troben a faltar o que necessiten formació per millorar determinades competències que els hi permeti desenvolupar un exercici professional més saludable. Pràcticament tots els professionals (88%) apunten aquesta necessitat tot destacant els que veurien necessari rebre formació per ser capaços de gestionar els conflictes de manera saludable (76%). La resta de competències, la millora de la

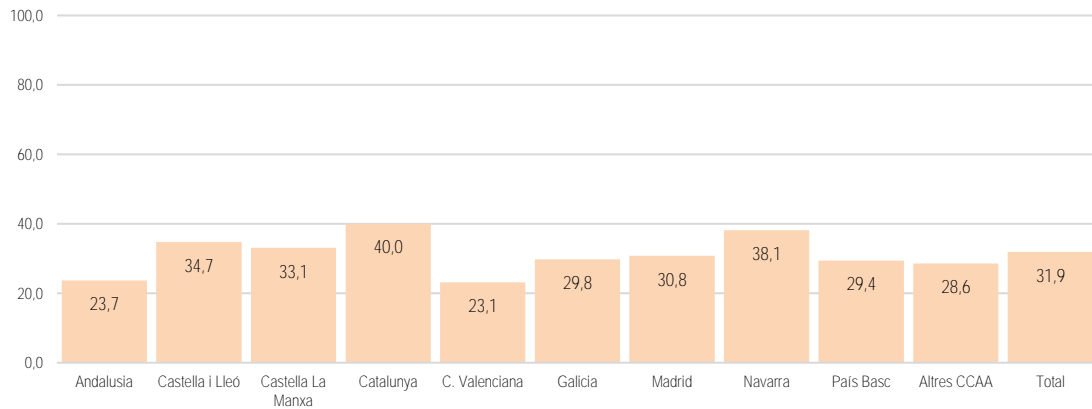
comunicació amb els usuaris (54%), aprendre a treballar en equip (53%) o augmentar la capacitat de lideratge (54%) són també assignatures pendents per a una part important dels metges.

Cal dir que la necessitat de rebre formació en aquestes competències es manté força estable al llarg dels últims dos anys i que, en general, els més interessats són les dones (91% veuria bé formar-s'hi) i els professionals més joves (97%).

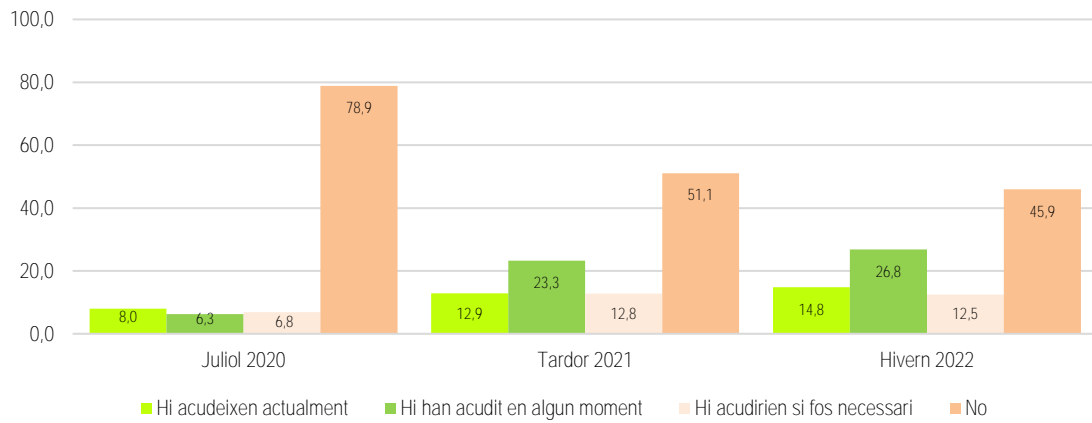
	Juliol 2020	Tardor 2021	Hivern 2022	Mitjana Espanya 2022
Metges que acudeixen, han acudit en alguna ocasió o acudirien a un servei d'atenció a la salut mental				
Acudeix actualment a un servei d'atenció a la salut mental	8,0	12,9	14,8	12,5
Hi ha acudit en algun moment	6,3	23,3	26,8	22,6
No hi ha acudit però acudiria	6,8	12,8	12,5	14,2
No hi ha acudit i no acudiria	78,9	51,1	45,9	50,7
Quin servei consideren més adient per demanar ajuda per problemes de salut mental				
Programes assistencials Fundació Galatea	---	37,5	41,9	31,0
Psicòlegs o professionals privats	---	32,3	35,7	39,6
Serveis de salut laboral o del centre	---	19,5	16,9	16,0
Centre d'Atenció Primària	---	7,1	3,9	7,5
Altres	---	3,7	1,6	6,0
Creuen que els hi aniria bé millorar la seva formació en...				
Competències en gestió saludable dels conflictes	48,9	78,5	75,7	---
Competències en treball en equip	25,4	54,0	53,4	---
Competències en comunicació (professionals-pacients-famílies)	30,4	59,6	54,3	---
Competències en lideratge	27,8	49,7	55,0	---

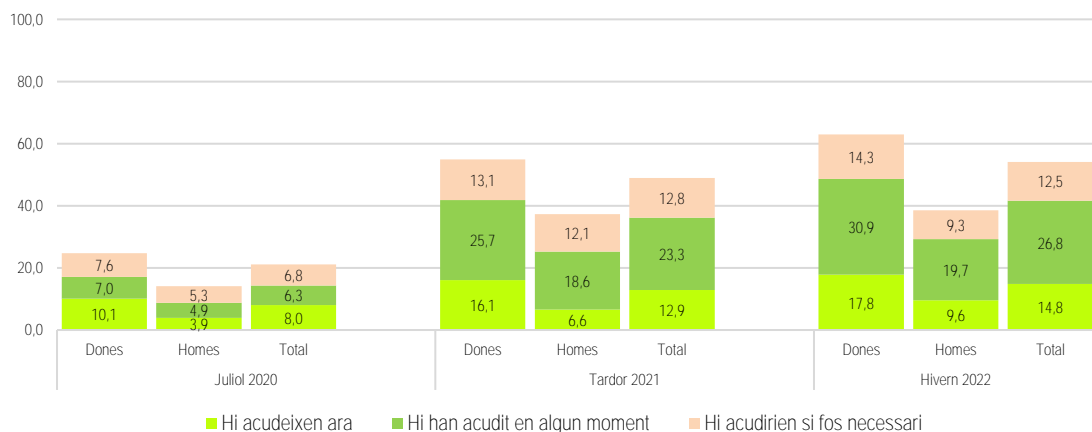
Gràfic 7.2. Metges que consideren que han tingut facilitat per accedir a serveis professionals de suport psicològic i emocional en el marc de la pandèmia segons CCAA

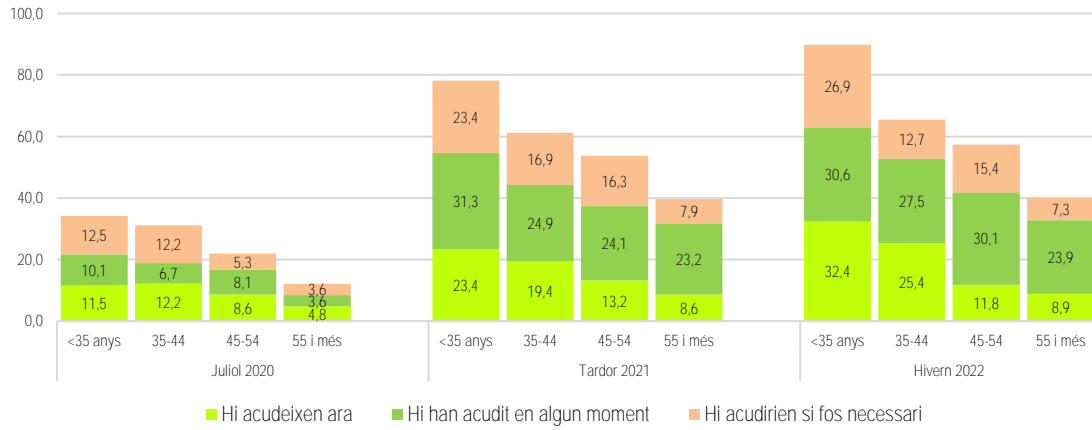
Gràfic 7.3. Metges que acudeixen, han acudit en algun moment o acudirien a serveis de salut mental. Dades comparades

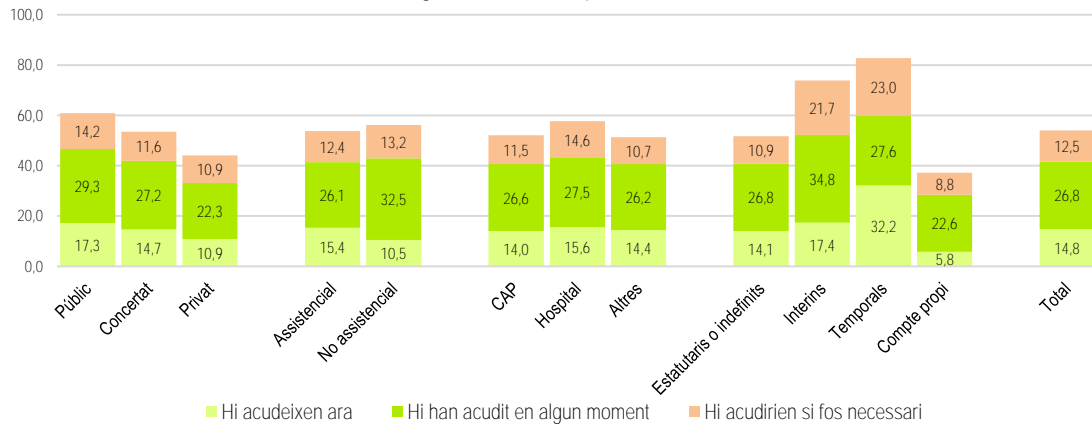
Gràfic 7.4. Metges que acudeixen, han acudit en algun moment o acudirien a serveis de salut mental segons sexe. Dades comparades

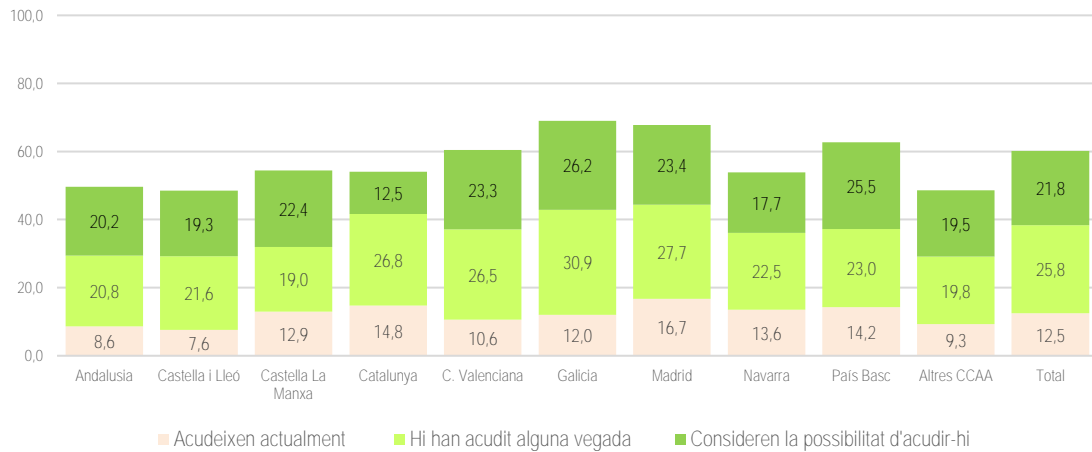
Gràfic 7.5. Metges que acudeixen, han acudit en algun moment o acudirien a serveis de salut mental segons edat. Dades comparades

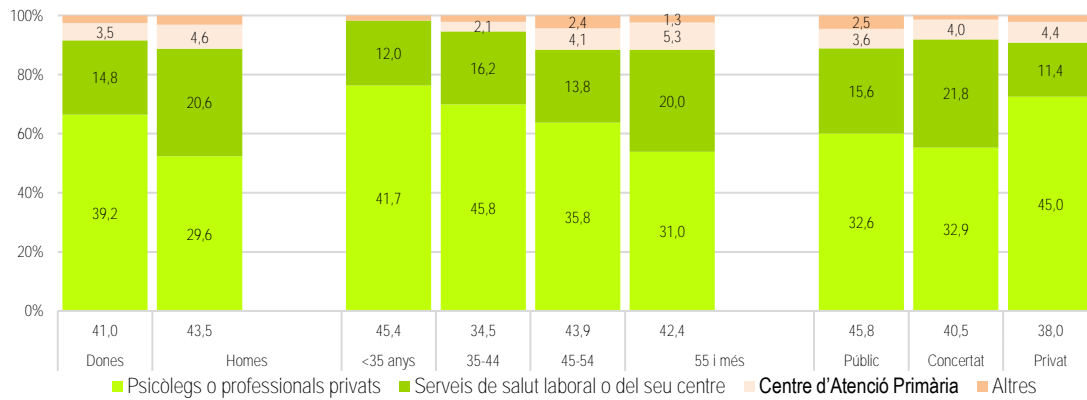
Gràfic 7.6. Metges que acudeixen, han acudit en algun moment o acudirien a serveis de salut mental segons característiques del lloc de treball

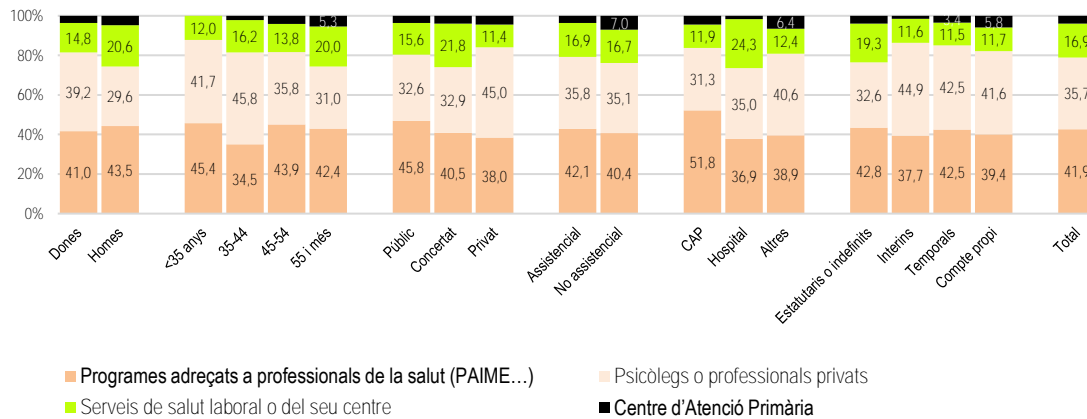
Gràfic 7.7. Acudeixen actualment, han acudit en alguna ocasió o acudirien a algun servei d'atenció a la salut mental segons CCAA

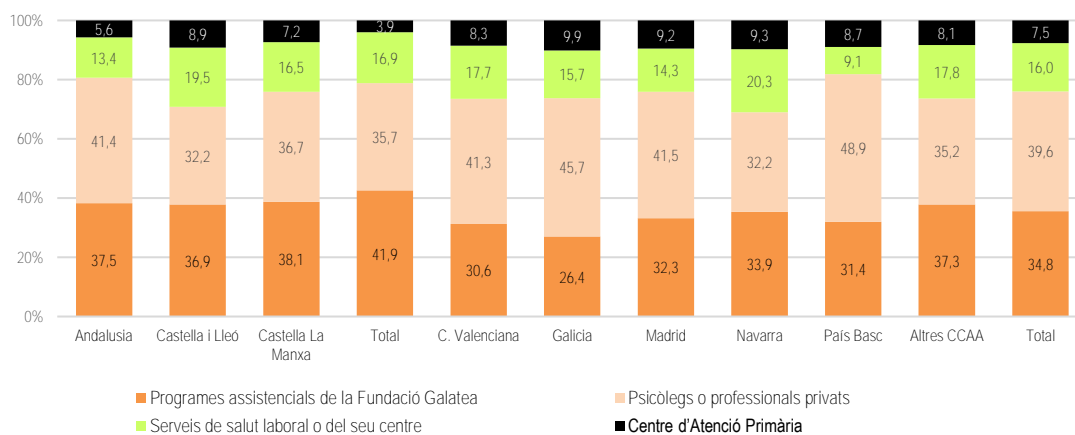
Gràfic 7.8. Quins serveis els hi semblen més adients per demanar ajuda per problemes de salut mental segons sexe. Dades comparades

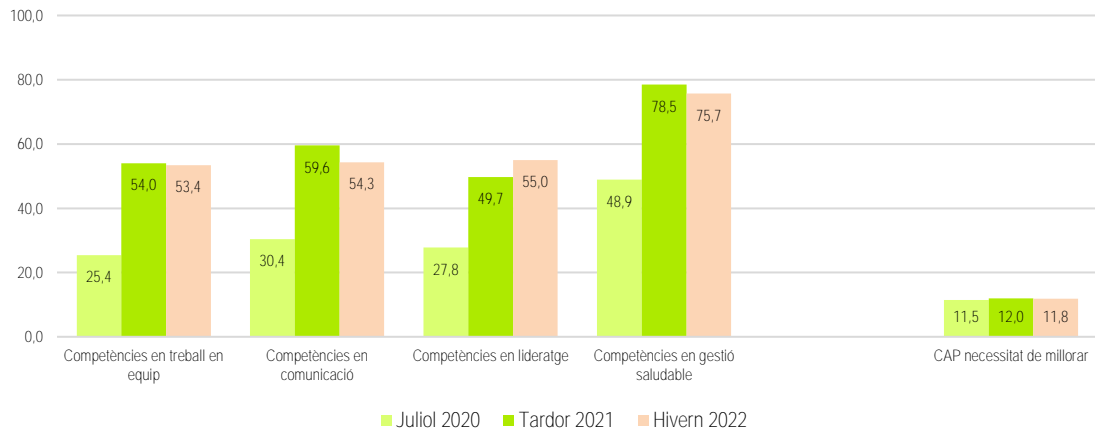
Gràfic 7.9. Quins serveis els hi semblen més adients per demanar ajuda per problemes de salut mental segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

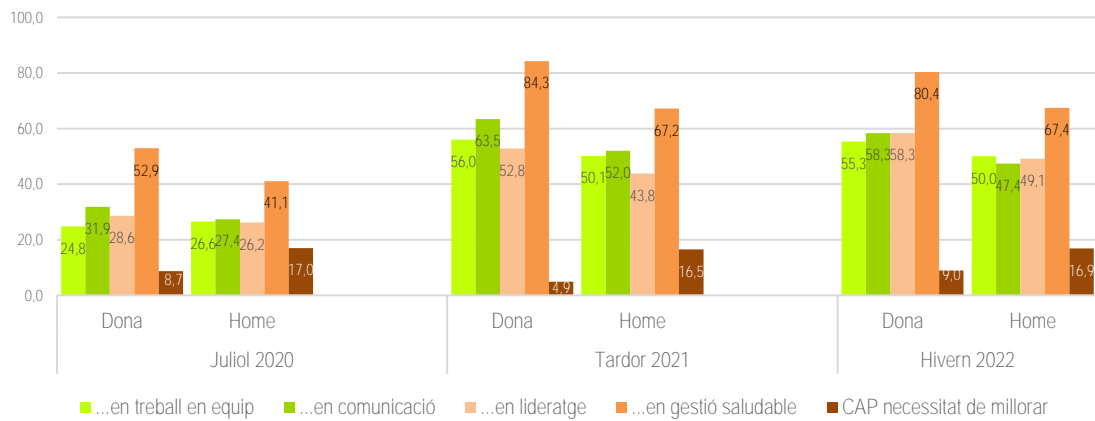
Gràfic 7.10. Quins serveis els hi semblen més adients per demanar ajuda per problemes de salut mental segons CCAA

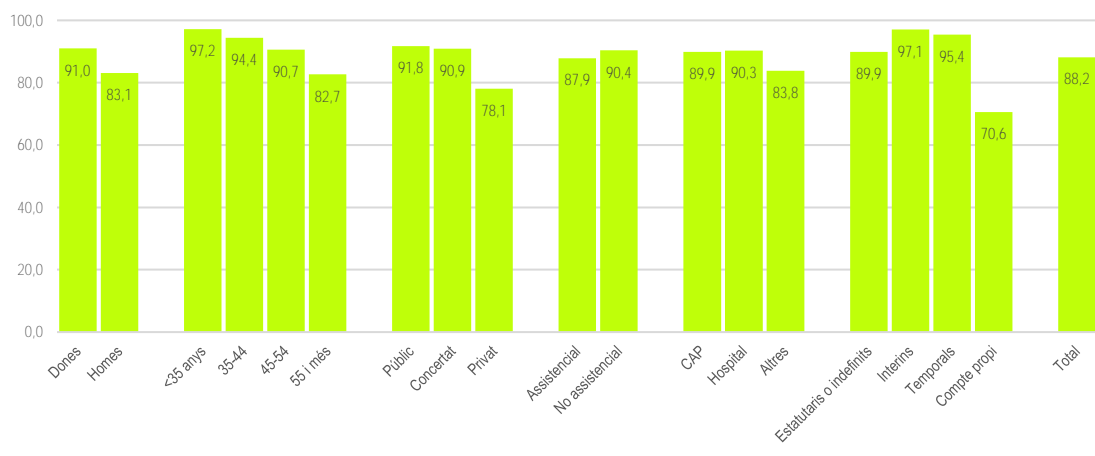
Gràfic 7.11. Consideren que necessiten millorar determinades competències emocionals per a l'exercici professional saludable. Dades comparades.

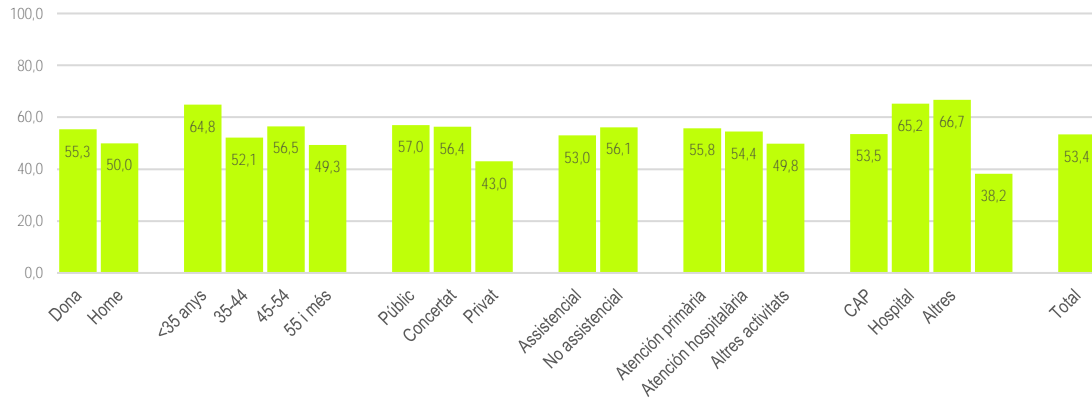
Gràfic 7.12. Consideren que necessiten millorar determinades competències emocionals per a l'exercici professional saludable segons sexe. Dades comparades.

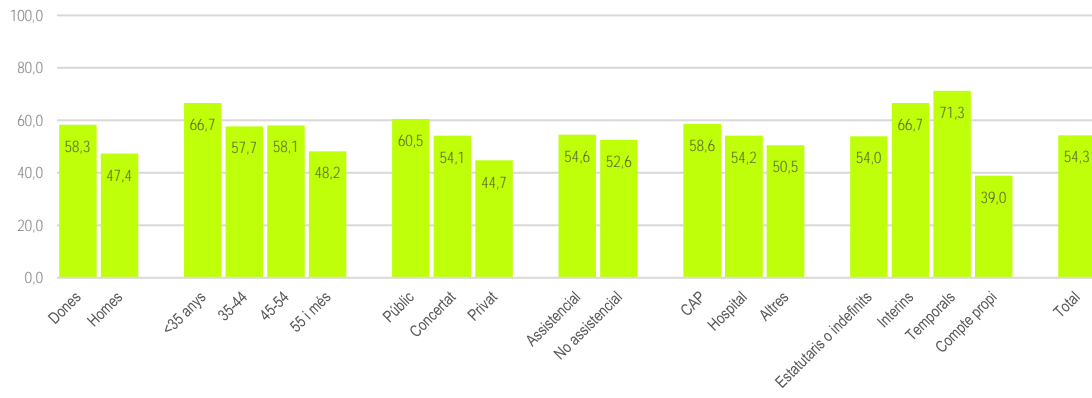
Gràfic 7.13. Consideren que necessiten millorar almenys una de les competències emocionals per a un exercici professional saludable segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

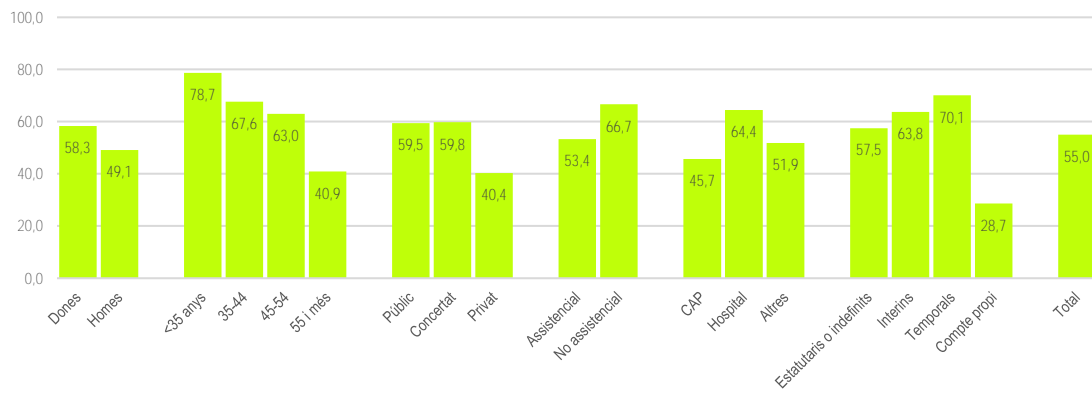
Gràfic 7.14. Consideren que necessiten millorar competències en treball en equip segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

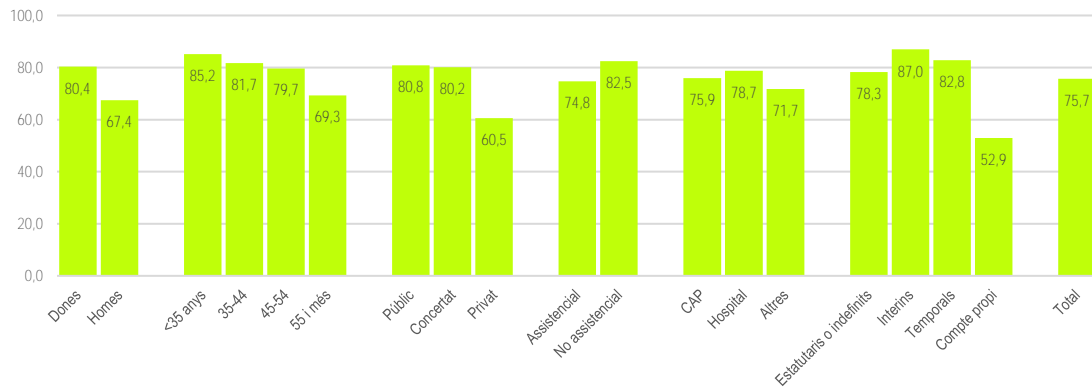
Gràfic 7.15. Consideren que necessiten millorar competències en comunicació (professionals-pacients-famílies) segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

Gràfic 7.16. Consideren que necessiten millorar competències en lideratge segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

Gràfic 7.17. Consideren que necessiten millorar competències en gestió saludable dels conflictes segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

H. Satisfacció amb l'entorn professional

Els metges catalans estan poc satisfets amb les seves condicions de treball (només un 28% n'està satisfet) o amb els seus ingressos (31% de satisfets). Aquests nivells de satisfacció, a més, han baixat de manera important en relació a l'any anterior, més en el cas dels ingressos (41% de satisfets fa un any) però també pel que fa a les condicions de treball (33%). D'altra banda, els metges catalans són, juntament amb els de Madrid, els més descontents de tot l'estat espanyol en relació als seus ingressos (36% de mitjana a Espanya) tot i que estan al mateix nivell en relació a les condicions de treball.

Vuit de cada deu metges a Catalunya (80%) se senten ben o molt ben tractats pel seu equip de treball. Tanmateix, només un 59% creu que rep un bon tracte per part dels seus caps i només un 32% percep el suport de l'empresa o organització a on treballa. Destaca la sensació de no sentir-se ben tractats per la jerarquia (gerents i directius amb els que no tenen relació directa) dels seus centres de treball, que ja partien de valoracions molt baixes abans de la pandèmia i que en aquest moment (hivern 2022) només són valorats positivament per una tercera part (32%) dels metges. Malgrat això, els metges de Catalunya són els que millor valoració atorguen al seu entorn laboral, molt per **sobre de la resta de professionals d'altres comunitats**.

En aquest cas, les diferències en funció del lloc de treball són importants i les opinions més negatives corresponen als professionals del sector públic (24% no se sent ben tractat pels directius del seu lloc de treball) i als que treballen a un CAP (21%) tot coincidint amb els professionals que presenten pitjors condicions de treball i pitjors indicadors de salut.

En el cas de la relació amb els caps o amb l'**equip de treball no hi ha gaires diferències. Els homes estan en tots els casos més satisfets que les dones**. Per CCAA, Catalunya destaca en positiu en relació a altres comunitats.

Si tenim en compte fins quin punt els metges catalans s'han sentit valorats pels seus pacients, col·legues o superiors la situació és molt similar a la ja esmentada. En general, davant la crisi i la situació generada posteriorment, els metges se senten valorats pels seus pacients (76%) i pels seus col·legues (84%). A mesura que pugem en la jerarquia, la valoració percebuda decau: el 68% se sent valorat pels seus caps immediats i només un 34% pels directius dels centres on treballen.

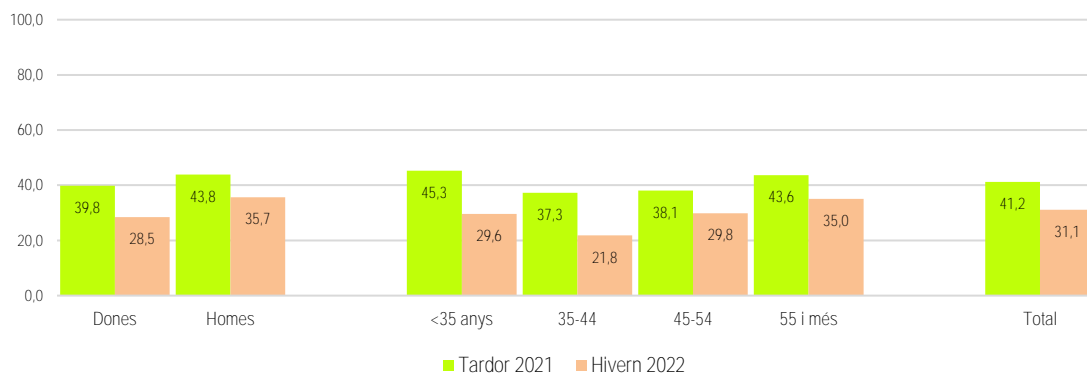
Cal destacar que les valoracions percebudes són en tots els casos pitjors que abans de la pandèmia o que fa dos anys, especialment pel que fa al nivells superiors de la jerarquia. **D'altra banda, els professionals que se senten menys valorats són les dones, els més joves i els que treballen en tasques assistencials**. Aquestes diferències són molt acusades quan es tracta de la manca de valoració per part dels directius que perceben en negatiu les dones, els joves, els que treballen en un CAP i els residents.

Un cas **paradigmàtic és el de la valoració social, que partia d'un nivell baix (el 40% dels metges se sentia ben valorat per la societat abans de la pandèmia) per assolir nivells molt elevats en el moment més dramàtic de la primera onada (72%) però que posteriorment s'ha anat desmoronant fins arribar al 33% actual**.

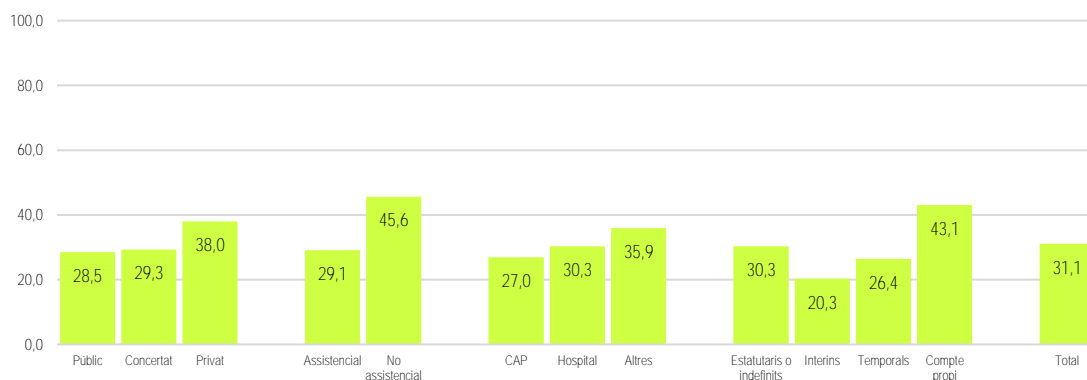
Malgrat tot, la comunitat autònoma que recull un major nivell d'acceptació social i per part dels seu entorn professional és Catalunya.

Per finalitzar aquest apartat, un 64% dels metges consideren que el seu col·legi professional els ha donat suport sense que hi hagi diferències en funció de les seves característiques sociodemogràfiques o de la seva situació laboral. **Aquesta opinió és similar a la mitjana de la resta de comunitats autònomes de l'estat espanyol**.

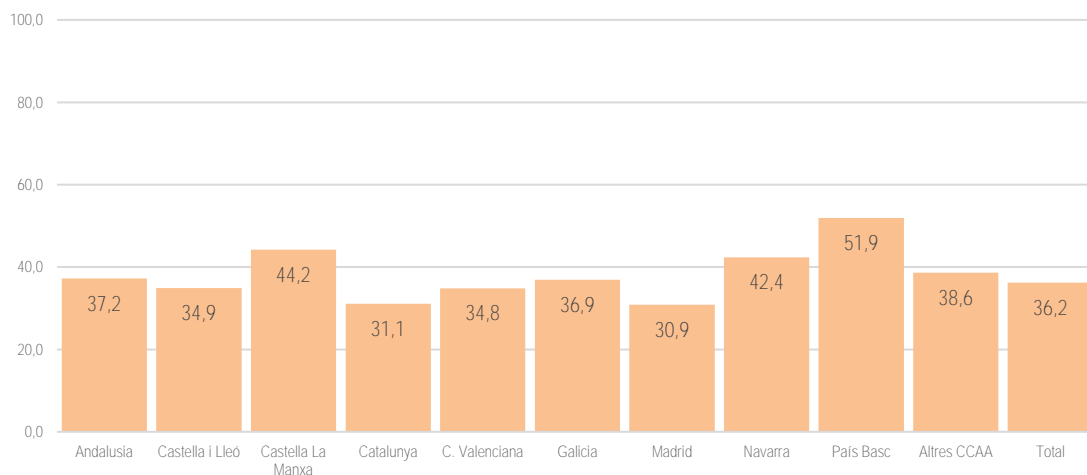
Gràfic 8.1. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb els seus ingressos segons sexe i edat. Dades comparades.

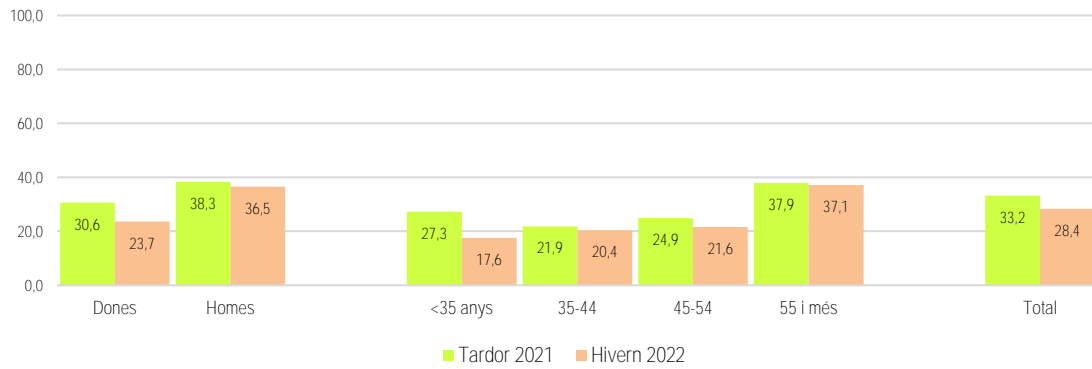
Gràfic 8.2. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb els seus ingressos segons característiques del seu lloc de treball.

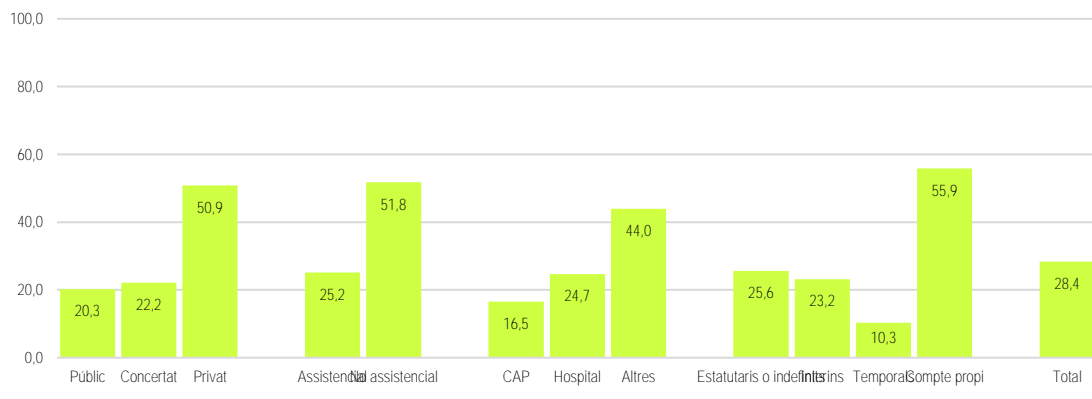
Gràfic 8.3. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb els seus ingressos segons CCAA

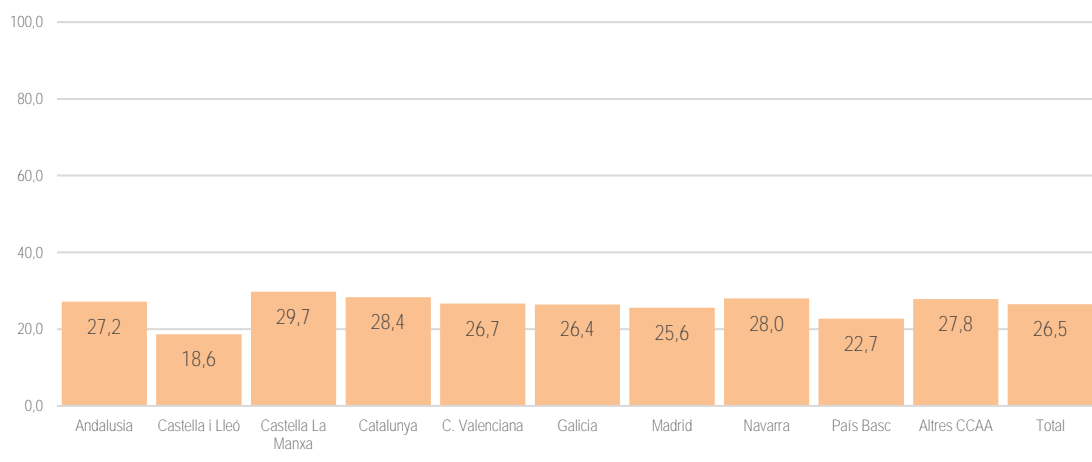
Gràfic 8.4. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb les seves condicions de treball segons sexe i edat. Dades comparades.

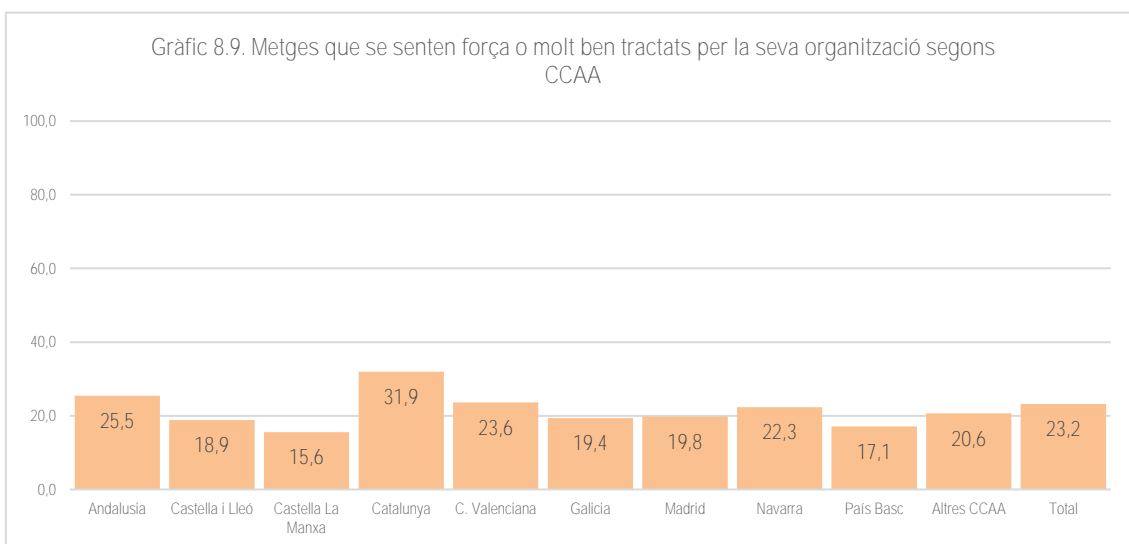
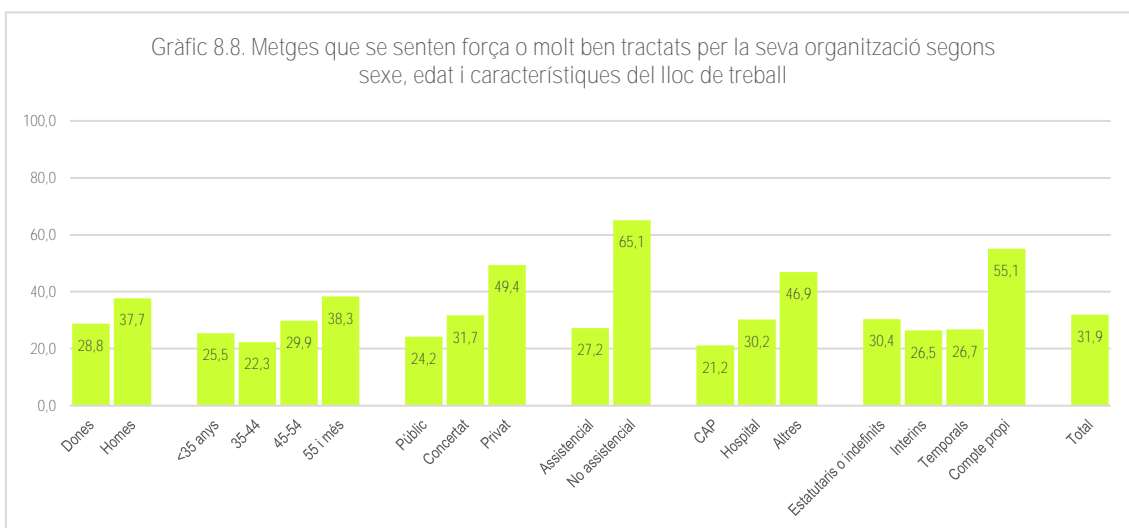
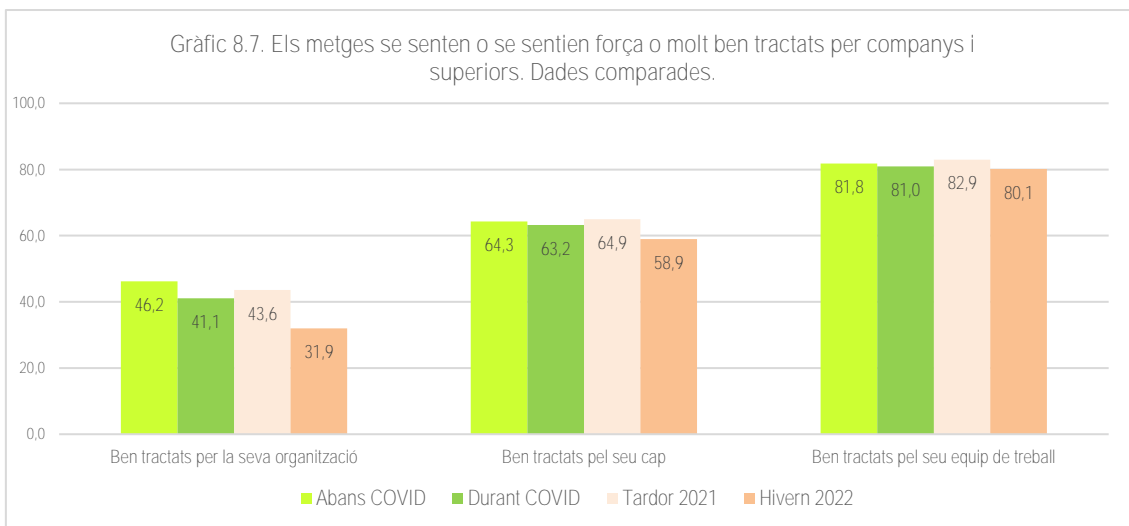

Gràfic 8.5. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb les seves condicions de treball segons característiques del seu lloc de treball.

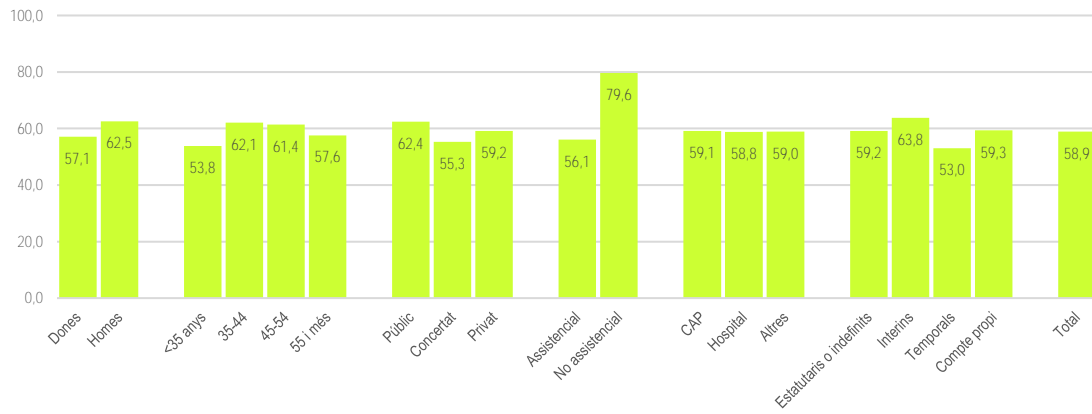

Gràfic 8.6. Metges que estan satisfets o molt satisfets amb les seves condicions de treball segons CCAA

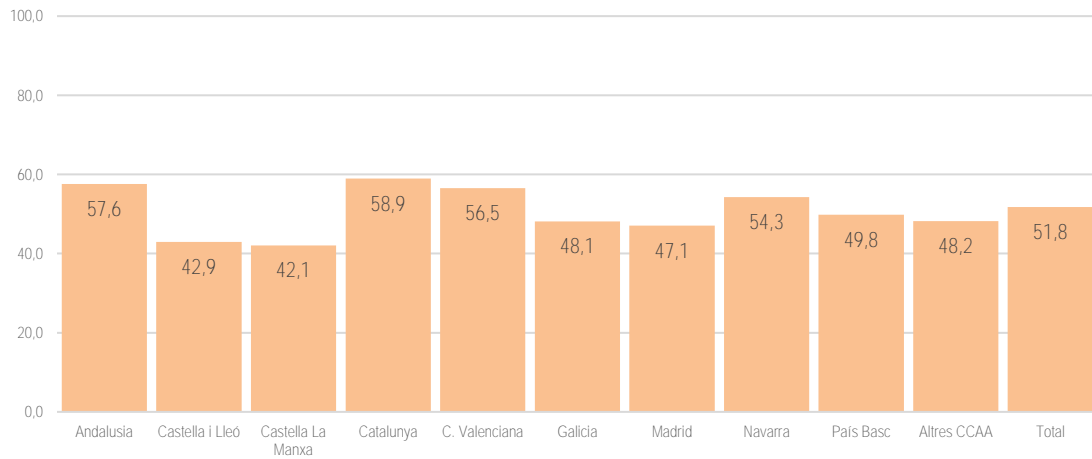

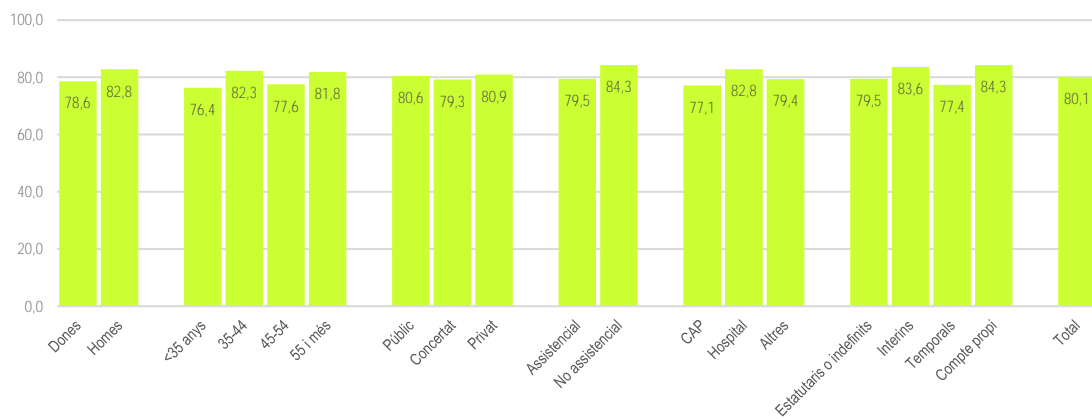
Gràfic 8.10. Metges que se senten força o molt ben tractats pel seu cap segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

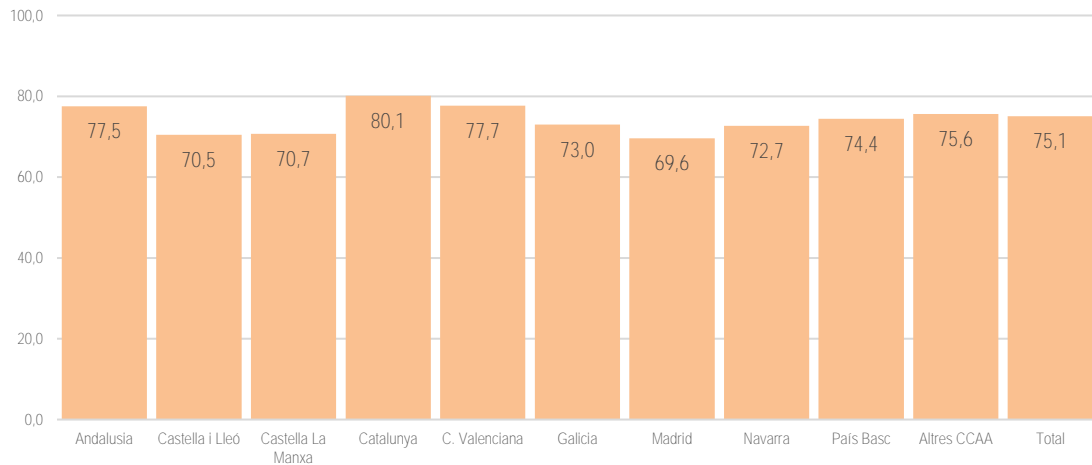
Gràfic 8.11. Metges que se senten força o molt ben tractats pel seu cap segons CCAA

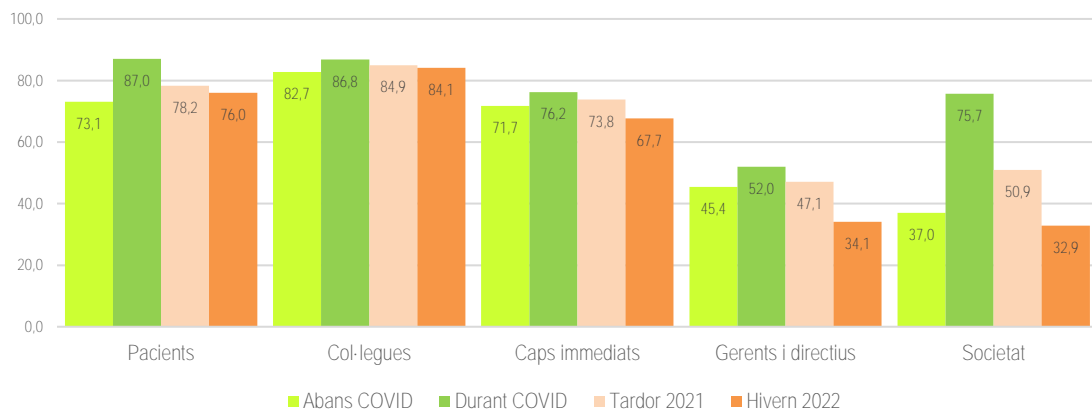
Gràfic 8.12. Metges que se senten força o molt ben tractats pel seu equip de treball segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

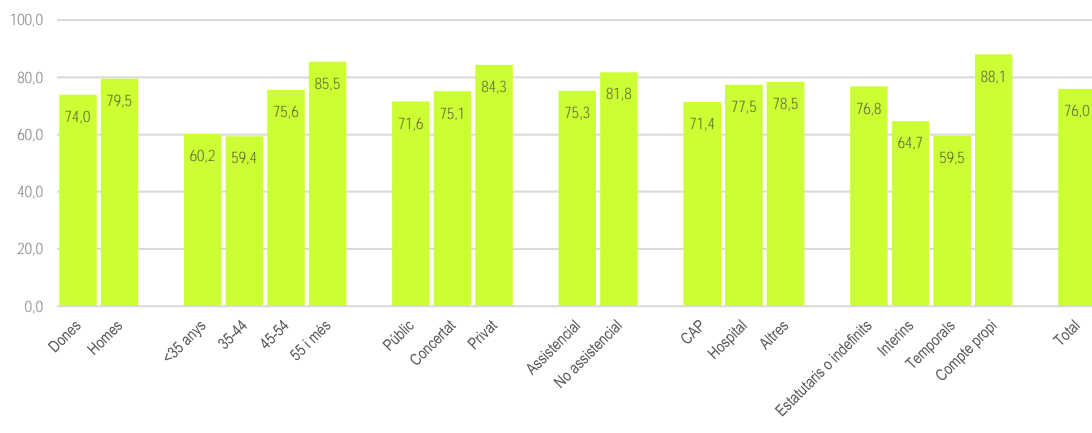
Gràfic 8.13. Metges que se senten força o molt ben tractats pel seu equip de treball segons CCAA

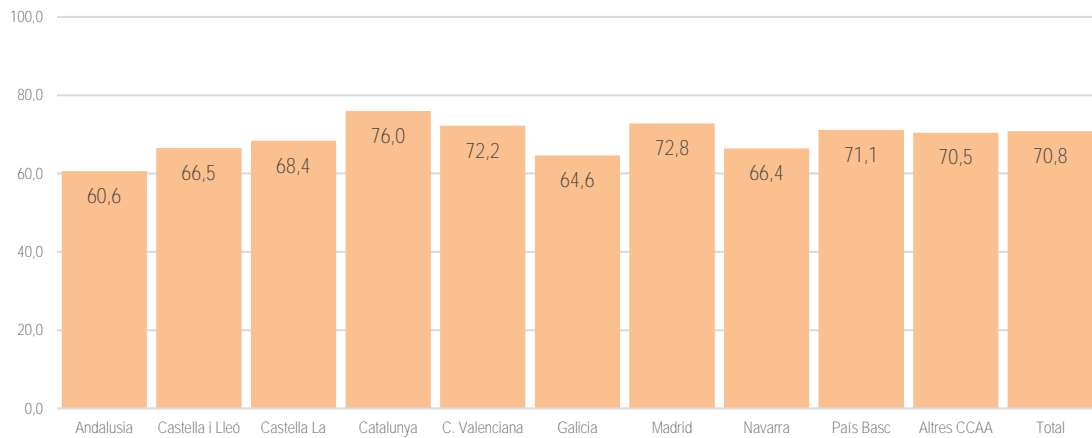
Gràfic 8.14. Metges que se senten força o molt ben valorats per diversos agents del seu entorn de treball. Dades comparades.

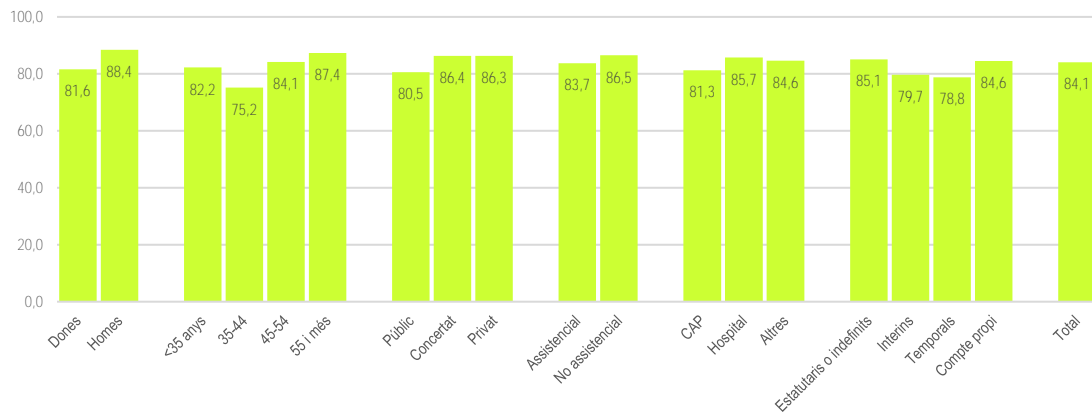
Gràfic 8.15. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus pacients segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

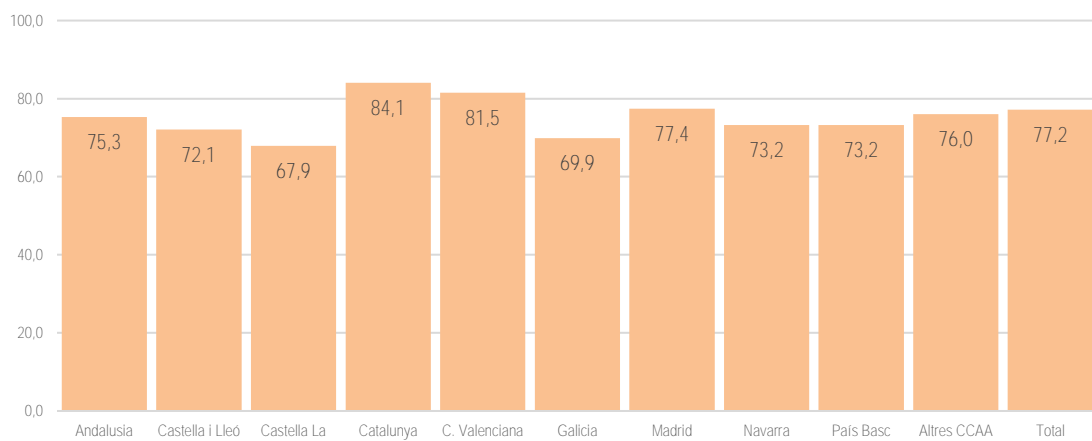
Gràfic 8.16. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus pacients segons CCAA

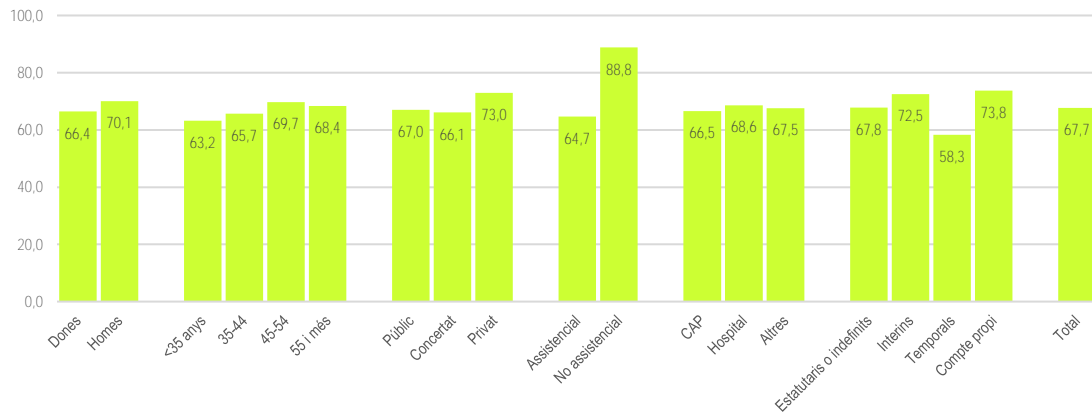
Gràfic 8.17. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus col·legues segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

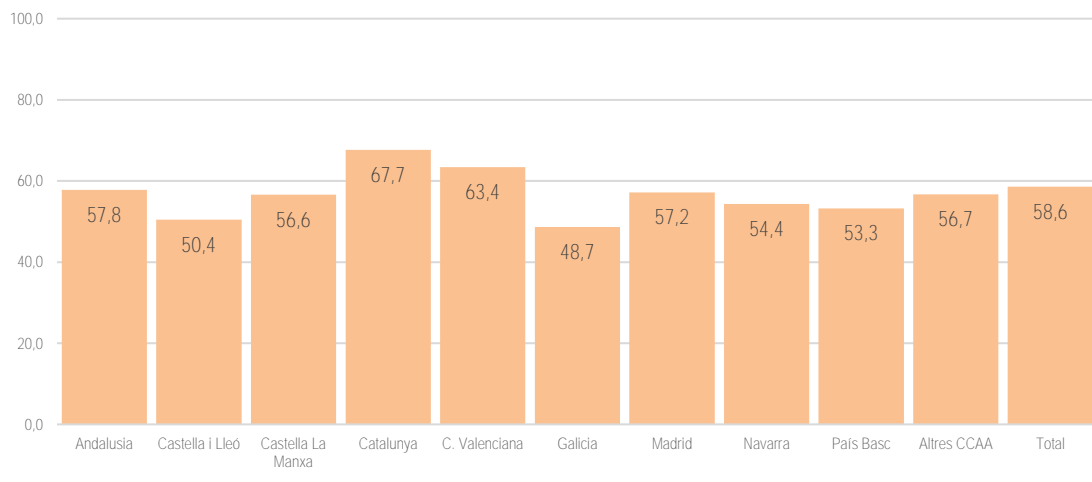
Gràfic 8.18. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus col·legues segons CCAA

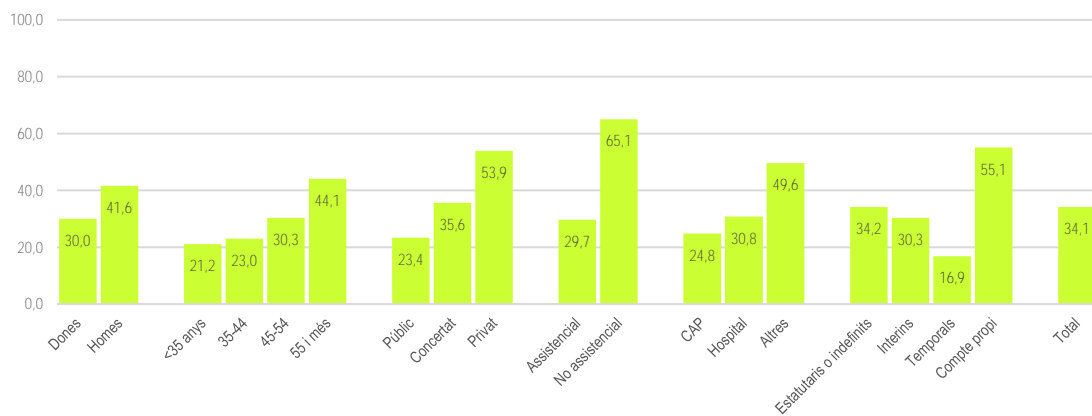
Gràfic 8.19. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus caps immediats segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

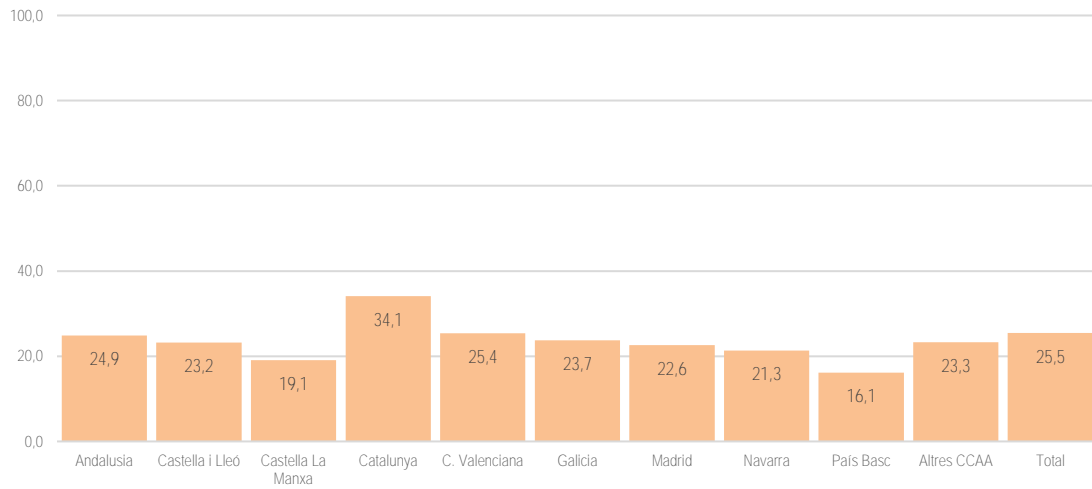
Gràfic 8.20. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus caps immediats segons CCAA

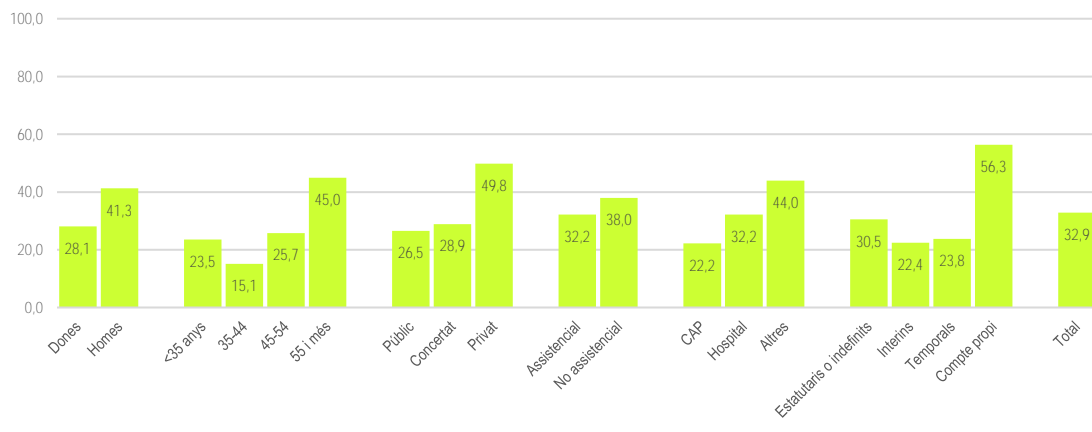
Gràfic 8.21. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus gerents i directius segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

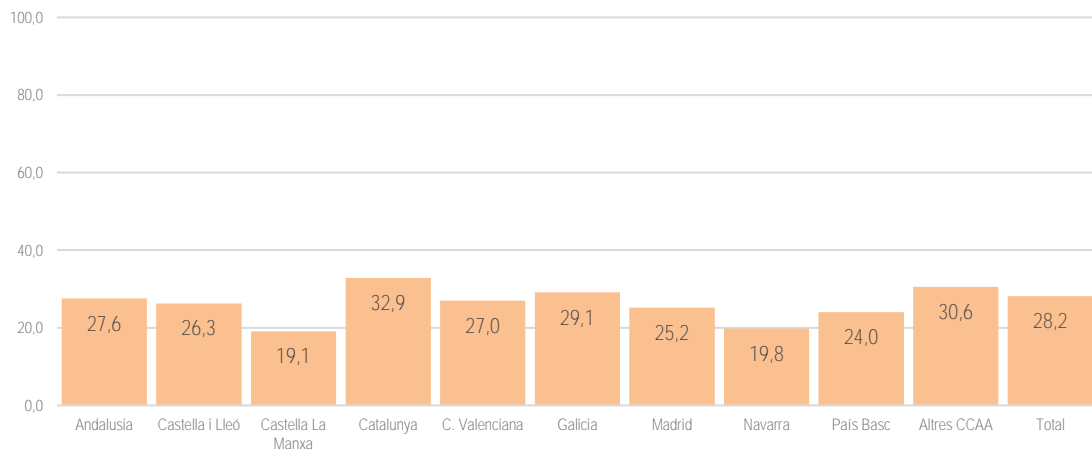
Gràfic 8.22. Metges que se senten força o molt ben valorats pels seus gerents i directius segons CCAA

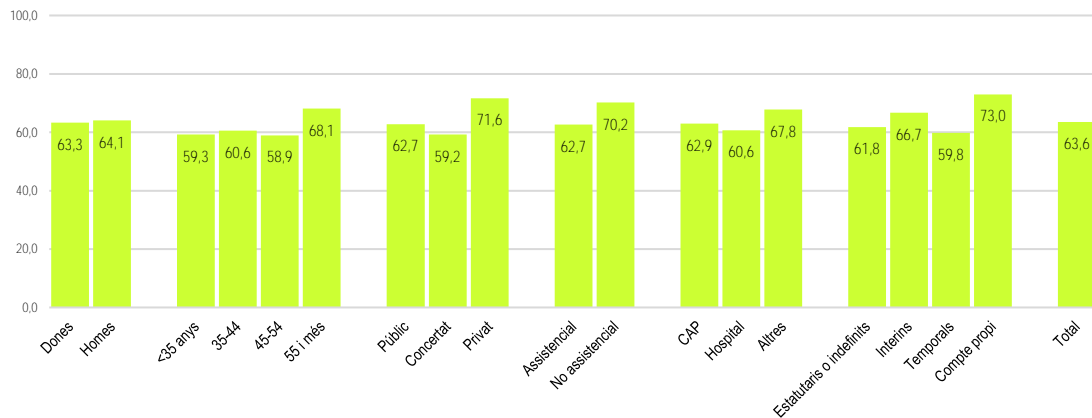
Gràfic 8.23. Metges que se senten força o molt ben valorats per la societat segons sexe, edat i característiques del lloc de treball

Gràfic 8.24. Metges que se senten força o molt ben valorats per la societat segons CCAA

Gràfic 8.25. Metges que han sentit que el seu col·legi professional els hi ha donat suport en el marc de la pandèmia segons sexe, edat i característiques del seu lloc de treball

Gràfic 8.26. Metges que han sentit que el seu col·legi professional els hi ha donat suport en el marc de la pandèmia segons CCAA

